XXIX. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. SZEPTEMBER 13.

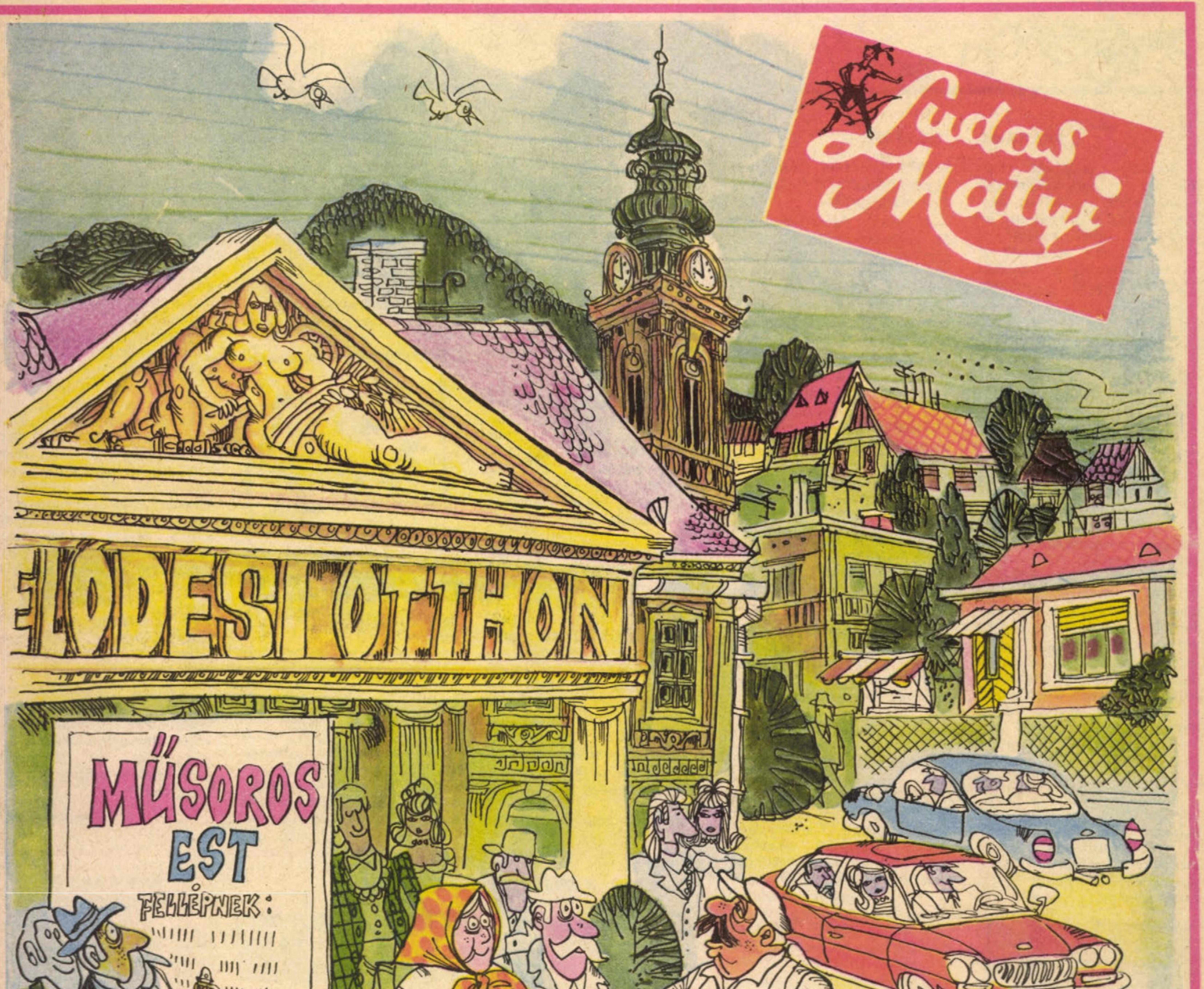
Ludas Matyi
ELODESI OTTHON
MŰSOROS EST
FELLÉPNEK:
KŐBÁNYAI SÖR

– Miért lesz ma váratlanul kultúrműsor?

– Mert már délután elfogyott a sör…

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

SZABÁL-E A SZABÁL?

Sokszor küldtem már külföldre magnószalagot, kinek-kinek az ízlése szerint valót. Az egyiken az elsárgult levél hullott, a másikon sírva vigadtak. A műsor változó, a kazettás magnószalagok mérete azonban nemzetközi. Teljesen egyformák.

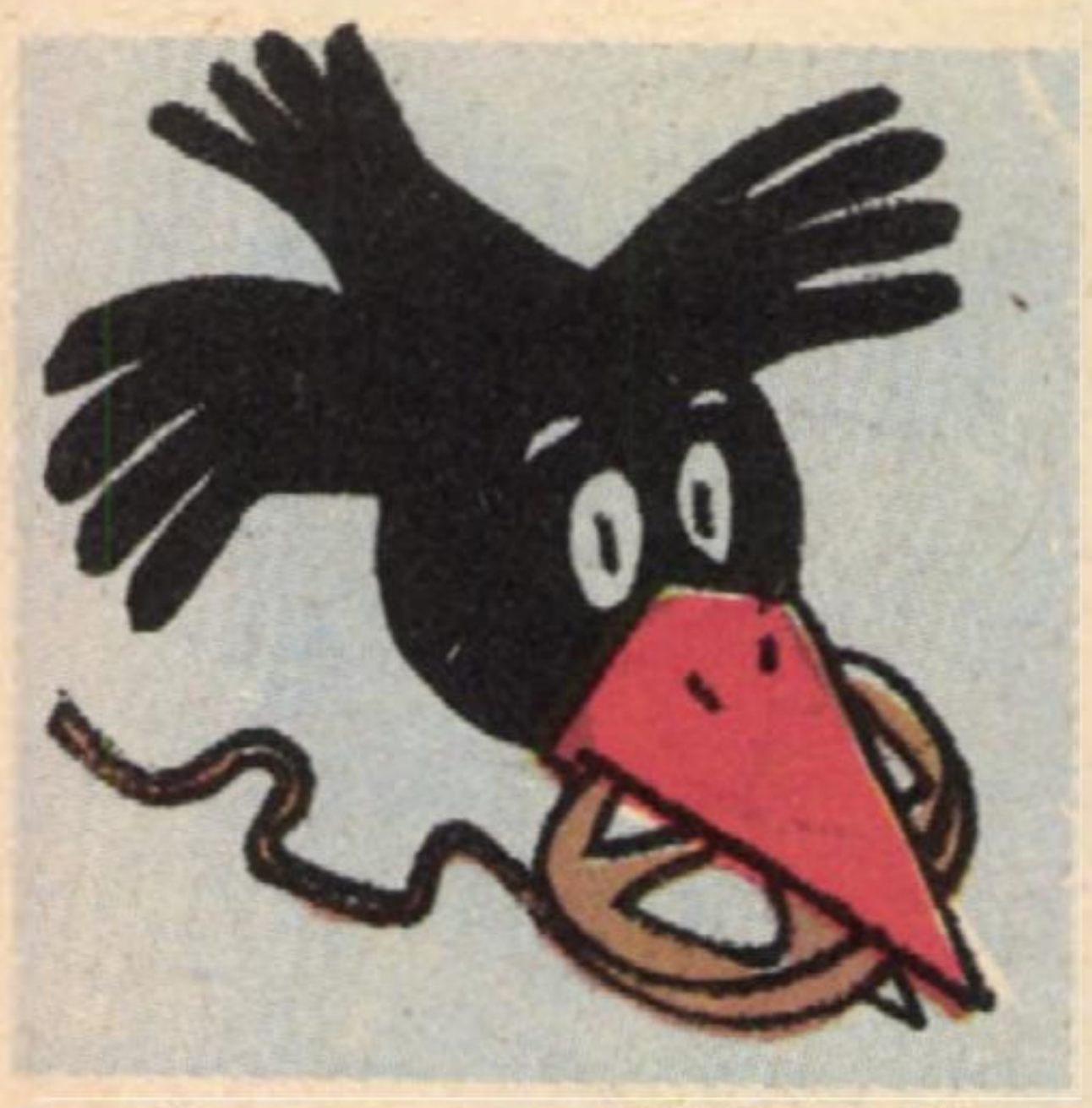

Nem így a hazai postahivatalok megítélése. Van, ahol csak kitöltött szállítólevéllel, csomagként veszik föl, másutt légiposta levélként. Gondoltam magamban, nyilván a Posta is híve az egyéni döntésnek, és belenyugodtam még abba is, hogy azonos országba (Például Tanzánia) a portó 20 és 50 forint között váltakozik.

A minap betértem a 62. sz. postahivatalba. Nem ismervén a helyi szokásokat, megkérdeztem az „Információ” feliratú ablaknál szolgálatot teljesítő nődolgozót, vajon levélként vagy csomagnak adjam-e föl a szalagot. Elővett egy vonalzót, hosszasan méregette a kazettát, majd kijelentette:

— Ez csomagnak túl könnyű, levélnek túl kisméretű. Semmiféle formában nem adható postára.

Dadogva hivatkoztam az előzményekre, ő folyékonyan a szabályra.

Ezek után a „légipostai küldemények” feliratú ablaknál szó nélkül, levélként továbbították a küldeményt.

(Őszintén remélem, hogy a történtek olvastán a Posta nem fogja mindörökre megtiltani magnókazetták postázását...)

Galla-Kovács Ágnes

EGYÉNI MARHAPROGRAM

A félhomályos mellékutca jelentéktelen üzlethelyiségében csak a türelmesen, figyelmesen szemlélődő járókelő fedezi fel, hogy odabent képzőművészeti tevékenység folyik. Alkotónkat — mint oly sok társát — a magány ihleti. Csak akkor kap szárnyra fantáziája, ha egyedül marad. Az alkotóművész ilyenkor serény munkába kezd.

Bűvész-ügyességű kezei nyomán percről percre alakul át a silány valóság. Olykor hátralép, hunyorít, s mormol: — No, ide még egy kis mócsingot, legbelülre ezt a kis csontocskát, absniclidarabkát tapasszuk...

Pop-art húskollázs készül! A művész főszempontja, hogy a Mű egységes látványt nyújtson, legbelső lényege mégse legyen szembeszökően tolakodó. Ama korszerű felfogást követi, amelynek célja, hogy a befogadó is keményen küzdjön meg az alkotás teljes birtokbavételéért. A pillanat-sugallta ötleteket, a részletfinomságokat csak otthona zavartalan légkörében foghatja fel a mű birtoklója.

Ma már nagyon ritka a vevőbecsapás ilyen avitt fogása.

Bizony, réges-régen finom, udvarias mosoly kíséretében, arany vagy selyem szalaggal átkötve sózták rá a bóvlit a vásárlóra, s a boltajtót szélesre tárva előtte, így búcsúztatták: — „Legyen máskor is szerencsém!” Mert az akkori boltos szerencsének tartotta, ha mindkét fél teljes megelégedésére sikerült az átejtés.

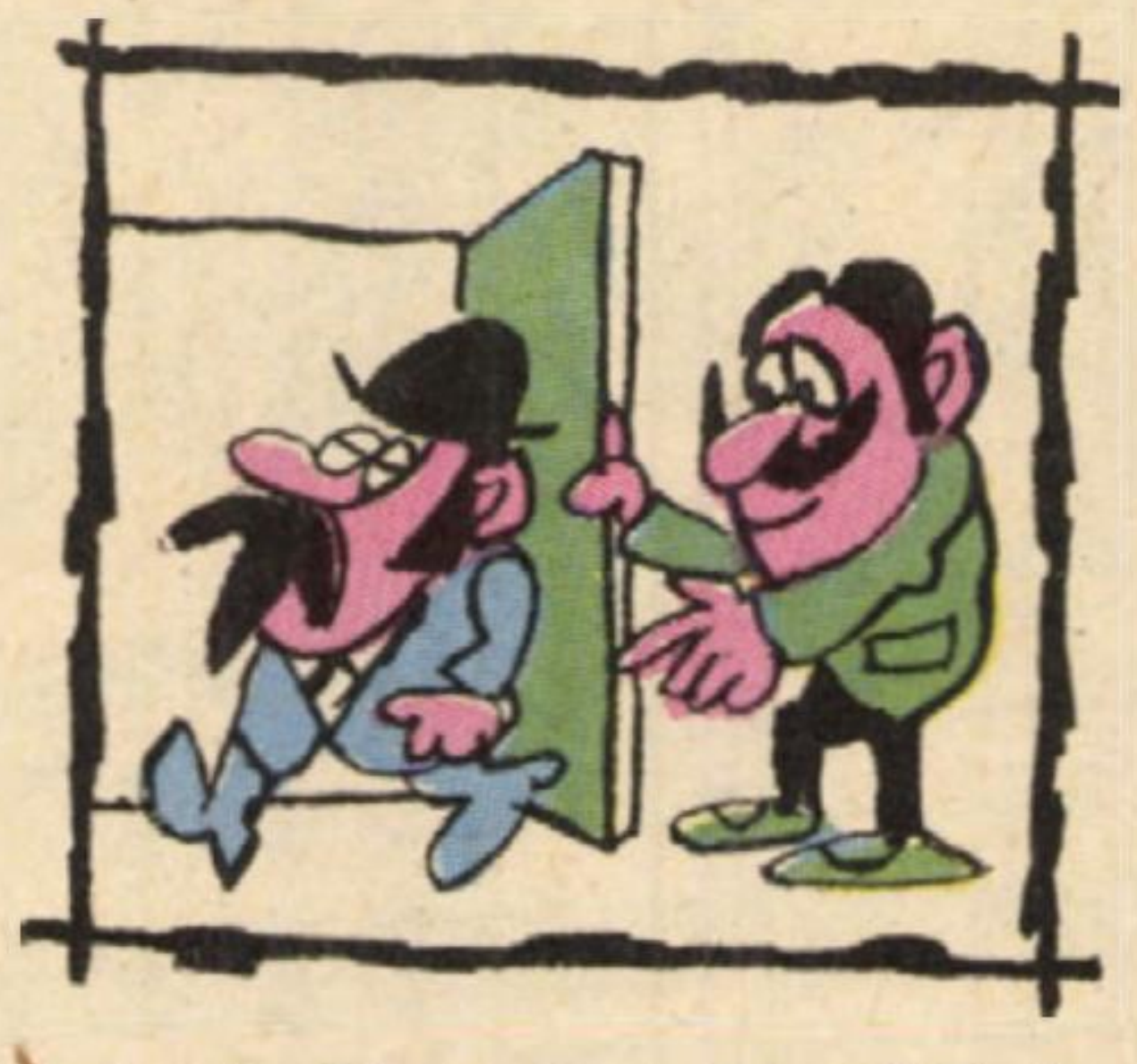

A mai ki- és felszolgálók életében az ilyesmi hétköznapi ügy: nem esemény, nem is kerítenek nagy feneket neki. Ha ezt-azt nem leli a vevő, legfeljebb unott vállvonogatást szánnak kárpótlásul, nem törik magukat, hogy rábeszéljék: vigyen a hiánycikk helyett lejárt szavatosságú polipkonzervet. Mert a mai vevő, félve attól, hogy ha üres kézzel távozik, bolti tolvajnak nézik — úgyis megveszi, ami kezeügyébe akad. Bepalizással is önkiszolgálja magát, kár energiát fordítani rá.

Ez az új irányzat, szikár, eszköztelen, kendőzetlen nyíltságában tulajdonképpen emberibb. Csak elviselni nehéz.

Ezért nyomom orrom oly áhítattal e régistílusú húsplasztikus kirakatára. Íme, egy kiskereskedelmi dolgozó, aki tudva tudja, hogy azt sóz a vásárlóra, amit akar, aki lénye legmélyén elidegenedett a fogyasztótól — s aki mégis, egyszálmaga, tartja magát bizonyos megható külsőségekhez. Nem sajnálja az ihletet, a művészi munkát: foglalkozik a hússal. Hogy cserébe azért, amit a vevő zsebéből kivesz, lelkébe néhánypercnyi esztétikai örömöt lopjon.

Szerény művecském: tisztelgés egy régivágású emberfajta mohikánja előtt. Ha rajtam múlna, kitüntetném a Magyaros Szűz Érme csőbensült fokozatával.

Péreli Gabriella

TŰZ A LIFTBEN

A nagykörúti Béke szálló új, modern liftjében hatalmas tábla figyelmezteti az utazó közönséget: „Dohányozni, valamint tüzet okozó tevékenységet folytatni szigorúan tilos!”

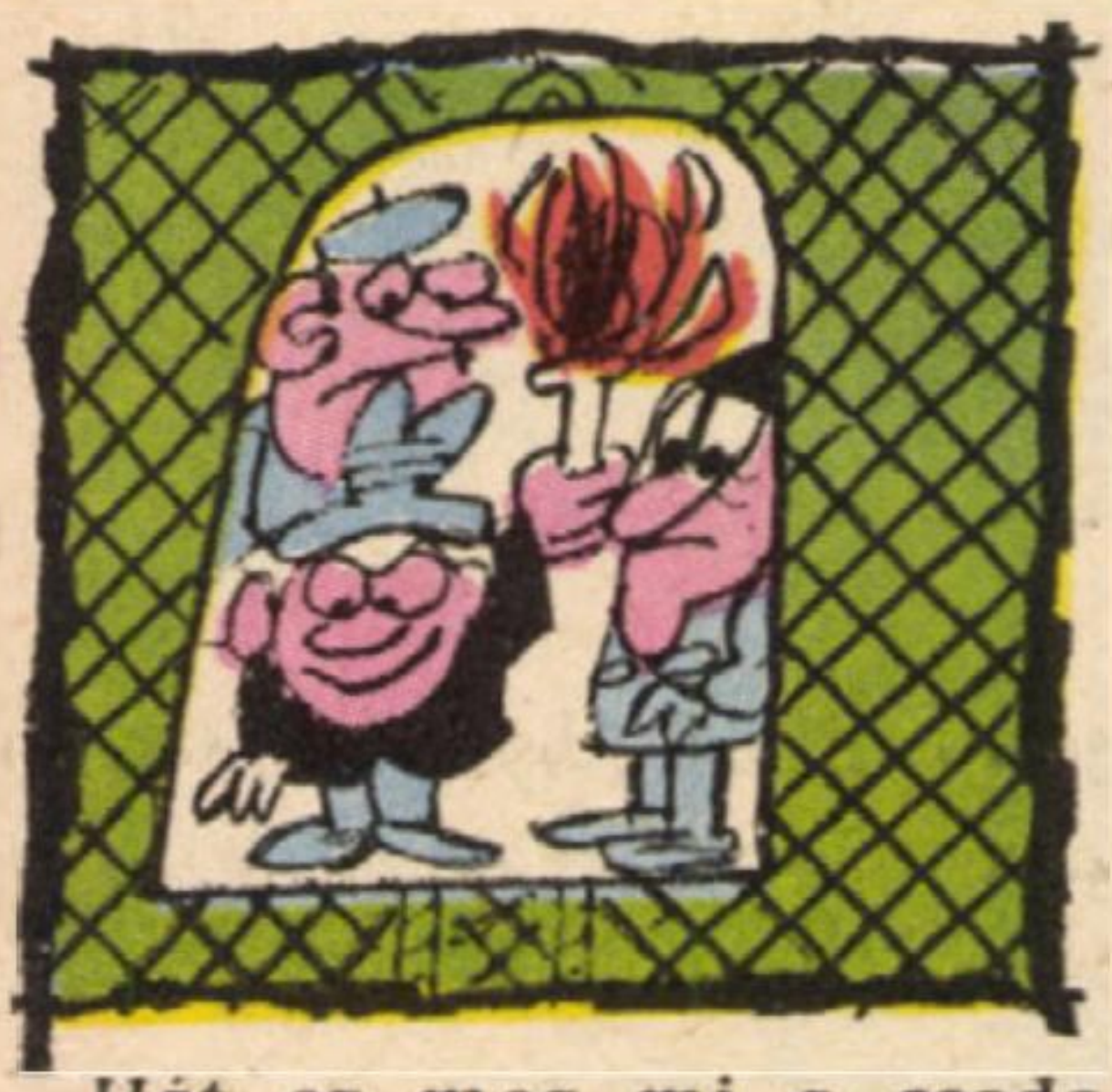

Hát ez meg mi a csoda lehet? Mit jelent az, hogy tüzet okozó tevékenység? És mi lehet ez a tevékenység?

Felmerültek a következő lehetőségek: tilos például tüzet rakni a lift padozatán és szalonnát sütni. Tilos továbbá boszorkányt égetni máglyán. Esetleg tűzokádó sárkányt felvinni a szobába. Tűznyelők csak a lépcsőn gyakorolhatnak napközben. Nem engedhető meg tüzes borok fogyasztása és tűzről pattant menyecskék szállítása. Tartózkodjunk a tüzes szónoklatoktól is.

Ezzel szemben a liftben nincs „Földszint” feliratú gomb. Következésképpen a vendégek — rendszerint — a legalsó gombot nyomják meg. Ez azonban a vészcsengő. A portások már megszokták, hogy naponta többször is megszólal a vészjelzés. De mi lesz akkor, ha egyszer egy vendég valóban bajba kerül?

(tardos)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Kritikán aluli” című cikkükben foglaltakat kivizsgáltuk. A vétkes felszolgálókat szigorú figyelmeztetésben részesítettük. Reméljük, hogy a jövőben vendégeinket hasonló sérelem nem éri és szolgáltatásainkkal messzemenően elégedettek lesznek.

Vető Antal
igazgató,
Gundel étterem

A Jókai tér 10. számú ház tetőszerkezetének állapotával kapcsolatban megjelent cikkükre válaszolva közöljük: Az épület tetőszerkezetének felújítása 1974. évre volt ütemezve, mivel 1973. évi programunkba már nem fért bele, ennél sürgősebb munkák is voltak. Felülvizsgálva eddigi pénzügyi felhasználásunkat, úgy látjuk, lehetőség nyílik arra, hogy még a tél beállta előtt — kivitelezői kapacitás biztosítása esetén — felújítsuk a tetőszerkezetet.

Kiss László
igazgató,
VI. ker. IKV.

A KÖZÖNSÉG SZOLGÁLATÁBAN

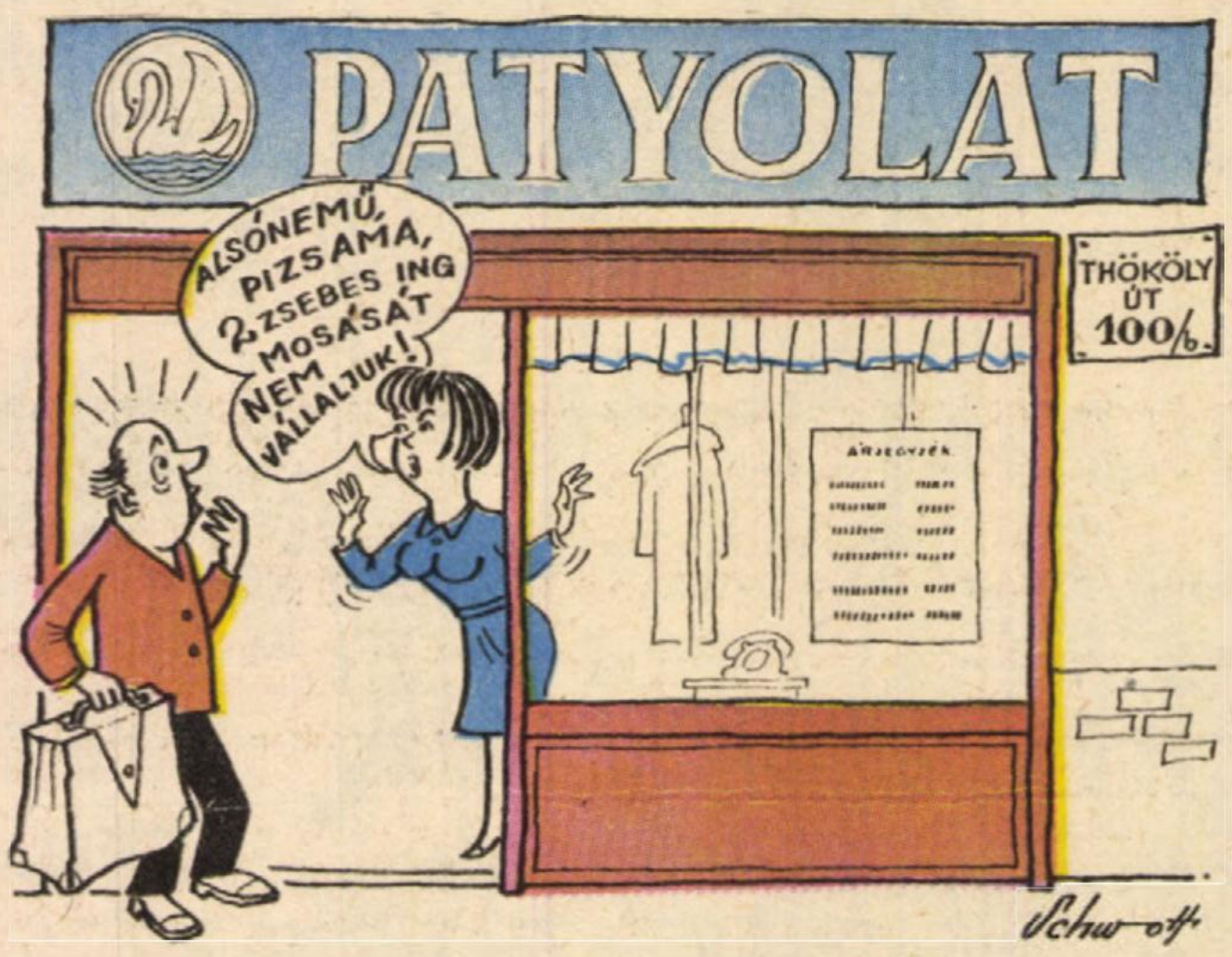
PATYOLAT
ALSÓNEMŰ, PIZSAMA, 2 ZSEBES ING MOSÁSÁT NEM VÁLLALJUK!
THÖKÖLY ÚT 100%
ÁRJEGYZÉK
Schwott

MINIPALACK — MAXI GOND

Az „Ez a divat” 8. számában örömmel olvastuk a hirdetést: „Kempingezők, figyelem! Kapható a lábakon álló gáztűzhely!” Még azon a napon megpillantottuk a kirakatban is a nagyon tetszetős, gyorsan összeszerelhető kis gáztűzhelyet, s azonnal megvásároltuk 740 forintért.

Sajnos, az összeszerelésnél már rájöttünk, hogy a palackot üresen kaptuk, no de sebaj, a férjem motorra pattant, és végigjárta a környéken levő összes töltőállomásokat, de hiába. Sehol nem cserélték le az üres palackot.

Azóta is járjuk a töltőállomásokat, de csak azzal biztatnak, hogy talán jövőre megoldható lesz a csere, vagy menjünk Budaörsre, ott biztosan megtöltik. De az mégsem megoldás, hogy minden alkalommal olyan messzire szaladgáljunk!

Rauch Ferencné
Oroszlány, Gönczi u. 22.

KÉT KALAND A HELYJEGYEKKEL

Az első helyszín: Volán busz, bajai vonal, 916. sz. járat. Előre váltottuk meg jegyünket, s csak a buszon vettük észre, hogy feleségemnek és nekem ugyanazt a helyet, a 42-es számút adták ki. Sőt, volt a buszon egy harmadik utasnak is 42-es számú jegye. Kérdésünkre a kalauznő rosszallóan közölte: „Így jár, aki előre vált jegyet, s nem jó neki a kalauz által a buszon kiadott jegy.” A kocsi vezetője pedig kedélyesen felszólított mindhármunkat, hogy üljünk egymás ölébe.

A másik útikaland egyszerűbb volt. Az Arrabona expresszre ***első osztályú*** jegyhez ***másodosztályú*** kocsiba szóló helyjegyeket kaptunk az IBUSZ Felszabadulás téri jegyirodájában. A kalauz nyugtatgatott minket, hogy ez „nem ügy”, tud ő különbeket is. Mindjárt el is mesélt néhányat, s ebbe a mesélésbe az utastársak is élénken belekapcsolódtak egy-egy izgalmas sztorival. Igazán hangulatos utazás volt végül is! De ettől eltekintve: túlságosan nagy igény lenne, hogy a 12 fővárosi jegyiroda annyira össze tudná egymás közt hangolni a munkát, hogy az ilyesféle vidám mesedélutánokra mégse kerüljön sor?

Varga Gábor
Sopron, Széchenyi tér 11.

MODERN MESE

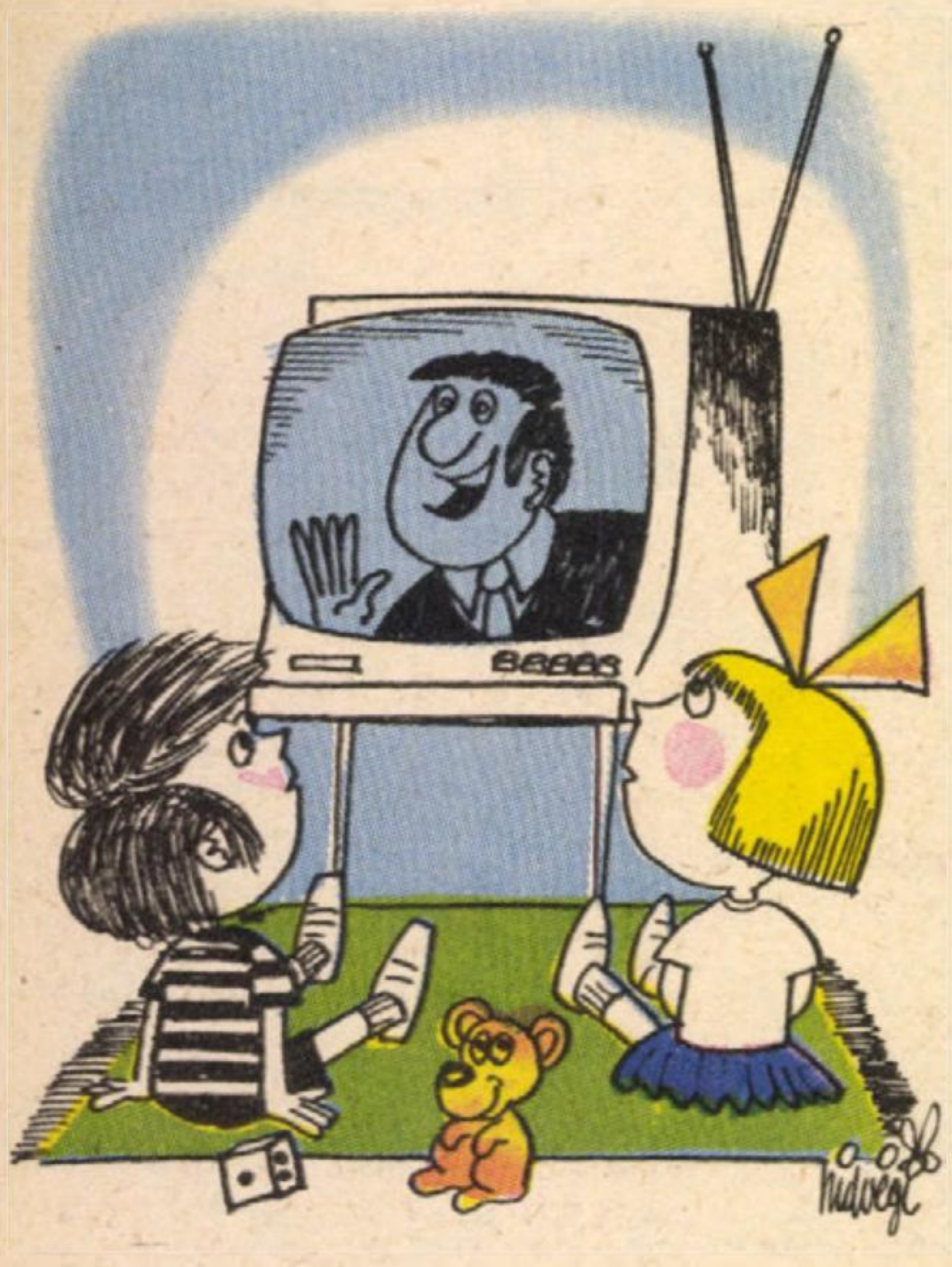

– És a bíróság szülőtartásra kötelezte a hálátlan gyerekeket!...

EGYÉNI AGYALMÁNYOK

NAPLEMENTE

Mikor a sikkasztó hatvan esztendős lett,
amit gyanított, az következett be;
nyomban nyugdíjazták, (most havi ötszázért
bedolgozik egy bűnszövetkezetbe...)

SZÍNIGAZGATÓI JELMONDAT

A szívem érzékeny kicsi holmi,
de pénzt tőlem nem tudsz kicsiholni...

MODERN VILÁG

Kebel fölött tömör gumi,
ezt nevezik műmellnek,
melynek révén cingár hölgyek
dúsabb keblet mímelnek...

Szilágyi György

NIXON ÉS ÚJ KÜLÜGYMINISZTERE: KISSINGER

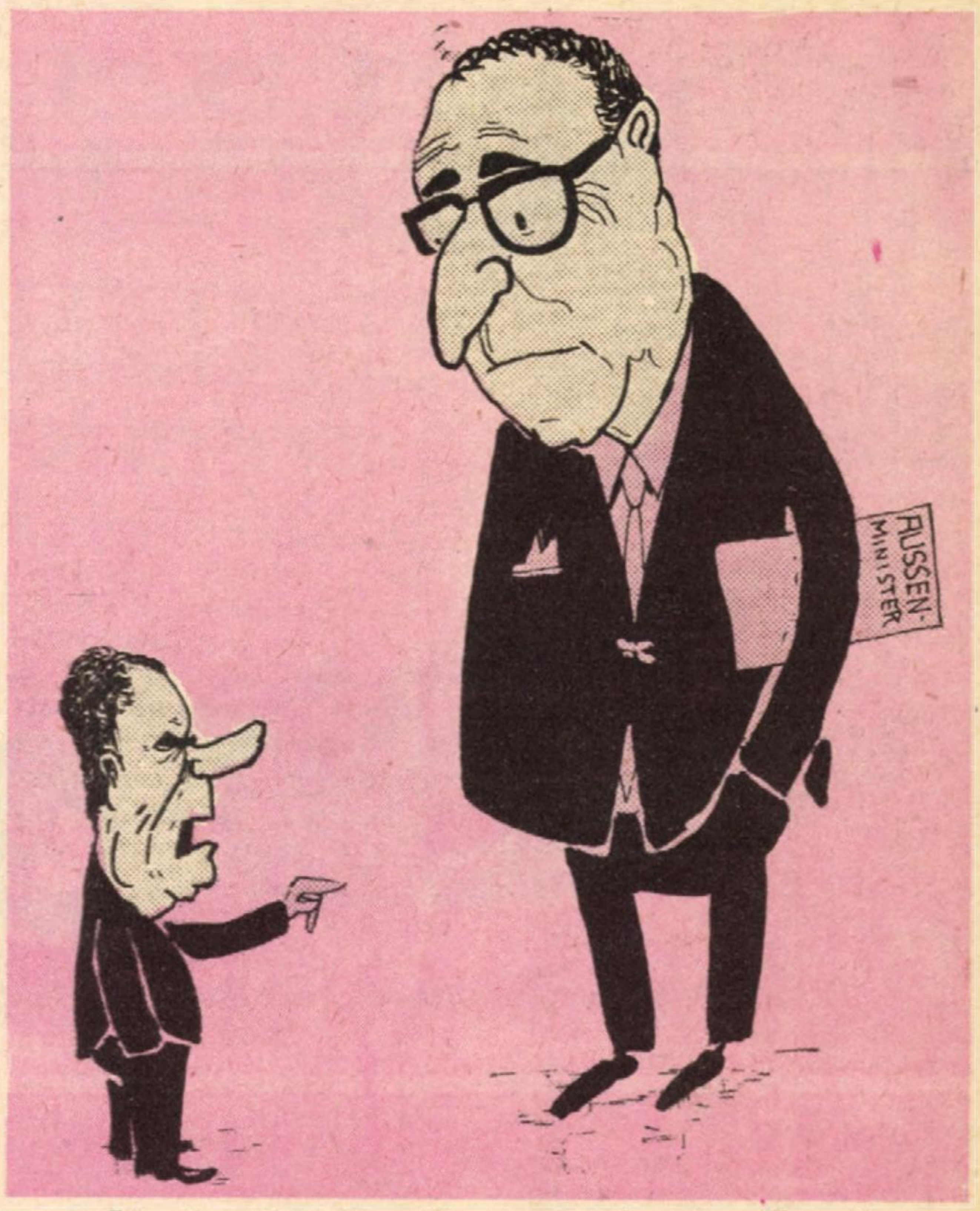

– Bármikor forduljon bizalommal hozzám, Henry!

(„Basler Nachrichten”, Svájc)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI..

— Ez nagyon tisztességes kávéház, kérlek.

— Miért?

— Egyszer itt felejtettem az ernyőmet, és egy fél év múlva, amikor újra bejöttem, megtaláltam.

— Na és biztos, hogy az a te ernyőd volt?

— Nem, de mégiscsak szép ez a becsületesség.

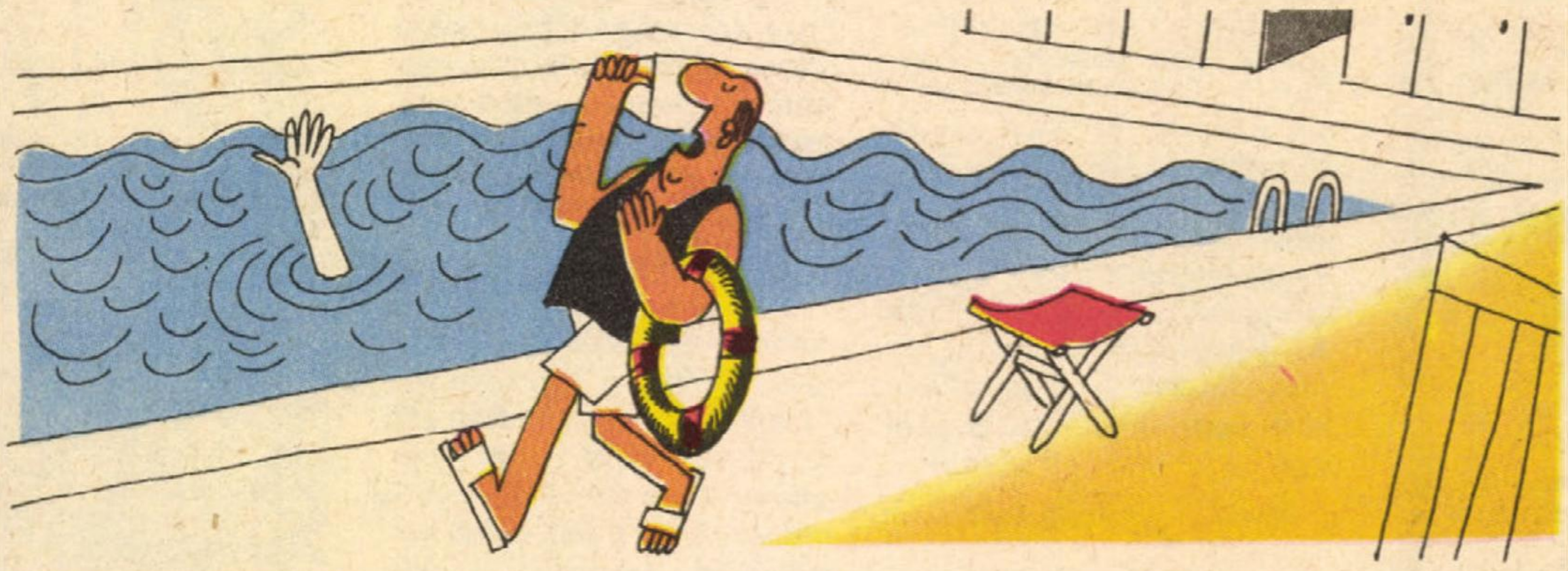

VÁLTÁS

– Azonnal jön a kollégám!

Ketten beszélnek

— Alszik már, kollégám?

— Nem. Most oltottam villanyt. Mi volt?

— Semmi. Abszolúte semmi. Nem tudtam elcsalni a tévé elől. Egy ilyen csinos, formás, kedves, értelmesnek látszó nő és csak nézte azt a francia filmet, mint akit szuggeráltak... Van valami altatója?

— Nincs. De ne izgassa magát. Van itt az üdülőben magányos nő bőven.

— De ez már idejövet a vonaton tetszett. Hogy úgymondjam, kinéztem magamnak. Mintha csak megéreztem volna, hogy neki is ide van beutalója.

— Csak nem szeretett bele?

— Az is lehet. Mit tudom én? De azt mondhatom, hogy teljesen össze vagyok törve.

— Milyen programot ajánlott a hölgynek?

— Először a legkézenfekvőbbet. Sétálni hívtam. Bizonyosra vettem, hogy boldogan jön. Hiszen olyan szépek ezek a koraőszi alkonyatok. De nem jött. Azt mondta, inkább a filmet nézi.

— Talán csak kérette magát. Az ilyen csinos nők mindenre képesek.

— Erre én is gondoltam. Ezért aztán tíz perccel később azt javasoltam, hogy menjünk el táncolni valahova. Valami csodálatos illatszert használ. Majd beleőrültem.

— És táncolni sem volt hajlandó?

— Nem. Azt mondta, hogy inkább a filmet nézi.

— Olyan jó volt a film?

— Mit tudom én! Én őt néztem. Elragadó profilja van. Pici orra, hosszú szempillája. És akkorka fülecskéje, mint egy tízforintos. Persze, nem a papír-tízforintosra gondolok. Tényleg nincs egy altatója?

— Nincs. Mért nem hívta meg egy halászlére a csárdába? Hátha azzal célt ért volna.

— Azzal is próbálkoztam. Mondtam neki: halászlé, túróscsusza, egy kis bor, cigányzene. Azt mondta, hogy inkább a filmet nézi. Én az ilyen konok nőtől megvadulok. A legszívesebben széjjelvertem volna a tévékészüléket.

— És mit csinált ehelyett?

— Kétségbeesésemben szerelmet vallottam neki.

— Miközben ő a filmet nézte?

— Igen. A fülébe súgtam, hogy független, jó jövedelmű ember vagyok és első látásra beleszerettem.

— És mit felelt?

— Hogy inkább a filmet nézi.

— Minden film véget ér egyszer. Mi történt műsorzárás után?

— Nem tudom. Nem vártam meg a film végét. Feljöttem.

— Türelem nélkül a nőkkel semmire sem lehet jutni.

— Ez igaz. De én azt mondtam magamnak: „Öregszel, pajtás. Már egy unalmas filmet sem tudsz legyőzni.” És elkedvetlenedtem.

— Most viszont dühöng.

— Úgy van, most viszont dühöngök. Maga is dühöngene, ha egyszer úgy érezné, hogy megtalálta az igazit — és nem boldogulna vele.

— Leleményesebbnek kellett volna lennie, már megbocsásson. Séta, tánc, vacsora — ezek sablonok. Sokszor célravezetőek, de ha egy nő színesebb egyéniség, mint az átlag...

— Jó, jó. Legyen nyugodt, próbálkoztam eredetibb ötletekkel is. Hívtam éjszakai vitorlázásra. Azt mondta, hogy inkább a filmet nézi. Javasoltam, hogy a tízórás gyorssal utazzunk át Földvárra és gyalog jöjjünk haza. Inkább a filmet nézte. Hívtam vaddisznólesre, nem érdekelte. Csak ült a tévé előtt és nézte a filmet. Gondoltam, hátha kedveli az őrült férfiakat, mint oly sok nő, ezért a fülébe súgtam: „Ismerem a paksi kéjgyilkost, jöjjön velem hölgyem, adjuk rendőrkézre!”

— Látja, ez már valami. És?

— Azt felelte, hogy inkább a filmet nézi. Ekkor hagytam ott és jöttem fel. Csakugyan nincs egy altatója?

— Nincs. Aludjék csak el szépen, nyugodtan. Holnap délelőtt pedig, reggeli után, lépjen melléje és folytassa a kísérleteket. Ami nem sikerül késő este, könnyen mehet napfényes délelőtt. Őnagysága ki lesz pihenve, meg lesz hatva a maga kitartásától, lesz benne egy kis bűntudat is, hogy mindent visszautasított — szóval minden rendben lesz. Erre a fejemet merem tenni.

— Azt mondja, hogy holnap délelőtt?

— Igen.

— Hát nem megbeszéltük, hogy holnap délelőtt sakkozunk?

(t.)

DIVATJAMÚLT ÁRUKÉSZLET

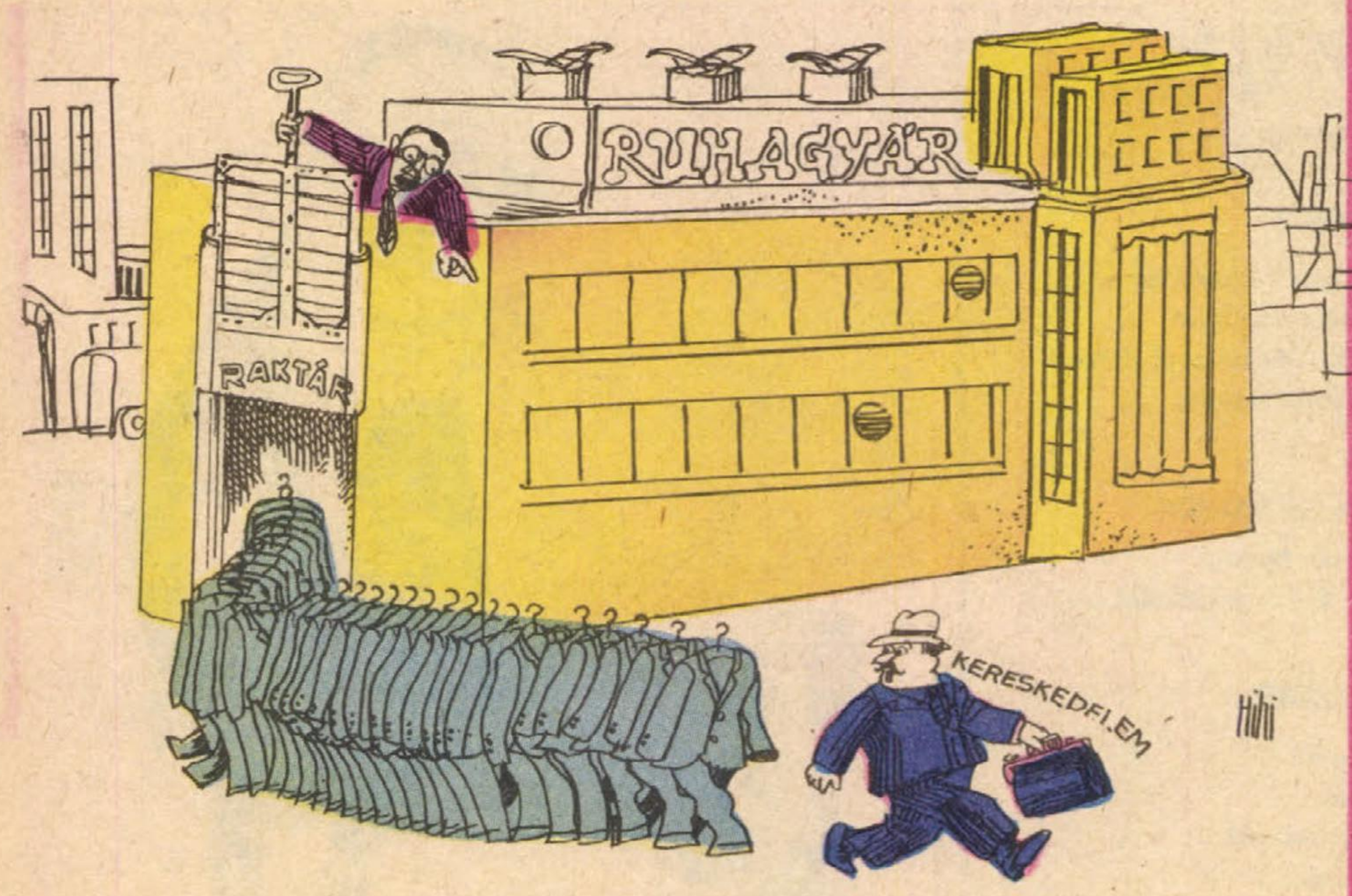

– Utána! Az ő rendelésére készültetek, ne hagyjátok elmenekülni . . .

Levélváltás a karcsúságról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Néhány héttel ezelőtt arról írt, hogy az üzletekben csak műszálas férfiinget lehet kapni, puplin, pamut nincs. Nekem nagyon megfelelne a műszálas is, de túlnyomórészt karcsúsított inget árusít a kereskedelem. Ez pedig szűk, noha nem vagyok kövér, még csak kappanhájam sincs. Ha jól emlékszem, ön ezt is szóvá tette, de úgy látszik eredménytelenül. Miért csak cingár férfiak részére árusítanak inget a mi túltáplálkozásban tobzódó világunkban?

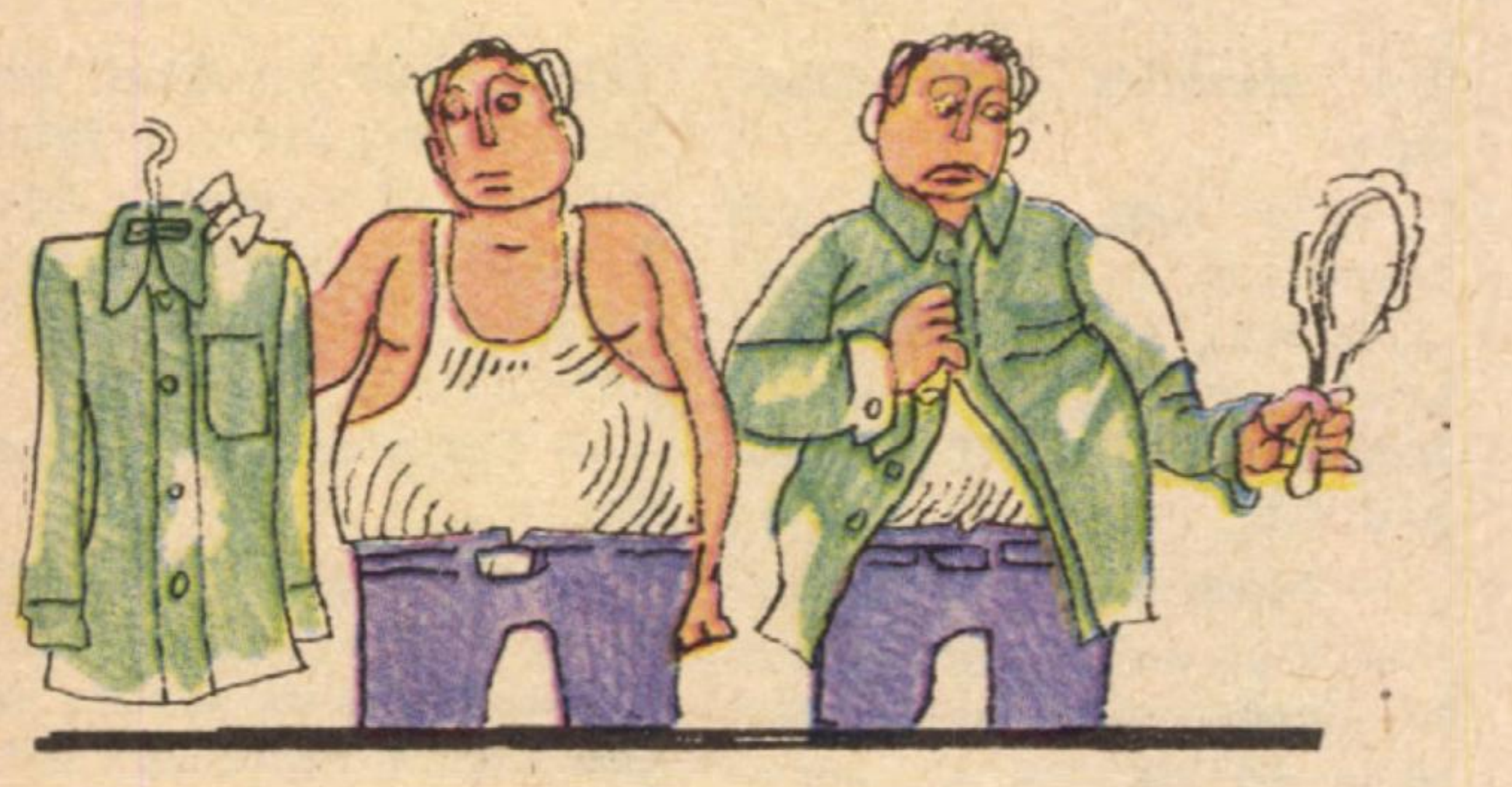

Tisztelt Olvasónk!

Kérdésére egyszerűen azt a választ adhatnám, hogy: *csak*. De hát nekem annál többet kell mondanom az olvasó levelére, mint amit személyes portyázásom alkalmával én a kereskedelemtől kaptam. Szeretek meggyőződni a valóságról: meglátogattam tehát hat nagy áruházat (Luxus, Szivárvány, Divatcsarnok, Lottó, Corvin, Úttörő), kilenc férfidivatáru üzletet (Lenin körút, Rákóczi út, Váci utca, Felszabadulás tér, Kossuth Lajos utca útvonalon). Az eredmény: „*Csak karcsúsítottat kaptunk.*" „*Csak elvétve érkezik normál méretű.*" „*Csak 36—38-as számban van egy-egy darab.*" Ha megkérdezném a fehérneműt konfekcionáló ipart, ott azt mondanák, hogy „*Csak karcsúsítottat rendel a kereskedelem.*" Önt ez a sok *csak* sem elégíti ki. Engem sem.

Mivel személyesen is meggyőződtem arról, hogy ez az érthetetlen üzletpolitika valóban indokolttá teszi az állandóan ismétlődő panaszt, ezúton kérdezem meg a férfidivatáru szakmát és az áruházakat: vajon megkísérelték-e normál méretű inget is rendelni? Továbbá azt is megkérdezem, hogy a szakmai vezetők végeznek-e piackutatást a saját üzleteik kereskedelmi eladóinak a körében? Ha igen, akkor miért nem veszik figyelembe, hogy naponta hány száz ing-vevő távozik el az üzletekből vásárlás nélkül.

Megkérdezem a férfifehérneműt gyártó vállalatokat, szövetkezeteket: hány centiméter anyag megtakarítást jelent nekik a karcsúsított ing gyártása? Több-e a nyereség a karcsúsított ingen, mint a normál méretűn?

Továbbá: tud-e arról a férfifehérnemű konfekcióipar, hogy a Könnyűipari Minisztérium megbízásából a felsőruházati ipar szakemberei új mérettáblázatot dolgoztak ki? Mit tetszenek gondolni, mi okból? Mert meghízott a dolgozó magyar nép. Tudják-e a fehérneműkonfekció-iparban, hogy az utóbbi években a méretkutatás eredményei szerint „magasabbak lettek a gyerekek, teltebbek a nők és pocakosabbak a férfiak." (A Hétfői Hírekben kéthasábos cikk jelent meg erről!) Lehetségesnek tartja-e a férfifehérnemű-ipar, hogy a férfiak a felsőruházatukat tekintve pocakosodtak, a fehérneműt illetően pedig karcsúbbakká váltak? Gondolnak-e arra, hogy a férfifehérnemű-ipar a vásárlók igényeit illetően teljesen tájékozatlan?

Ha a kérdéseimre választ kapok, továbbítom Önnek és több százezer férfitársunknak, akiknek szűk a karcsúsított ing. Addig is — Önnek és másnak is — azt tanácsolom, hogy vásároljon karcsúsított inget és toldjon bele annyit. amennyivel szűkebb, mint kellene. Szélesítsük a „csináld magad!" mozgalmat, ha már az inget nem szélesítik.

Földes György

RÓMAI GYEREKEK

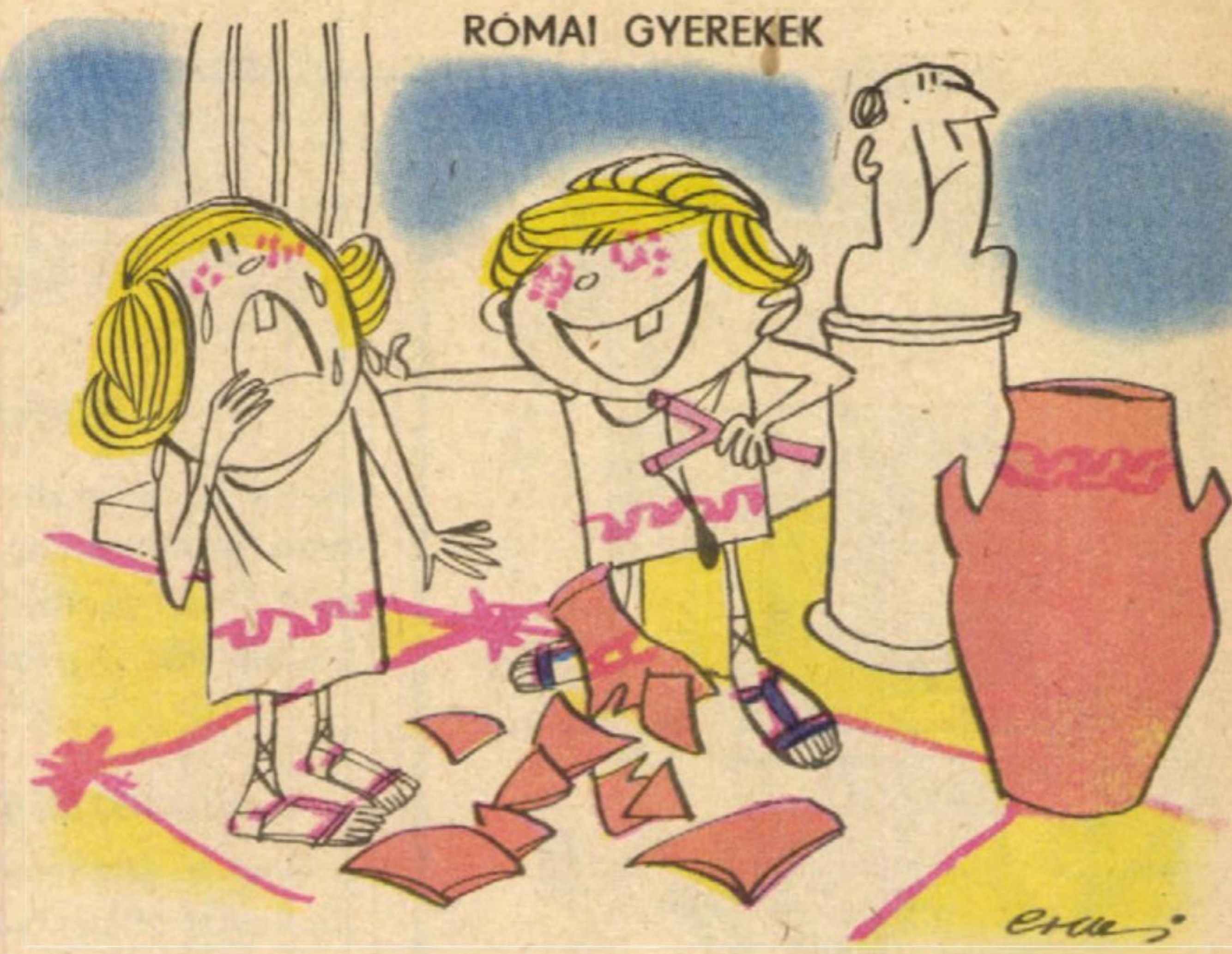

– Nincs semmi baj! Elássuk, és kétezer év múlva majd örömet szerzünk vele az emberiségnek.

CSÖKKEN A TANULÓK TÚLTERHELÉSE

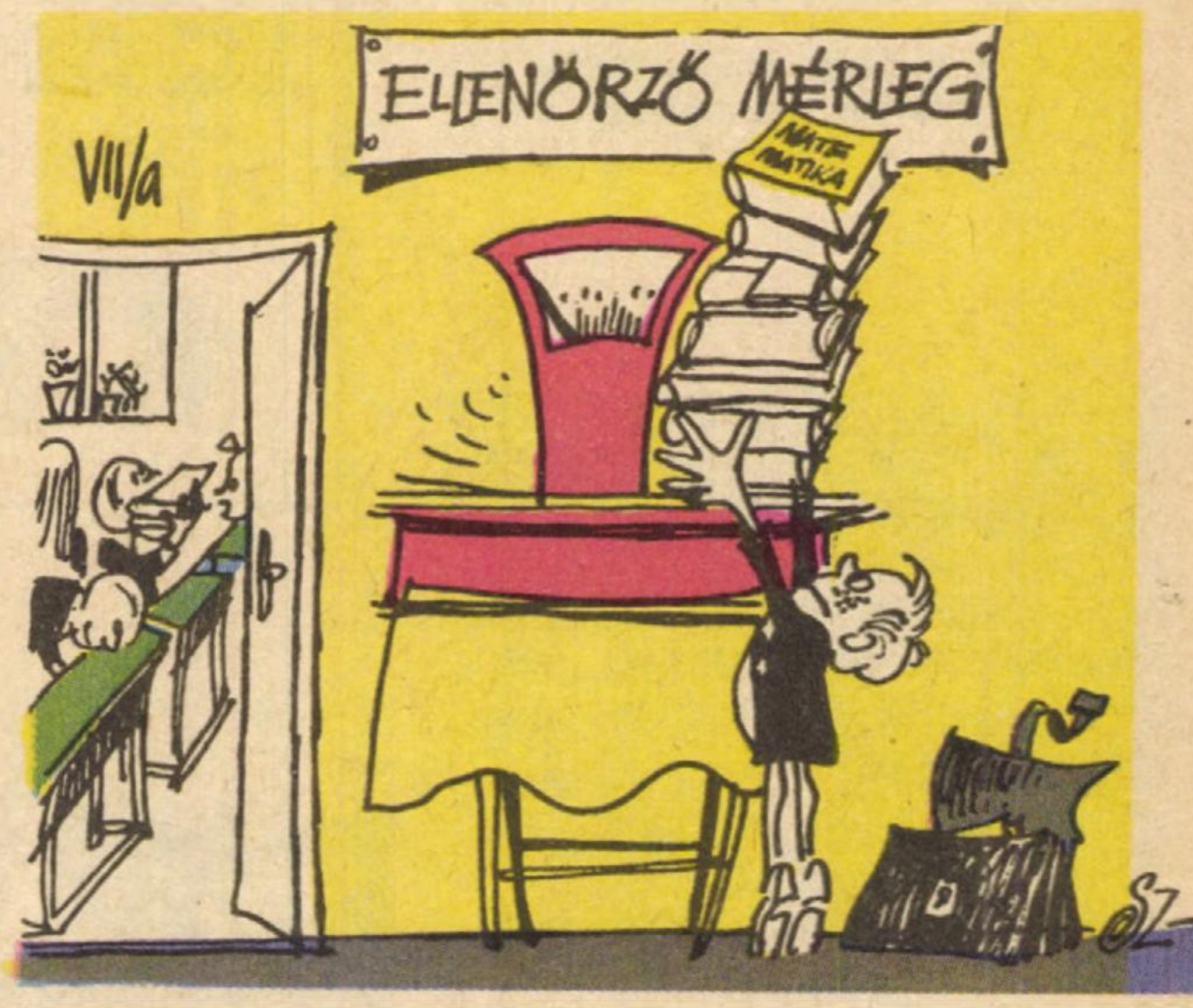

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Mr. Muffly, a dúsgazdag amerikai rágógumigyáros azt mondja lánya esküvőjén az egyik barátjának:

— Kitűnő ember az én vőm. Esküvő után adok neki még százezer dollárt.

— Megőrültél? — horkan fel a barátja. — Háromszázezer dollárt már kapott tőled.

— Persze, hogy kapott — feleli Mr. Muffly —, de tudod, én azt akarom, hogy szeresse is a lányomat.

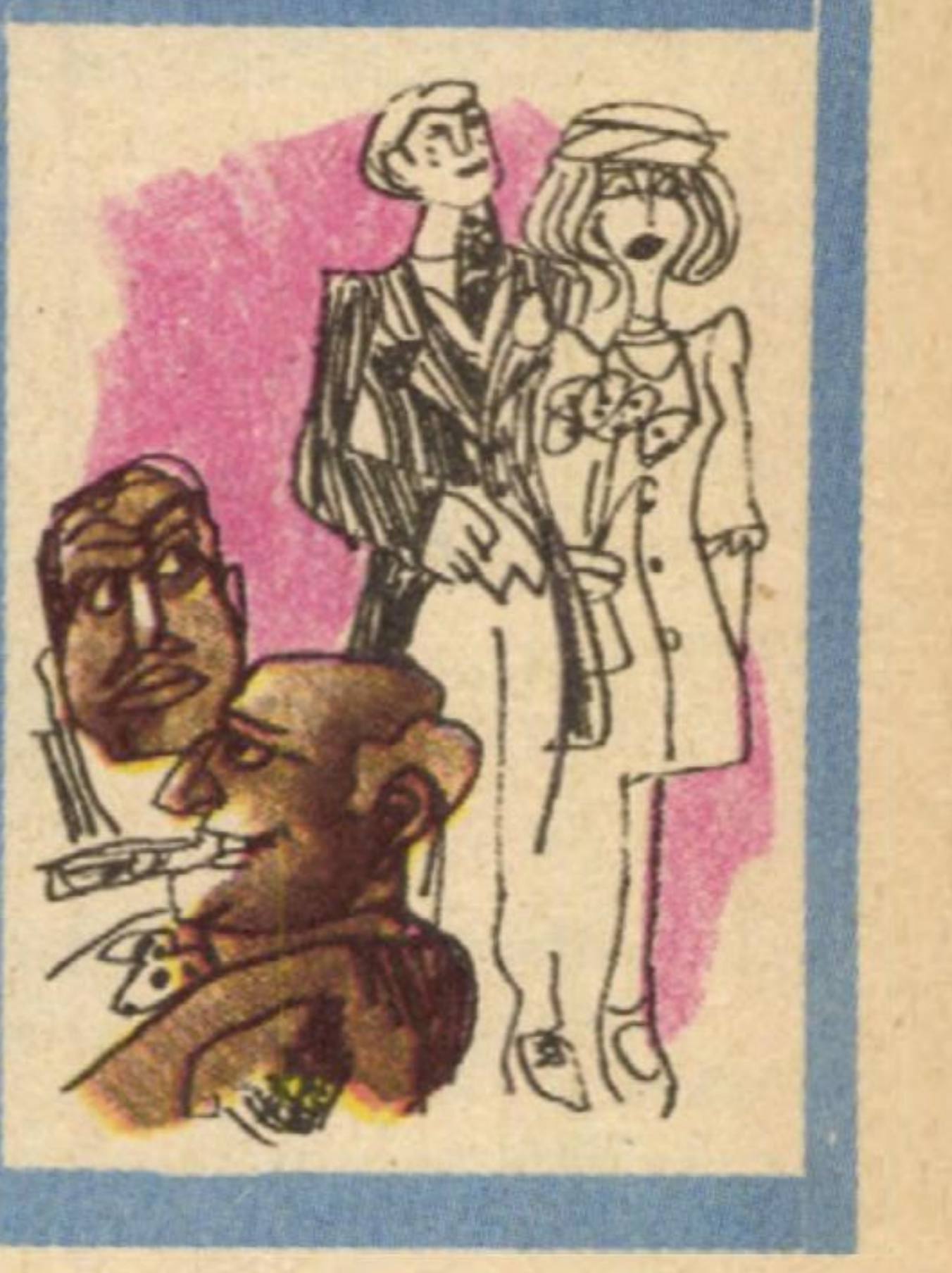

UTÓSZEZON

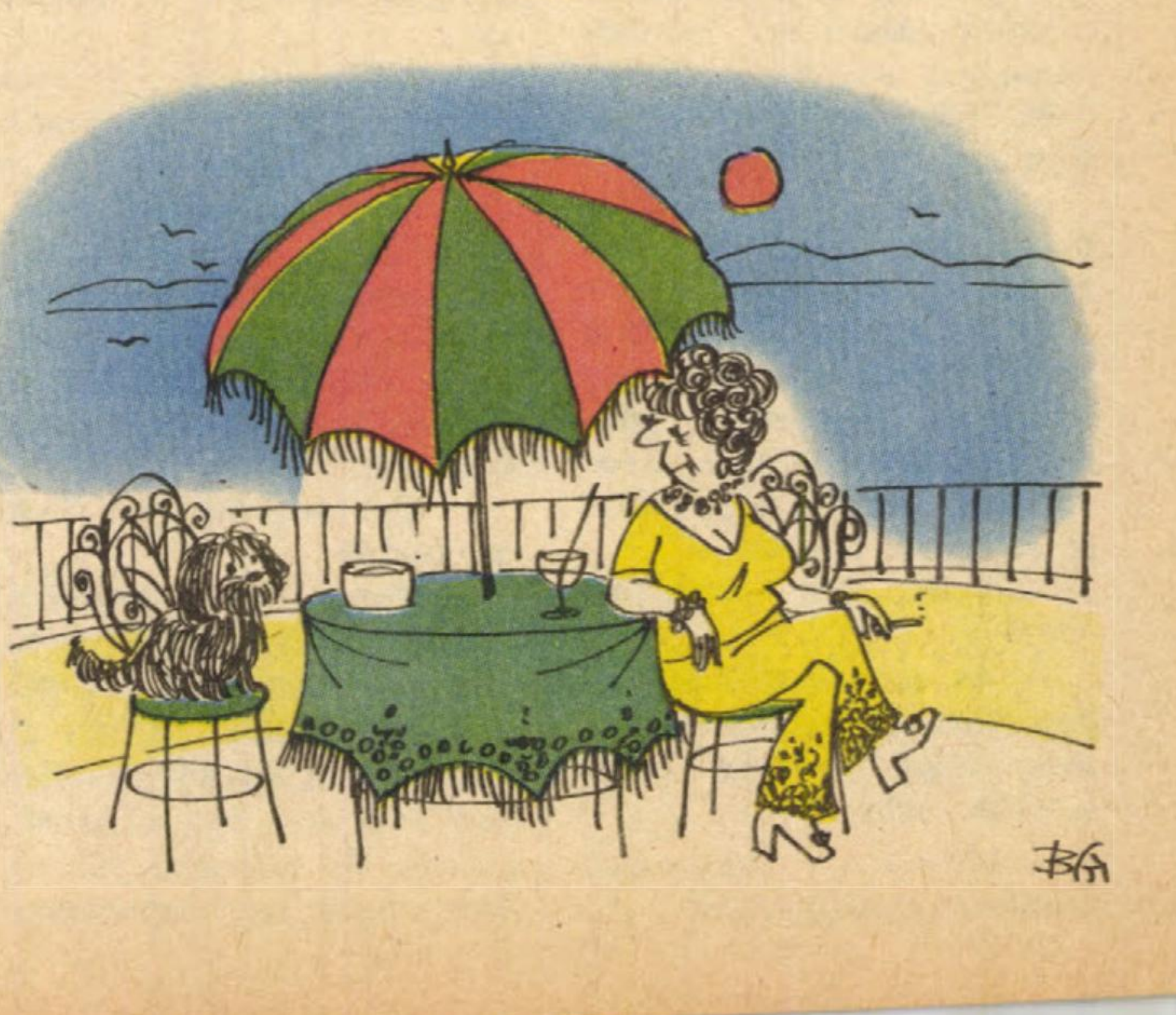

HAZAFELÉ A PIACRÓL

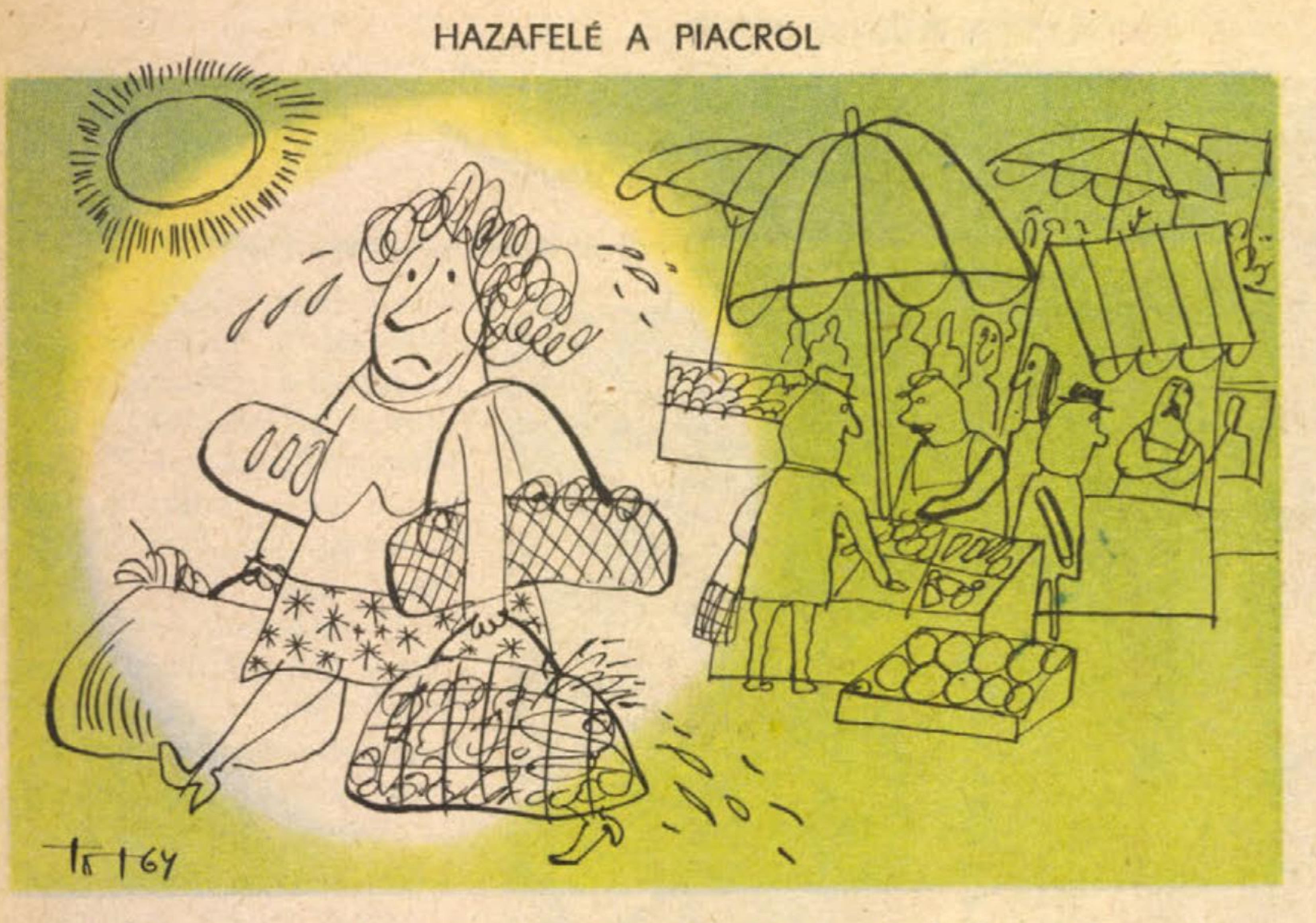

– Jaj, még mindig nem jut eszembe, hogy mit kellett volna vásárolnom!

BRANDT ÉS POMPIDOU EURÓPA-POLITIKÁJA

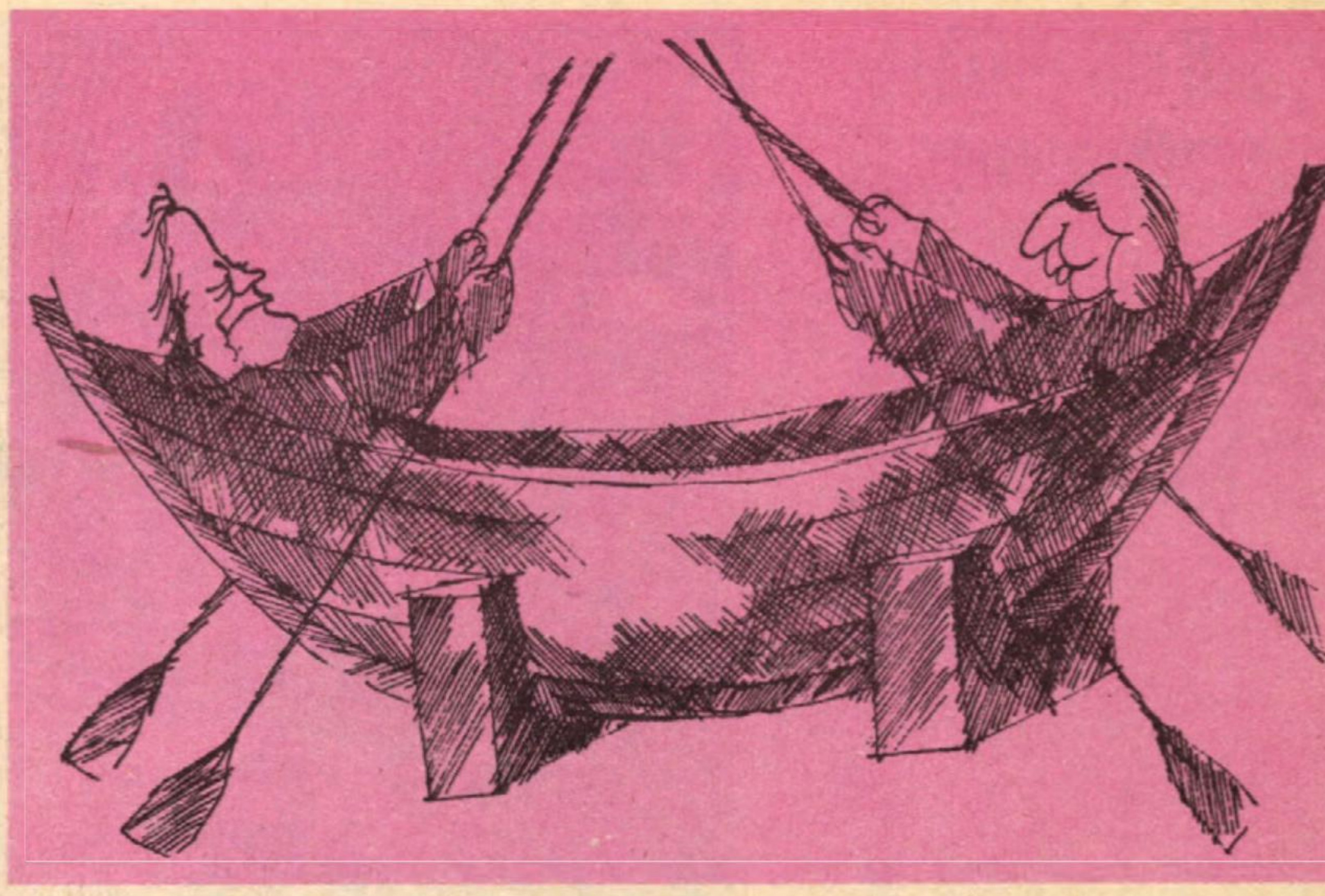

(„Christ und Welt", NSZK)

KEMÉNY EDZÉS

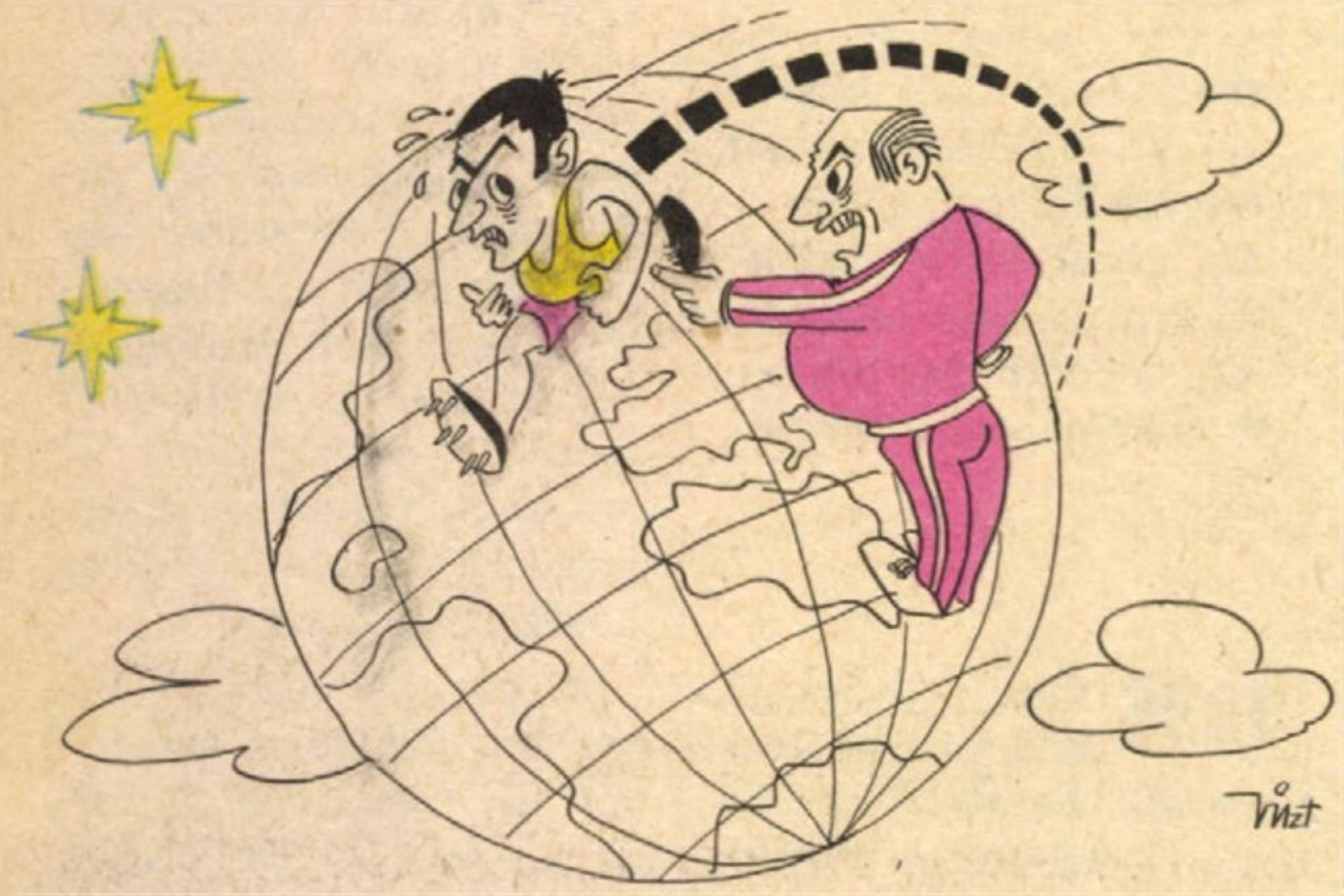

– Még egy kört . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy fiatalember elmegy a híres orvostanárhoz. A tanár megvizsgálja, és így szól:

— Önnek legfeljebb két hónapja van még hátra.

A fiatalember leverten távozik. Az úton találkozik egyik barátjával, egy fiatal orvossal, aki egy új gyógymódot ajánl neki.

A fiatalember megpróbálja és meggyógyul. Egy év múlva találkozik a professzorral, és elmondja, hogy íme, nem halt meg, sőt teljesen egészséges. A professzor megvetően legyint:

— Ez csak úgy volt lehetséges, hogy önt hibásan kezelték.

ALULJÁRÓBAN

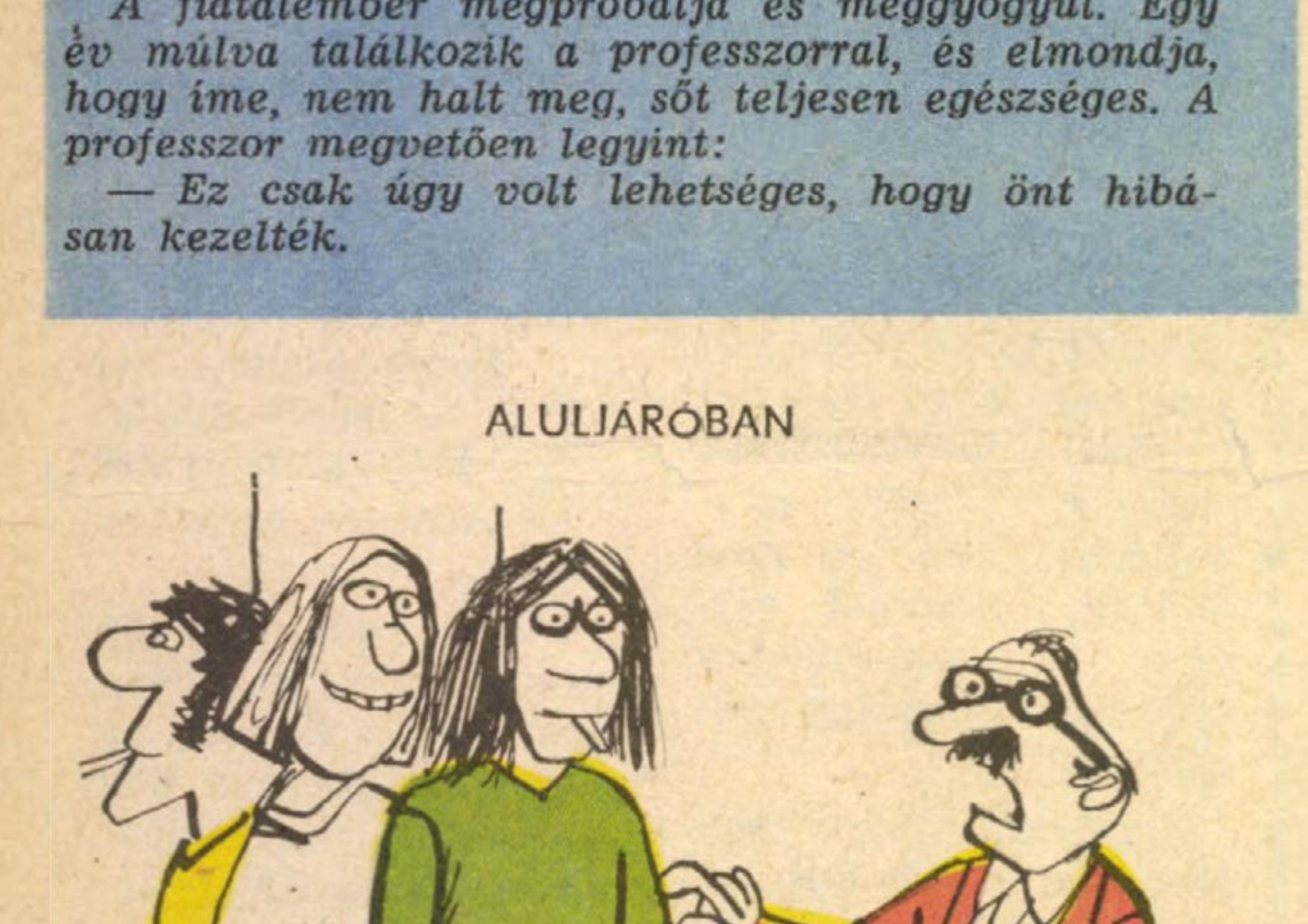

– Anyád küldi a kempingszéket, mert mondják, hogy sokat ácsorogsz . . .

FÉRFISORS

Ülök a fogorvosnál. Bal felső hatos. Halálra fogják ítélni. Felforgató tevékenység címén. Majd bedobom a védőbeszédet. Hátha kicsikarhatok a számára egy életfogytiglant. Bár belül már verik a gyászdobokat, állkapocs, hallójárat, halánték . . .

Várni kell. Tulajdonképpen töprengeni is lehetne addig. Kitalálni valamit. Új alapokra helyezni a magyar szatírát. Valami szépet. Nagyot. Átfogót. Lássuk csak. Mondjuk két pesti utazik a Skylabon, onnét minden még kisebb, és azt mondja az egyik . . .

Lányok ülnek az asztal mellett. Szőke, fekete. Cukorbabák. Bár a bal felső hatos már az édesség puszta gondolatára is nyüszíteni kezd. Régi képeslapokat nézegetnek.

— Na nézd ezt a tündibündit. A két gödröcskét az arcán.

Odapislantok, Edward Heath fényképe. Na, így nem lehet új alapokra helyezni a magyar szatírát. A bal felső hatos pirotechnikai mutatványokat végez. Tűzpiros jelzőrakétákat lődöz az agyba. Vagy legalábbis a helyére. Nézzük csak. Valami súlyosat, megrázót. Magyar expedíció megy a Kilimandzsáróra. Hó, förgeteg, vihar. Te Lajos, itt kéne rétescsárdát létesítenünk. Na nem, ez hülyeség.

— Kérem a következőt!

A szőke belibben. Még mindig várni kell. Haladék. A fejem tele van a bal felső hatossal. A fekete nézi a magazint. Egy citromfejű öreg tábornok képét. Mosolyog. Ha most gumimókusnak nevezi Csang Kajseket, esküszöm, ráborítom az asztalt. Így semmit sem lehet új alapokra helyezni. Na, várjunk csak. Valami magvasat, fájdalmasan mulatságosat. Mondjuk egy pesti teenager amerikai turistával zsugázik a Balatonnál. Az Empire State Building ellenében felteszi a Citadellát és nyer, mire . . .

A szőke már ki is libben. Murillói mosoly.

— Ez egy cicafej. Olyan a keze, mint a virágszirom. Csak egy kicsit bepimzlizte és zutty, már nem is fáj.

Vigyen el az ördög. A bal felső hatos máglyát rak és tüzes szögeket döfköd. Inkvizítort játszik az őrült. Hát a fene könyörögjön az életedért.

Összebújnak a magazin felett. Kuncognak. Szőke fej, fekete fej. Csokinózinak nevezik Kurt Waldheimet. Hát akkor helyezze nektek új alapokra a magyar szatírát Kurt Waldheim.

— Kérem a következőt!

Megyek.

Emelt fejjel. Robespierre a kés alá. A lelkemet a hónom alatt viszem, nyöszörgő kis fehér nyuszit.

— Bal felső hatos. Talán, ha egy kicsit bepimzliznénk . . .

Pici kalapács. A keze egy virágszirom. Tropikus virágszirom, akkora, mint egy péklapát. Fogxilofon . . . do . . . re . . . mi . . . ááá! Ez az! A pimzlizés lehetősége felett könnyedén napirendre tér.

— Hát kéremszépen, ettől a fogacskától most szépen elbúcsúzunk.

Képes volt becézni a bal felső hatost, nna! Behúnyom a szemem. Most, most, gyorsan. Valami felemelőt. Valami könnyesmosolygósat. Kapaszkodnod kell, férfi, hős, giliszta, kapaszkodnod a végső veszély órájában is, elszántan, halálra váltan, vacogó lélekkel és libabőrös háttal, az önérzetedbe, a szakmádba, valamibe. Na lássuk csak . . . mondjuk egy pesti színész olyan sikerrel játssza III. Richardot, hogy megválasztják megyei gépállomásvezetőnek és erre . . .

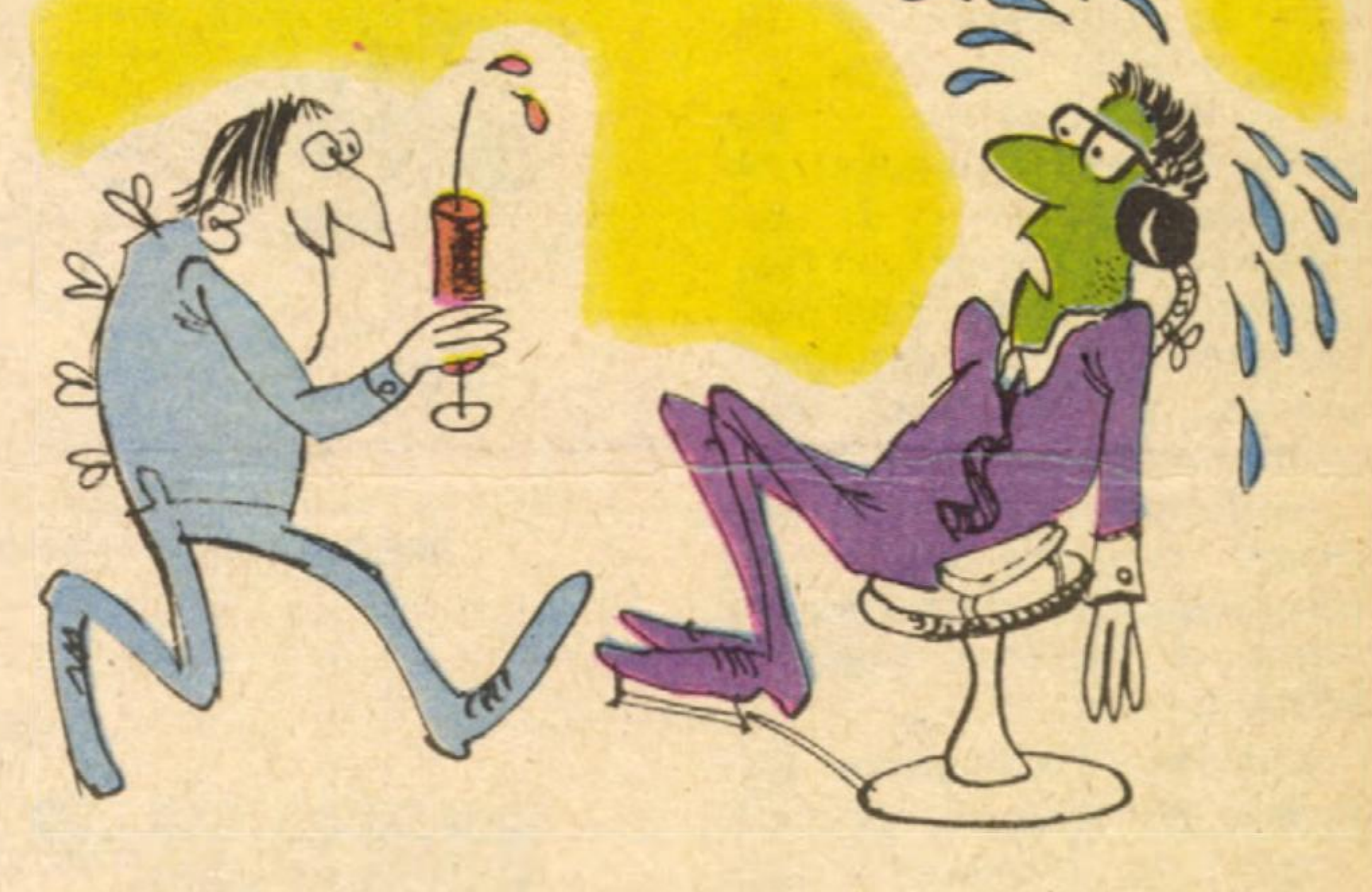

Női hangok az előszobából. Szőke hang, fekete hang. Szedelőzködnek, kuncognak. Még sebtiben cukimukinak nevezik Willy Brandtot, aztán távoznak.

A szemem sarkából látom, hogy III. Richard közeledik a tűvel. Csendesen elájulok.

Peterdi Pál

LUDAS MATYI
emlékkönyvébe

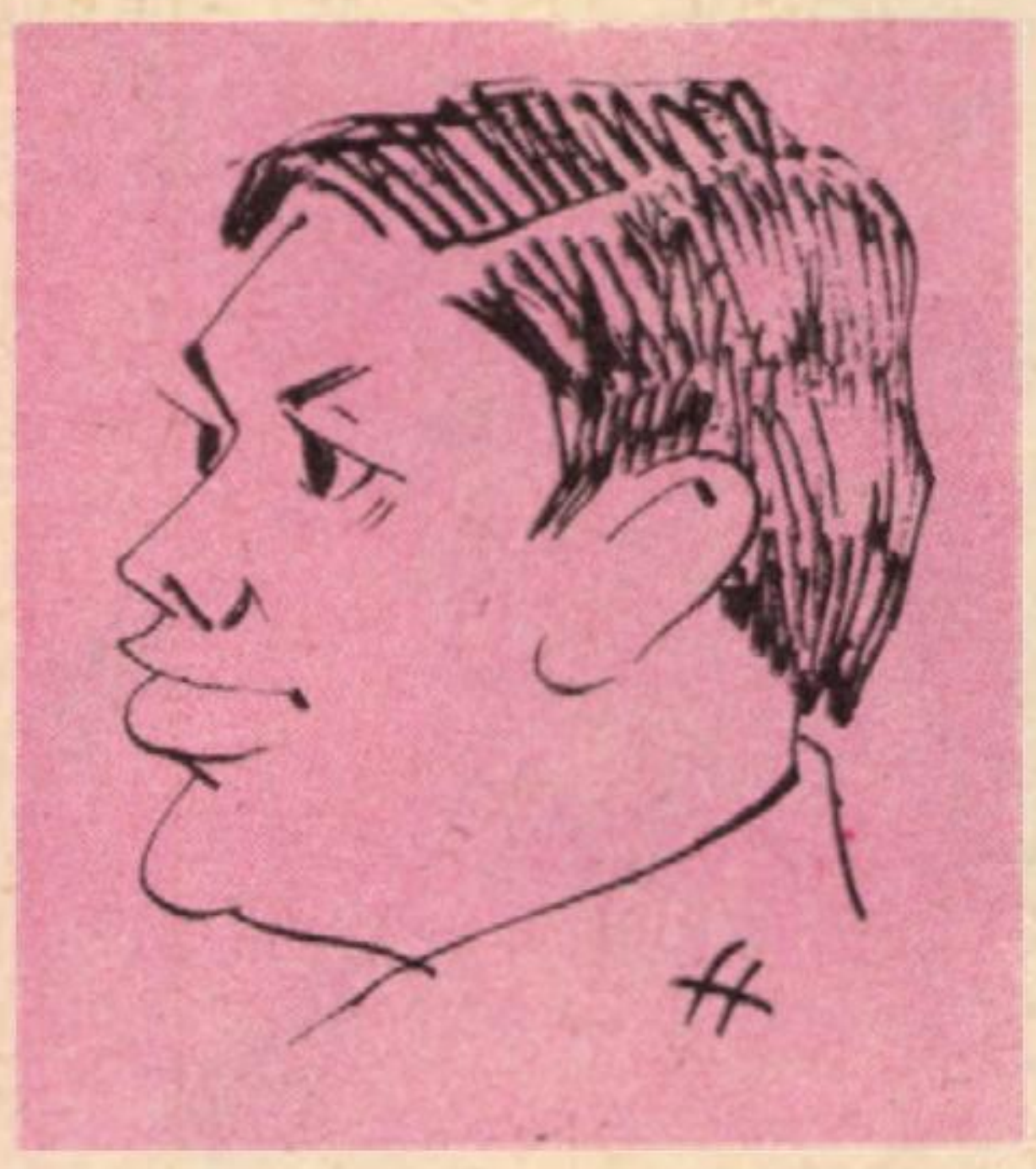

Londonban egyszer felhívták figyelmemet a Flat Earth Society, a „Lapos Föld Társaság" működésére. Szerintük a Föld nem gömbölyű, hanem lapos és ezt a „tényt" tanulmányokkal, könyvekkel, előadásokkal próbálják meg bebizonyítani. Felkerestem London Clapham negyedében a társaság főtitkárát, aki meg akart győzni engem is arról, hogy égitestünk lapos. Megkíséreltem felsorakoztatni „ellenérveimet", világhírű tudósok megállapításait, beszéltem Galileiről, sőt az űrhajósok fényképfelvételeiről is, de ő csak elnézően mosolygott naivitásomon. Kijelentette, hogy az egyetemes kultúra elleni összeesküvés áldozata vagyok, csak népbutítók vallják a Föld gömbölyű voltát, hiszen mindenki a saját szemével láthatja, hogy lapos, és ha vannak is hegyek, azok sem gömbölyűek, mert a hegyek után ismét lapos vidék következik. És a tengerek is laposak, tükörsimák. Ezt láthattam én is, amikor átkeltem a Csatornán.

Ismét érvekkel próbálkoztam, mire elővett a könyvespolcról egy bibliát és megkért, hogy keressek benne akár egyetlen olyan sort is, amelyben az áll, hogy a Föld gömbölyű.

— A bibliában persze nincs benne — igyekeztem őt meggyőzni —, de azt minden tanult ember tudja, hogy a Föld naprendszerünk bolygója, amelynek alakja a sarkoknál lelapult gömb.

— Látom, magát is tudatosan megtévesztették az iskolában. Mi küzdünk ez ellen a tanítási módszer ellen is.

Mindezt választékos stílusban mondta el: művelt, intelligens, középkorú férfi volt. Csak éppen vakon hitt egy rögeszméjében. Beláttam, hogy hiába erőlködöm, ezért elbúcsúztam a főtitkártól.

Clapham-ben autóbuszra szálltam és amikor a Piccadillyhez értem, egy nagy papírkereskedés előtt mentem el. Földgömb is volt a kirakatában. Ha lett volna három felesleges fontom, megvettem volna a Flat Earth Society főtitkára számára. Bár aligha győztem volna meg vele.

Sugár András

HETKÖZNAPI VIZIPARÁDÉ

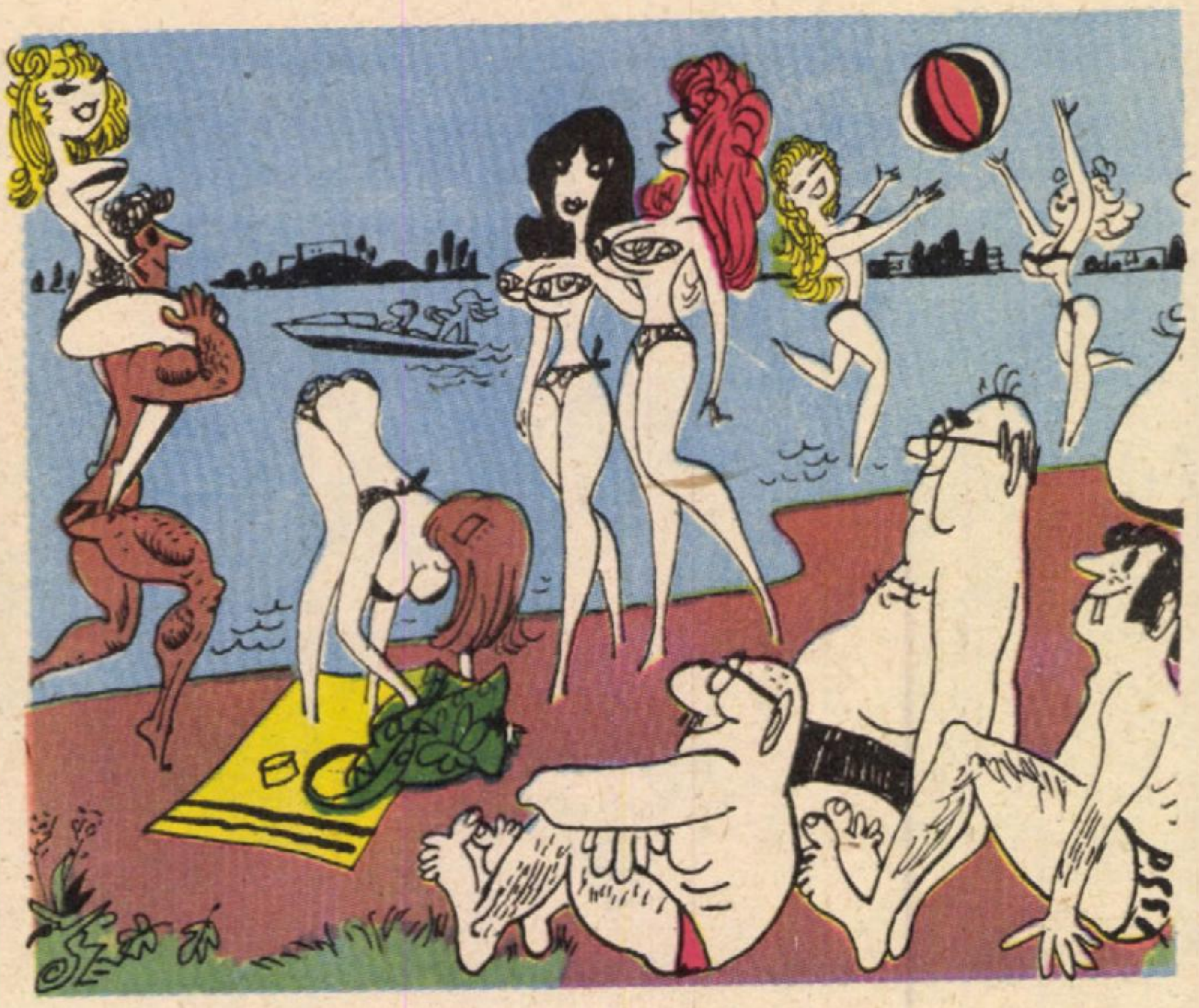

NŐI DOLGOK

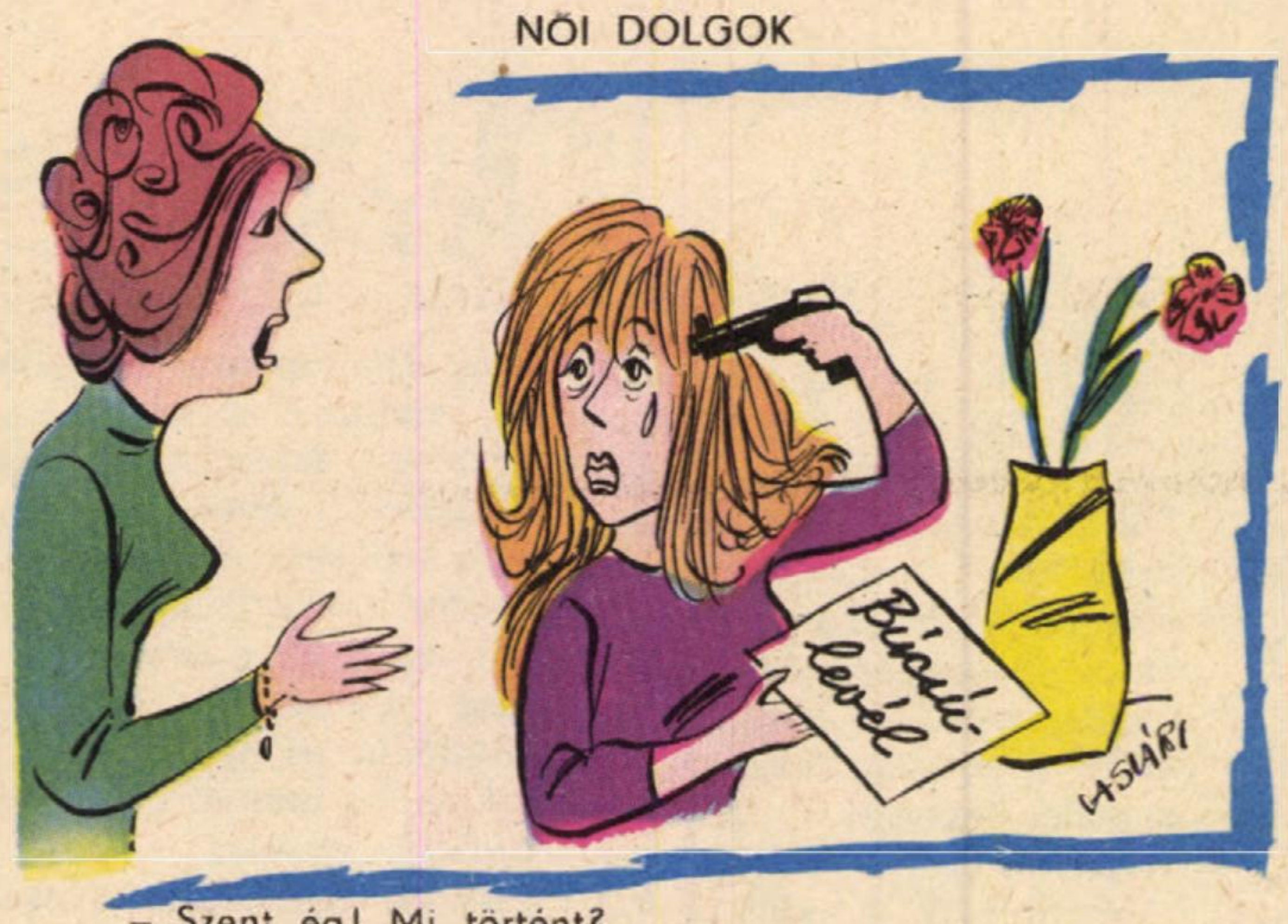

– Szent ég! Mi történt?
– Válófélben vagyok a fodrászomtól.

HÖLGYVEZETŐ

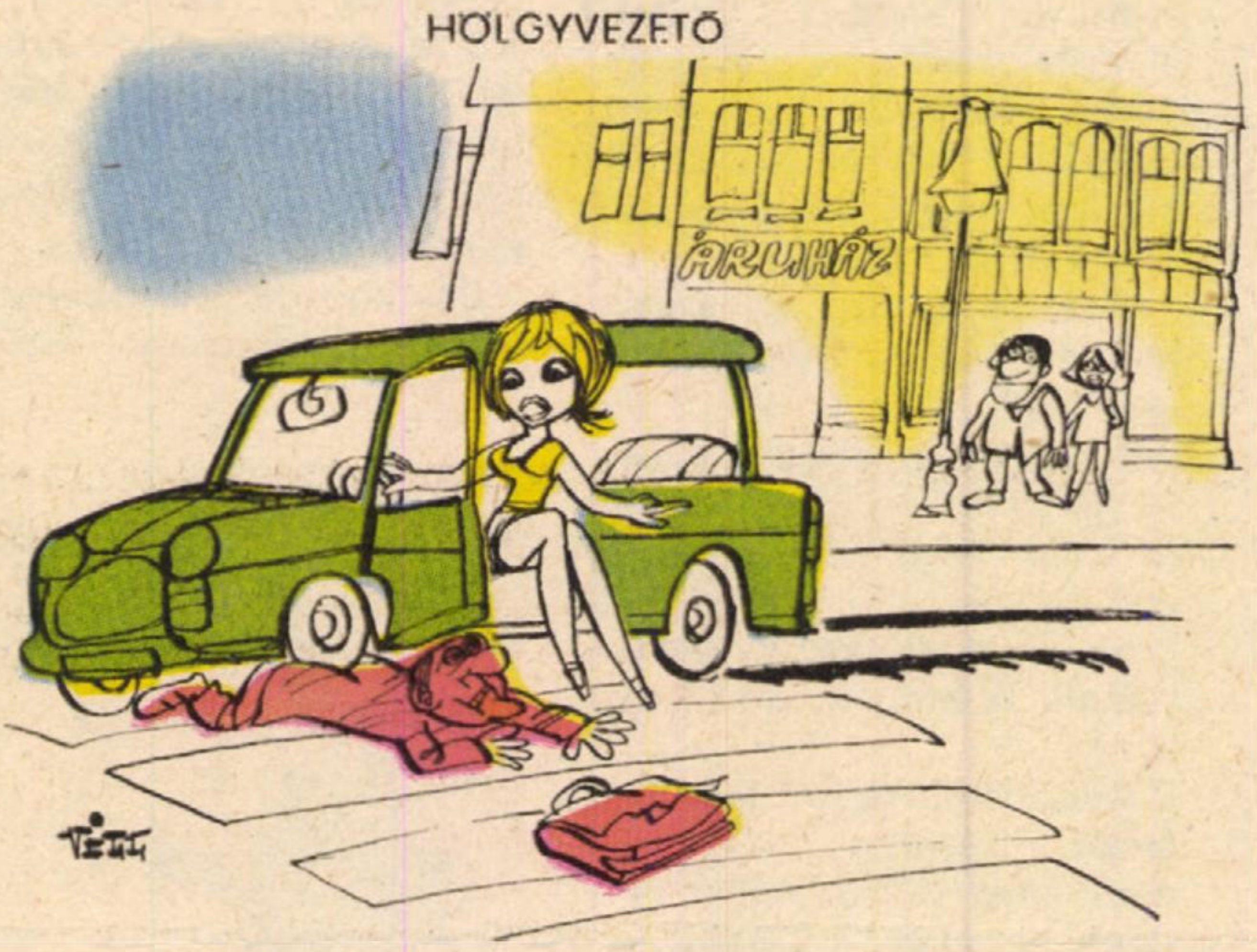

– Legyen szíves, nézzen másfelé, amíg kiszállok ...

REMÉNYKEDŐ SRÁC

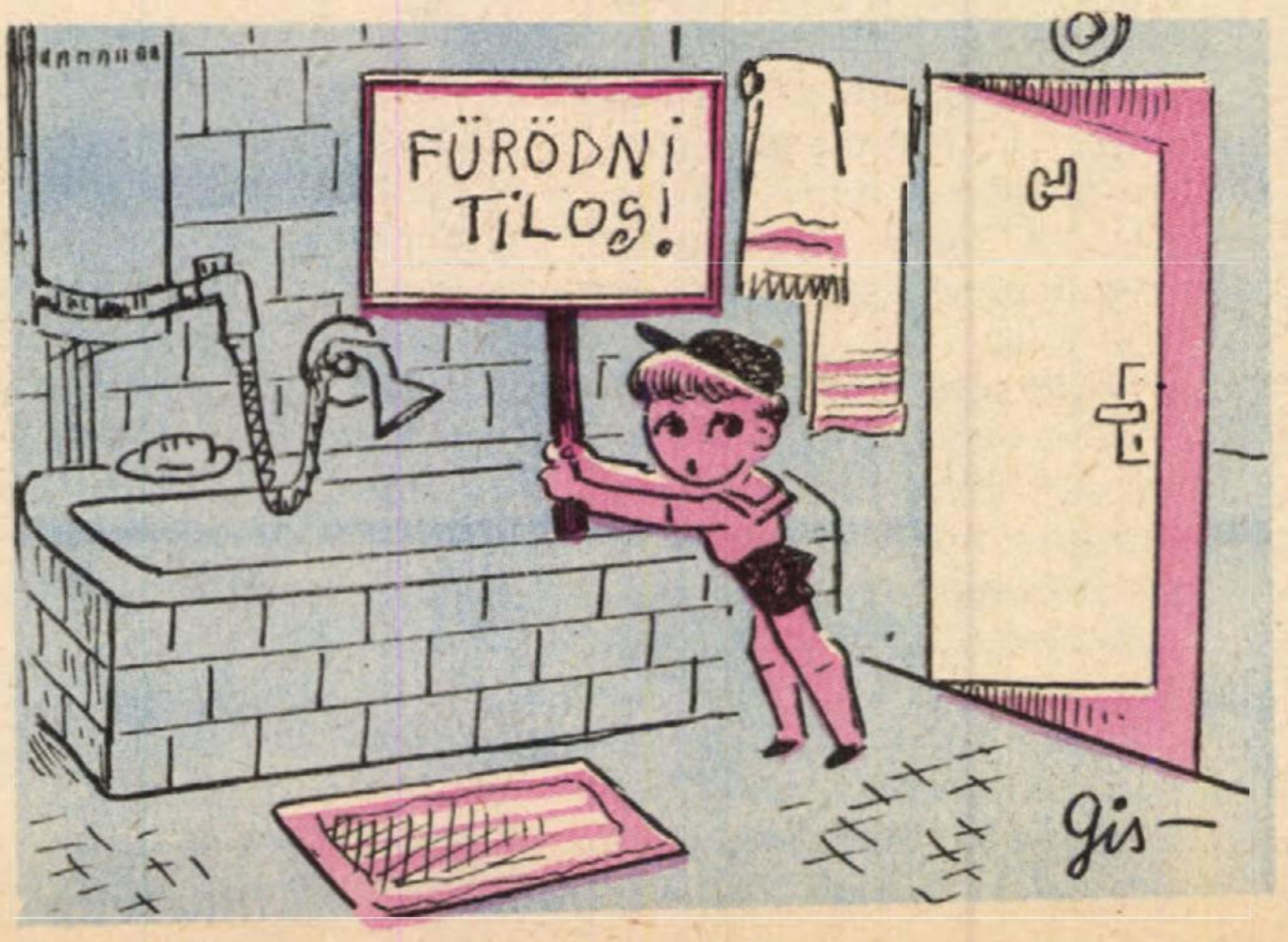
FÜRÖDNI TILOS!

KELEN IMRE:

37 év után

Kelen Imre, a magyar karikatúra-művészet világszerte ismert és tisztelt képviselője, látogatást tett szerkesztőségünkben. Ez alkalomból közöljük a kitűnő művész egy rajzát és cikkét, melyet a Ludas Matyinak írt.

1936-ban Darányi Kálmán miniszterelnök beszédet mondott Győrben, a szülővárosomban.

Meghallgattam a beszédet — Hitler se mondhatott volna különbet — és másnap bejelentettem a munkahelyemen, az Est lapok szerkesztőségében, hogy holnap már nem jövök be dolgozni. Emlékszem, Láng úr, a szerkesztőségi titkár, hitetlenkedve mosolygott: „Ne mondjon ilyet, Kelen úr! Maga holnap ugyanúgy bejön dolgozni, mint máskor ..."

Nem mentem. Elutaztam. Külföldre.

Amikor 1938-ban Chamberlain, angol miniszterelnök és Daladier francia miniszterelnök elutazott Münchenbe, Hitlerhez, én azonnal amerikai vízumot kértem és karácsonykor már New Yorkban dolgoztam.

Nem, nem voltam próféta, aki a jövőbe lát, de sejtettem, hogy mi következik. Diplomaták, politikusok között éltem: tudtam, hogy küszöbön áll a háború.

És, sajnos, nekem lett igazam.

37 év után tértem vissza Pestre. Amikor elmentem, a város tele volt rosszul öltözött emberekkel, munkanélküliekkel. Budapest barátságtalanul búcsúzott tőlem és most, midőn a Kultúrkapcsolatok Intézetének a meghívására látogatóba jöttem, Budapest szeretettel és barátsággal fogadott. Kedvtelve nézegettem a jól öltözött, jókedvű fiatalokat, akik kéz a kézben sétálnak az utcán (ilyet Amerikában nem látni) és a csókolózó szerelmeseket a parkokban. (Ilyet Amerikában is látni, úgy látszik, ezen a téren nincs különbség a kapitalizmus és a szocializmus között.)

Barátaimtól már hallottam, hogy Magyarországon nincs munkanélküliség, de most a saját szememmel is meggyőződtem erről. Mindenütt munkát kínálnak. Egy gyár kapujában azt olvastam: „Felvételre keresünk lakatost, hegesztőt, gépírónőt, bádogost, takarítónőt és asztalost." Amikor elhagytam az országot, minden gyárkapun ez állt: „Munkásfelvétel nincs!"

37 év nagy idő. 37 évvel ezelőtt még konflisok és fiakkerek jártak az utcán és Budapestnek körülbelül egymillió lakosa volt. Ha a villamoson megkérdezem: merre van a Vilmos császár út? — a mai Bajcsy-Zsilinszky út — bizony már csak kevesen tudják. Az idősebbek. A korombéliek. De a lányok ugyanolyan szépek, mint annak idején és a legszebb, legformásabb női lábak — esküszöm! — itt láthatók Budapesten. Csodálom, hogy az idegenforgalmi prospektusokban nincs benne, hogy: „Ha szép női lábakat akar látni, utazzék Budapestre!" Ismerkedem a várossal, a jegylyukasztóval, ezzel a bonyolult masinával és az emberekkel.

Nagy öröm volt számomra, hogy itt járhattam Pesten és még nagyobb az örömöm, hogy megvalósul a tervem: egy kiállítás Kelen Imre és kitűnő kollégám, Dezső Alajos rajzaiból, akivel sok-sok éven át dolgoztam együtt. Rajzainkkal bemutatjuk ötven év diplomáciai történetét — úgy, ahogy azt két magyar karikaturista látta.

Éppen ezért így búcsúzom önöktől: a viszontlátásra! Nem 37 év múlva. A közeljövőben. Budapesten. A Kelen—Dezső kiállításon!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A vendéglőben egy úr nagyban iszogat. Megszólítja egy ismerőse:

— Végtelenül csodálom, hogy ön bort iszik, hiszen ön az antialkoholista egyesület titkára.

Az iszogató nagy lelkinyugalommal feleli:

— Igen, de éppen szabadságon vagyok.

ELUTAZTAK A VENDÉGEK

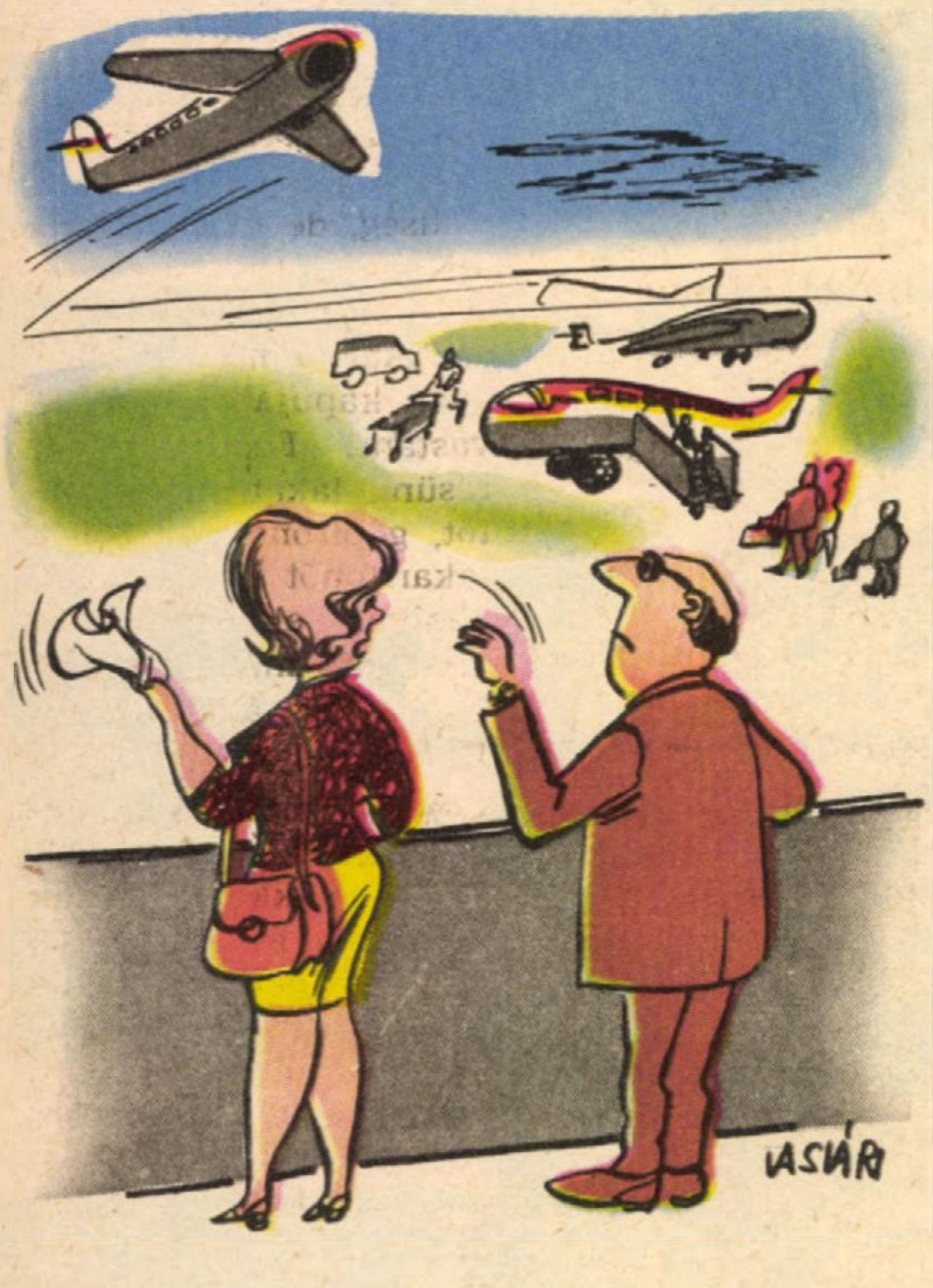

– Mondd, fiam, maradt annyi pénzünk, hogy hazamenjünk a repülőtérről? . . .

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

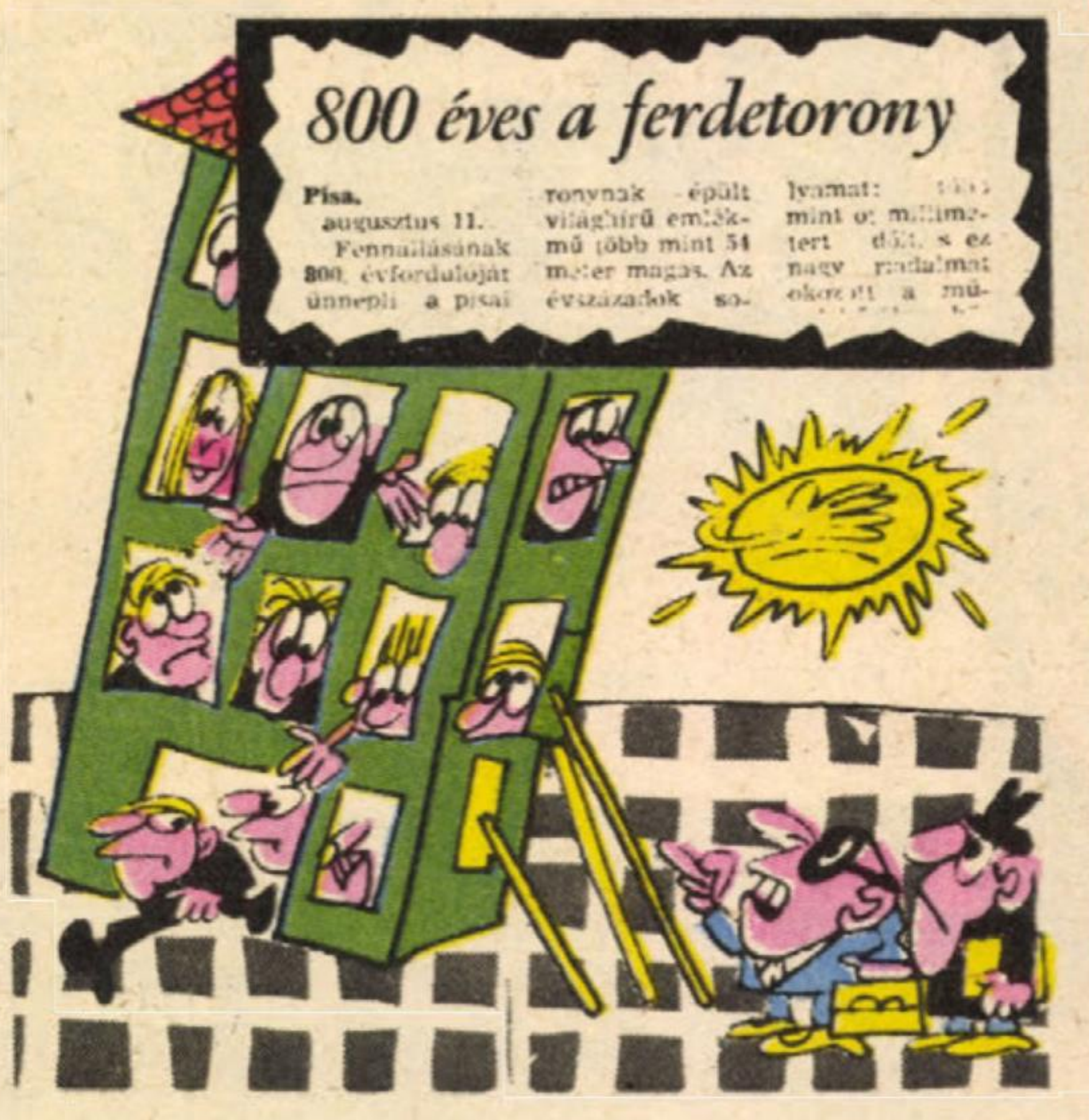

– A pisai torony 800 éves, és ezek máris be vannak ijedve.

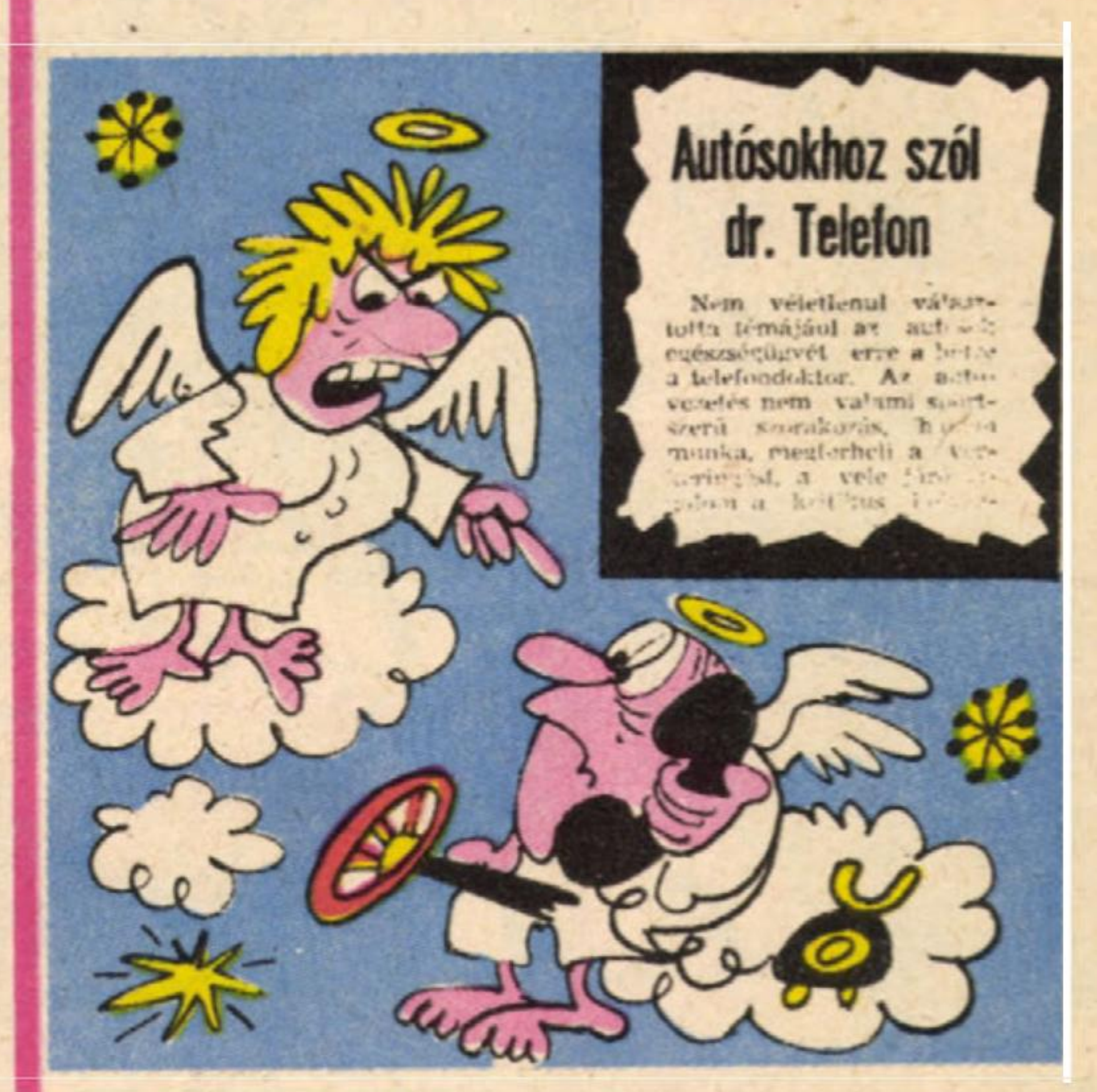

– . . . mert te mindent késve csinálsz, Jenő!

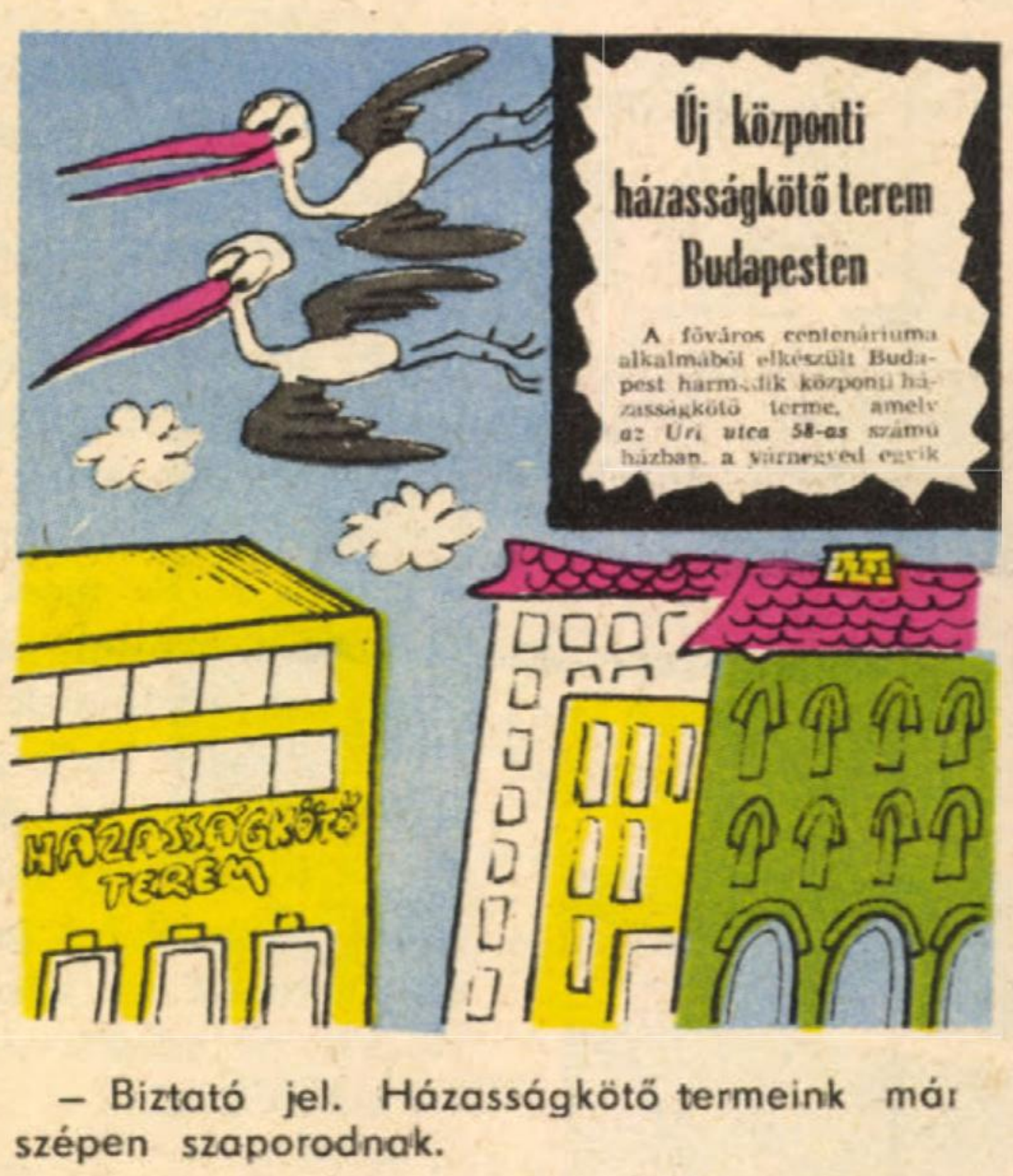
Új központi házasságkötő terem Budapesten
HÁZASSÁGKÖTŐ TEREM

– Biztató jel. Házasságkötő termeink már szépen szaporodnak.

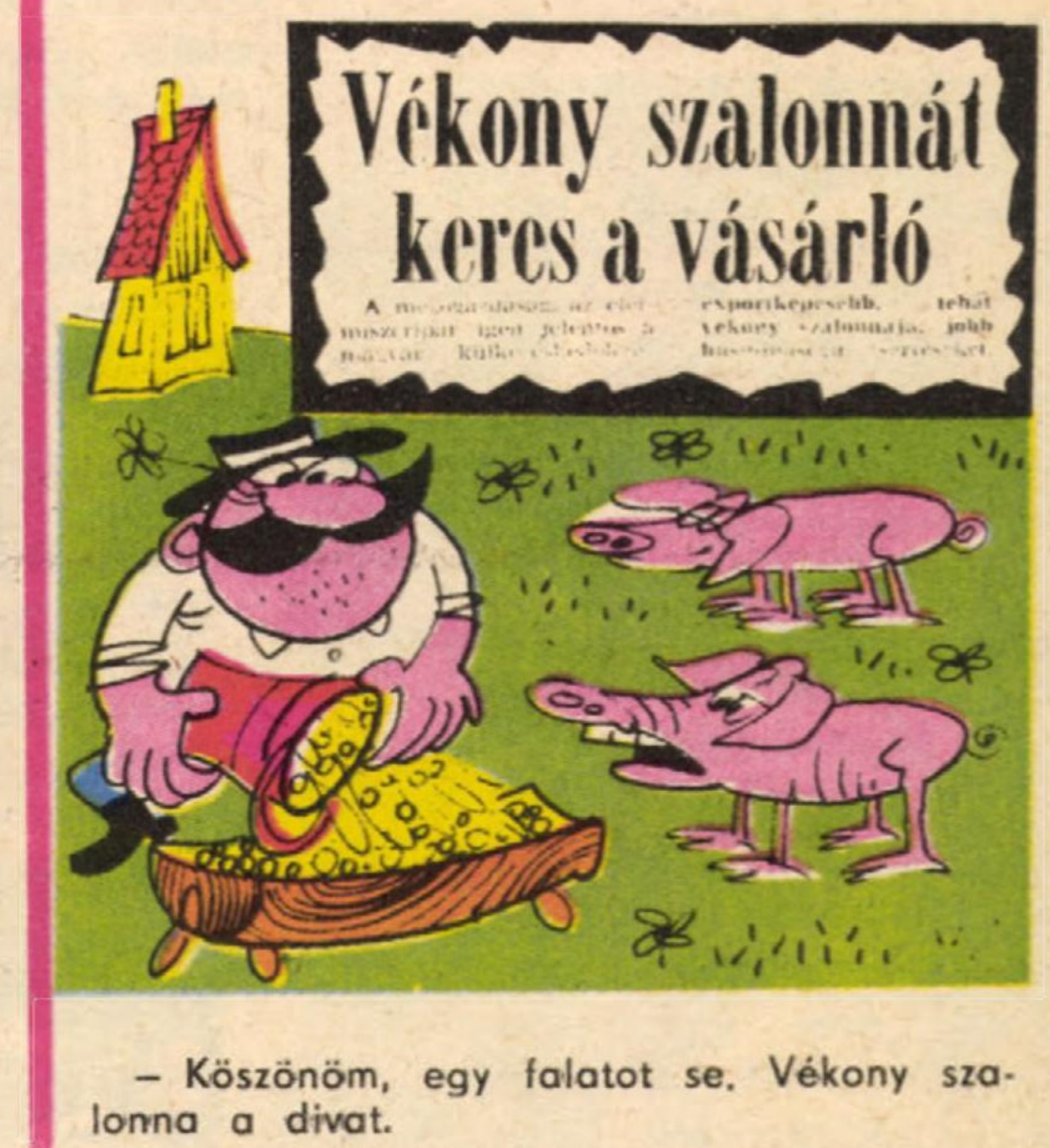
Vékony szalonnát keres a vásárló

– Köszönöm, egy falatot se. Vékony szalonna a divat.

EXPORTKÉPES KUTYA

Nézegetem egyik napilapunkban a kutyát kínáló apróhirdetéseket és új kifejezés üti meg szememet: többen exportképes kutyát kínálnak eladásra.

Szöget üt fejembe az új fogalom. Ki keres exportképes kutyát? Hiszen minden kínálat valamilyen keresletet elégít ki.

Kezdjük az elején: általában miért szerez be az ember kutyát? Szeretetre, gyöngédségre, ragaszkodásra vágyik. És egy átlageb mindezt az érzést szerény ellenszolgáltatás fejében — kosztért, kvártélyért, sétáltatásért, egy-egy simogatásért — hajlandó nyújtani, viharos körülugrándozás, az extázis határát súroló üdvözlő csaholás formájában. Szükséges-e ehhez, hogy az illető kutya exportképes legyen? Legjobb meggyőződésem szerint fölösleges.

Miért szerezhet még be valaki kutyát? Ő maga borús kedélyű, depresszióra hajlamos lény. Hiányát érzi valakinek (kevésbé állatszeretők részére: valaminek), aki (ami), derűs kedélyvilágával, életvidám magatartásával, a jobb jövőbe és a még dúsabb csontokba vetett hitével mosolyt fakasszon ajaka körül. Szükséges ehhez, hogy a kutya exportképes legyen? Legjobb meggyőződésem szerint fölösleges.

Tegyük fel, hogy valóban akadnak olyan embertársaink, akik kutyát a társadalomban elfoglalt helyük és helyzetük hangsúlyozására és fontosságának kidomborítására kívánnak beszerezni. (Gyakran olvastam, hallottam erről a jelenségről, de jómagam még sosem találkoztam vele.)

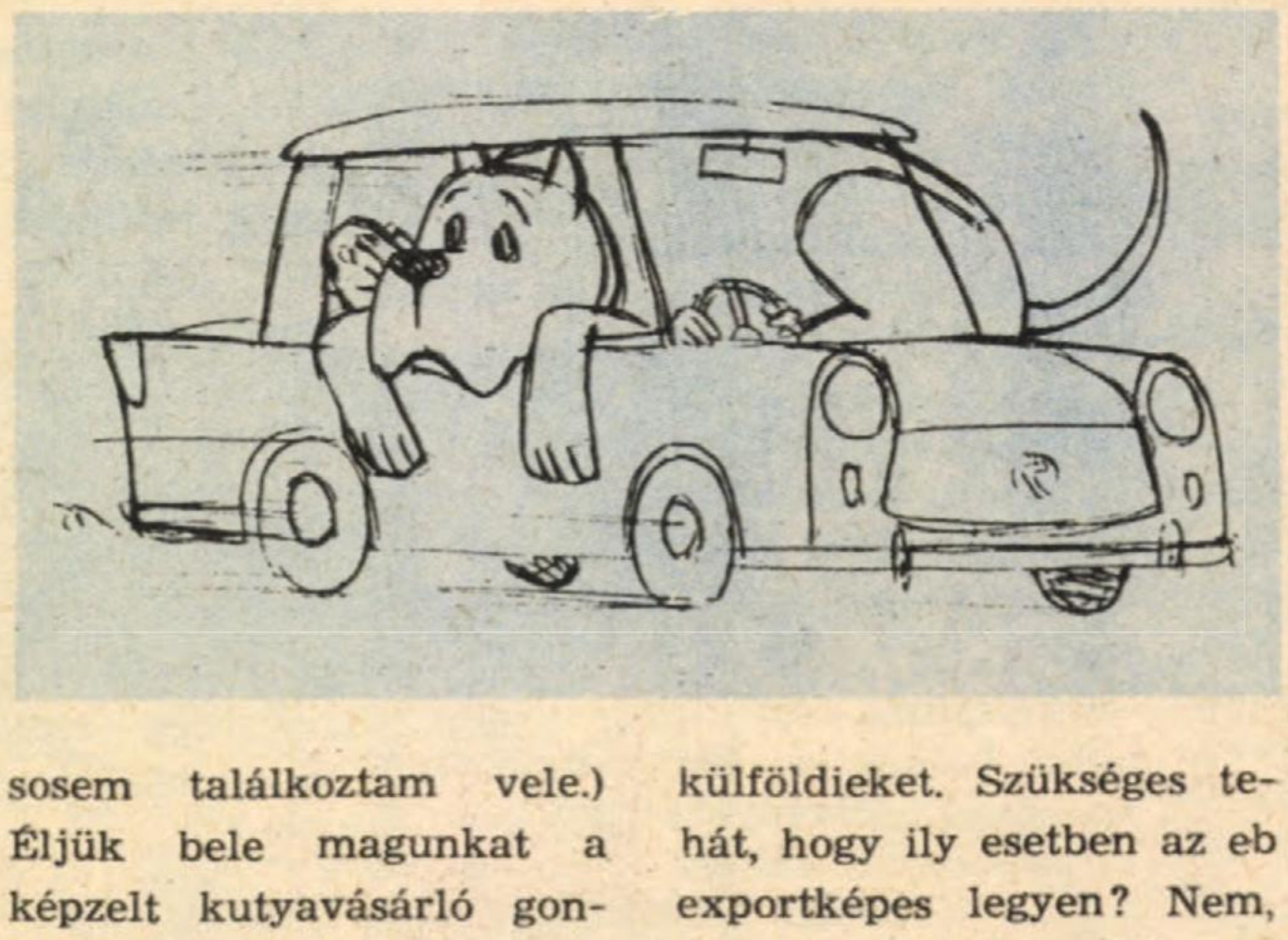

Éljük bele magunkat a képzelt kutyavásárló gondolkodásmódjába, amely szerint szerény Trabantját nagyszerűen feldobja egy reprezentábilis eb. Különösen, ha az illető kutya dobermann és így terjedelme nagyobb, mint a kocsi. No de ez esetben is az illető elsősorban ismerőseit kívánja kutyája megjelenésével meggyőzni saját fontosságáról és nem a vadidegen külföldieket. Szükséges tehát, hogy ily esetben az eb exportképes legyen? Nem, és megint csak nem!

Ki kereshet hát exportképes kutyát? A válasz pofonegyszerű: kutyát exportálni kívánó üzletember. Tegyük fel, hogy valaki telekspekuláció helyett kutyaexportra adja fejét. Akkor viszont maga tenyészt exportképes kutyát! Mert hol marad az ő haszna, ha viszonteladási áron szerez be exportképes kutyát exportra?

Kihez szól hát a dicsérő jelző a hirdetésekben, a kutyáról mint exportképesről?

Az a gyanúm, hogy jelen esetben az „exportképes" kifejezés nem funkcionális jellegű, csupán reklám és propaganda célt szolgál. Azt kívánja kifejezni, hogy a kutya mind belbecsben, mind külcsínben olyan magas minőséget ér el, hogy a magas igényű, művelt és finnyás külföldön is megállná a helyét. Az illető kutya tíz nyelven ugat, világszinten áll, sőt — pitizik . . .

Kertész Magda

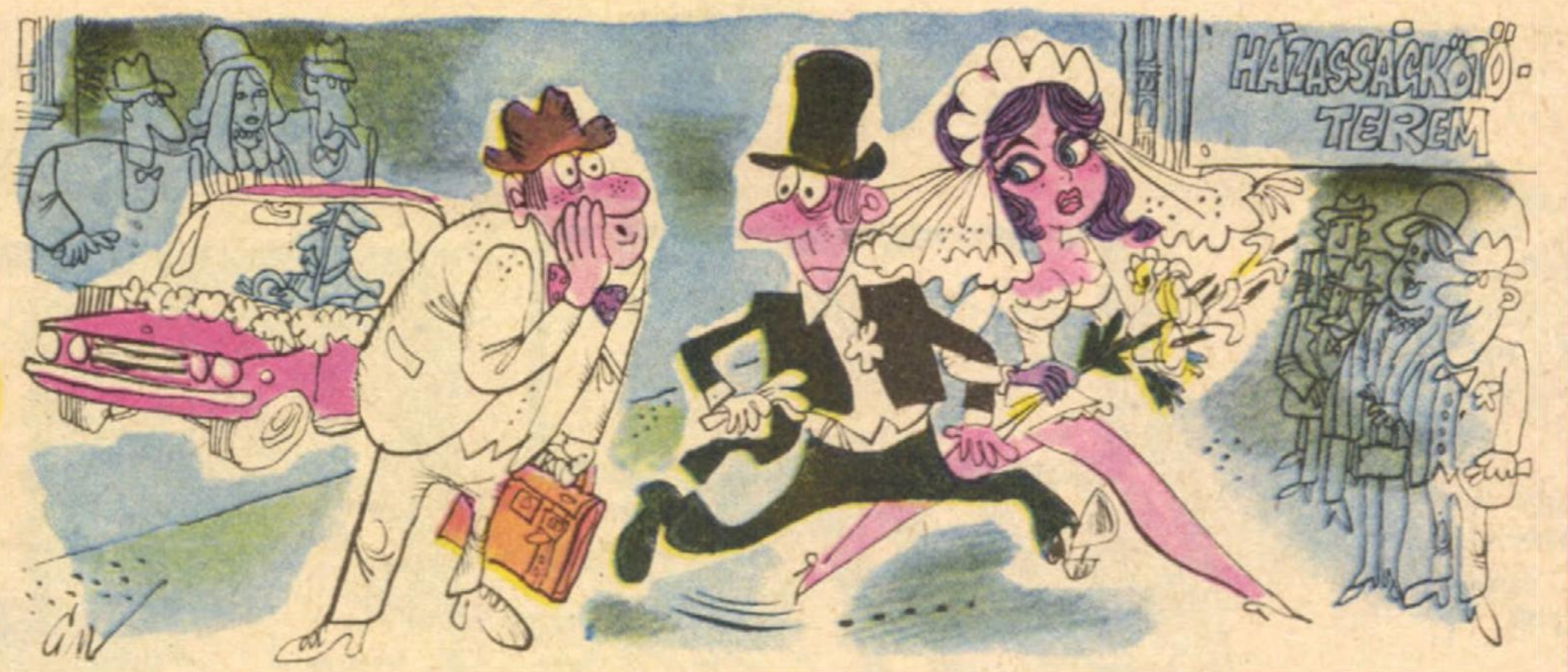

AZ UTOLSÓ PILLANAT

— Sokkal gazdaságosabb, ha helyette vesz egy szuper automata mosógépet...

ÉRZELMI HULLÁMZÁSOK

Ha unalmas és bágyasztó a nyár, én mindig sajtónkkal rázom fel magam. Egy-egy cikk olyan gyorsan sodor tova az érzelmek hullámain, hogy pezsdül a vérem és elmém. Íme:

I.

— A cikk címe: INTÉZKEDÉSEK A TÉVÉTULAJDONOSOK ÉRDEKÉBEN. (Örül a lelkem, intézkednek az érdekemben, érdekünkben. Vagy a műsor lesz jobb, vagy a posta engedi el az ötven forintot, esetleg ez is, az is.)

A cikk ismerteti: az Egyesült Izzó megszüntette a képcsőgyártást, mert „gazdaságtalannak bizonyult", de hogy képcsőcsere mégis legyen, régi csövek felújítását vállalja; minek következtében évi 150 000 új helyett mindössze 30 000 felújított készül, még gazdaságtalanabbul. (Elszomorodnék, de tudom, amit tudok, intézkedések történtek ám az érdekünkben, ezek csak csigázó cikk-közi izgalmak, a vége heppi-end lesz, azám! Tehát: feszült, optimista érdeklődés a bonyodalom közepette.)

Azt írja a cikk, hogy sok tévétulajdonos, főleg a nyugdíjasok ragaszkodnak a képcsőcseréhez. (Elégedettség. Ahol a nyugdíjasokra hivatkoznak, ott van intézkedés, ha nem is nagy, de van. Lefogadom, lesz képcső. Odds: 100:1-hez.)

A cikk tovább: „Dehát ki kényszeríthet egy gyárat arra, hogy gazdaságtalan munkával foglalkozzon? Erre is találtak megoldást..." (Gyönyör: jön a feloldás, gyártó, fogyasztó egymás keblére borulnak.)

Folytatás: „találtak megoldást: felemelték a felújított és az importból beszerzett régebbi típusú képcsövek árát." (Összeomlás. Szóval intézkedés a tévétulajdonosok érdekében: drágább lett a képcsőfelújítás. Ó logikám, ó várakozásom, ó elvesztett fogadásom, ó keserű szájízem... de vannak még sorok, talán, talán nincs veszve minden.)

A cikk „esik". Sok még a probléma, így sem lesz elegendő cserére a képcső. Befejezés: „Csökkennek mind az importbeszerzési, mind a felújítási lehetőségek, erre előreláthatóan megoldást kellene már most találni, vagy teremteni." Pont, vége. (Megsemmisülés. Hát már a magyar nyelvhez sem konyítok? Az érdekében szó annyit jelent: áremelés. Az intézkedések pedig: „már most kellene gondolni rá".)

II.

„Történt" — írja a cikk —, „hogy a Vidám presszóban vidáman szórakozott egy technikus. Na és akkor feléje repült egy sörösüveg. Fejét elkapta, az üveg széttört." (Felháborodás. De elismerés is: technikás volt a technikus.)

Jött a rendőr éppen, igazoltatta az üvegdobálót. (Öröm. Bizalom. A rendőrségben és a polgári békességben, amelyet véd.)

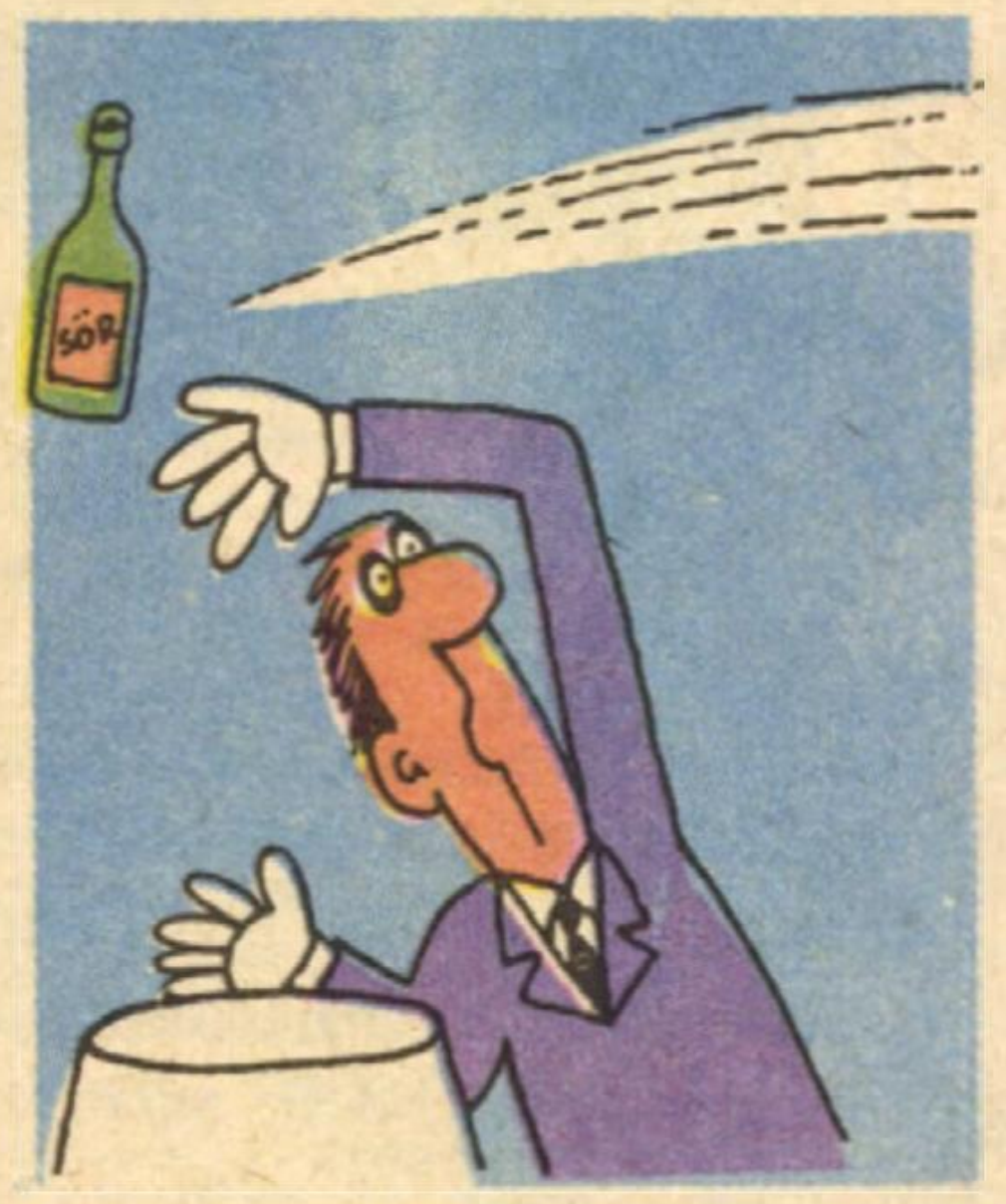

Az semmi, még kéretlenül odajön két fiatalember, és jelentkezik tanúnak. (Elragadtatás. Igen, lehet hinni az emberekben. Aki tudja, minő áldozat tanúskodni — idő, fáradság, meg minden — az méltányolja az ifjak öntudatát.)

A technikus és önkéntes tanúi együtt isznak tovább. A Vidámban, majd még vidámabban. (Fellegek a lelki nyugalom kék egén. Valami készül. Valami cikkreméltó galádság.)

Éjféltájban elöl megy a technikus, utána a két fiatalember, tatarozás, állványok, sötétség, a technikust új barátai leütik, kirabolják. (Oldódás. Megtörtént hát a várható bűn. De újabb várakozás is: ki üthette le a technikust? Nyilván csak hiszi, hogy a fiatalemberek, hiszen azok alig néhány órája feliratkoztak a rendőrnél tanúnak! Nem, itt valami Maigrethez méltó bonyodalom készül.)

A kirabolt technikus feljelentést tesz *ismeretlen* tettesek ellen, bár minden eshetőségre, személyleírást ad kísérőiről is. (Elégedettség, bizalom a krimi-logikában. Egyben optimista ajzottság: most jön a bravúros nyomozás.)

Munkához lát a rendőr, aki éjjel a Vidámban igazoltatott. Megállapítja, hogy a személyleírások illenek a magukat igazolt tanúkra. Kiszállnak lakóhelyükre — a két tanú beismeri a rablást. (Hát ilyen is van. Az élet krimije. Azok a tettesek, akik gyanúsak voltak. És még csak nem is törődtek vele, hogy gyanúsak, sem azzal, hogy ők maguk előre leadták címüket a rendőrségnek... És most végül, ezért, egy utolsó érzelmi hullám: itt kérem még kérdőjelek vannak. Hát hülyék voltak ezek a fiúk? Vagy részegek? Vagy annyira megviselte őket a tudat, hogy majd tanúskodni kell menniök? A találgatás pezsdíti véremet és várom, várom a választ, ha máskor nem, a tárgyalás alkalmával.)

III.

Egy kisiparos kriptát rendelt 70 000 forintért. (Irigység. De jól megy egyes kisiparosnak, még extra-szuper-luxus kriptára is telik. Hogy is mondták azelőtt: „ez tud élni!")

A kripta elkészült, de 1. kisebb lett a vártnál. 2. kajlán lógnak le a márványba faragott szomorúfűz ágai. (Melankólia. Nincs igazi öröm, tiszta boldogság.)

A kisiparos nem fizette ki az egész számlát. Perre ment a dolog. (Még melankóliább. Hát ilyen az élet: aki örök békében akar nyugodni, előbb időleges békétlenséget kell a bíróság elé vinnie.)

A bíró ítélt: 1. a kripta nem lehet nagyobb, mert megbontaná a temető harmóniáját; 2. a szomorúfűz ágait garanciális javítás formájában ki kell igazítani. (Öröm. Értelmi és érzelmi egyszerre. Salamoni ítélet jutott tudtunkra!)

*

Szóval, ugye értik, a sajtó nélkül talán a nyár uborkaszezon lenne az ember életében. De így izgalom, szorongás, feloldódás — mégis szép az élet, csak elő kell fizetni, vagy példányonként vásárolni.

Gombó Pál

Megkérdeztük munkatársainkat:

Mi jut az eszükbe Onassisról?

Tót Gyula:

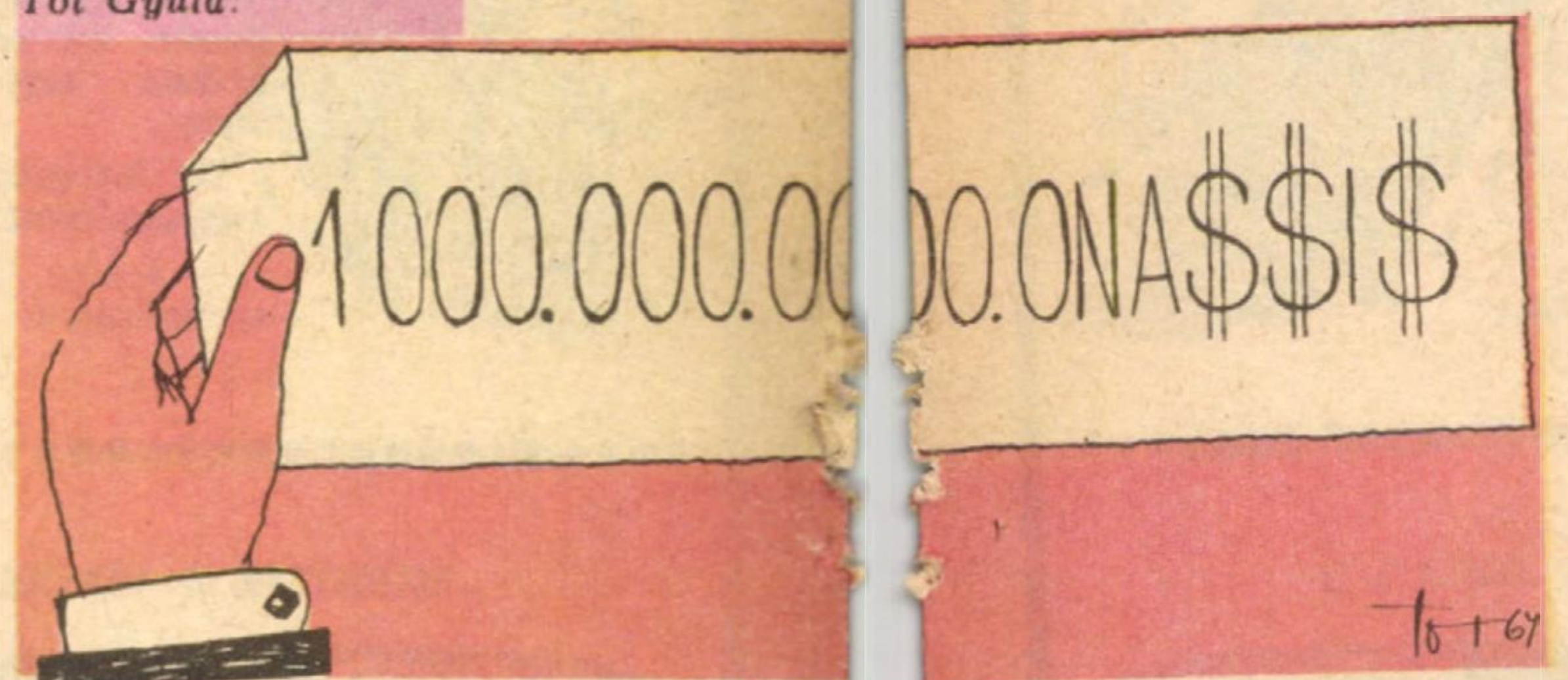

— A névjegye. Szerintem ilyen...

Lehoczky István:

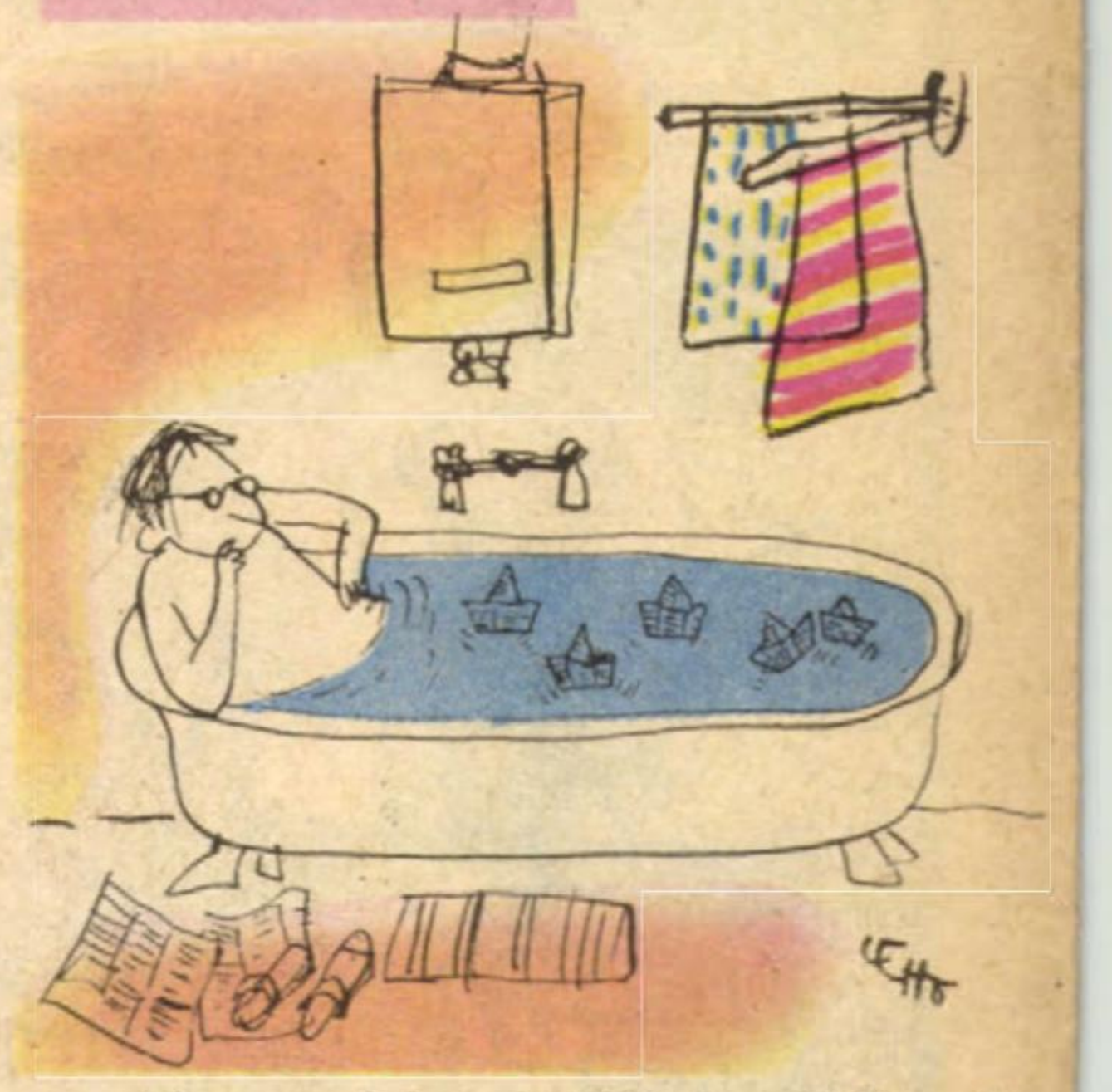

— Hogyan lehet hajókkal milliókat keresni?

Brenner György:

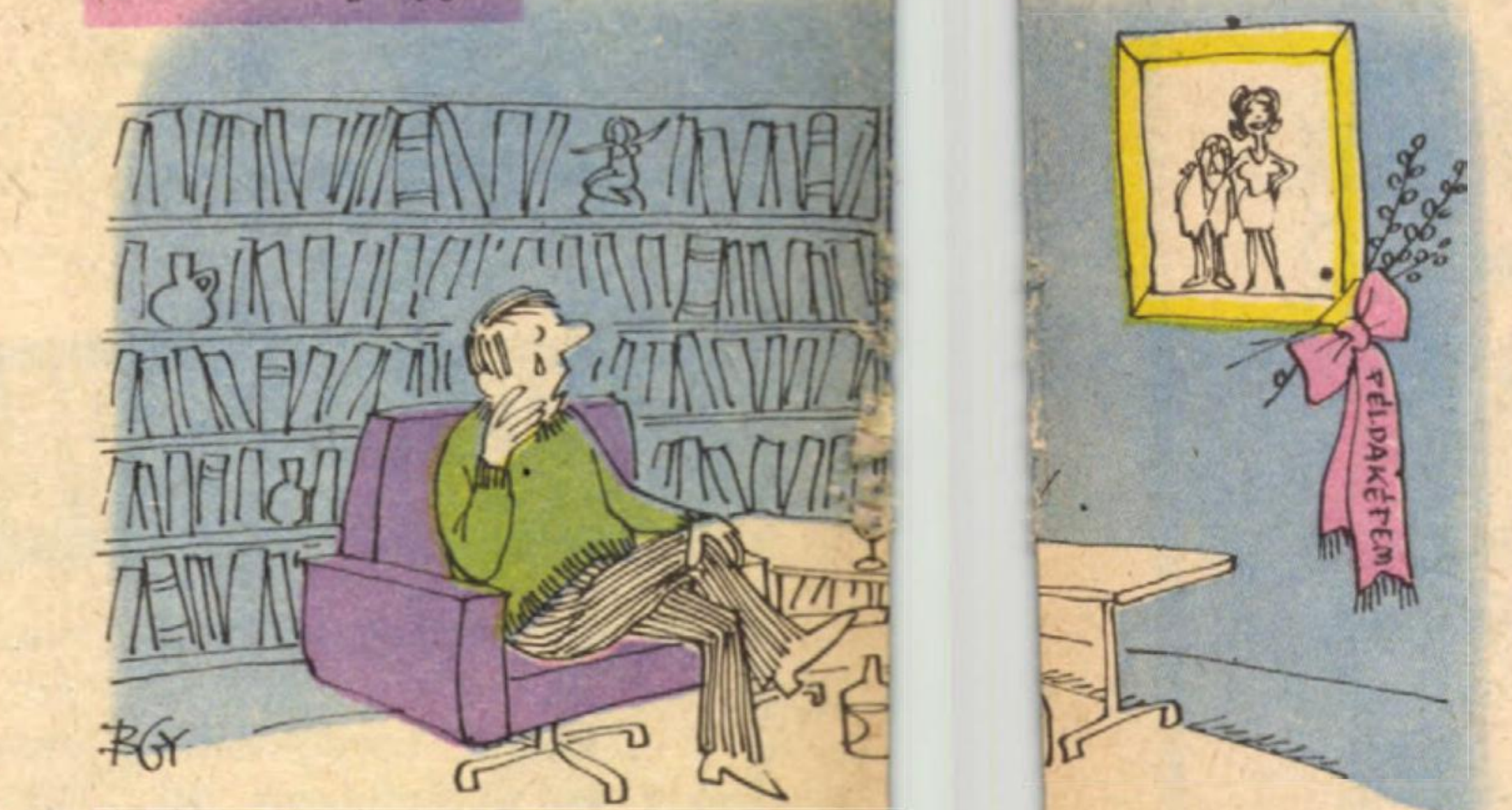

— Az önfeláldozás, a jóság... Elvenni egy többgyermekes özvegyasszonyt...

Endrődi István:

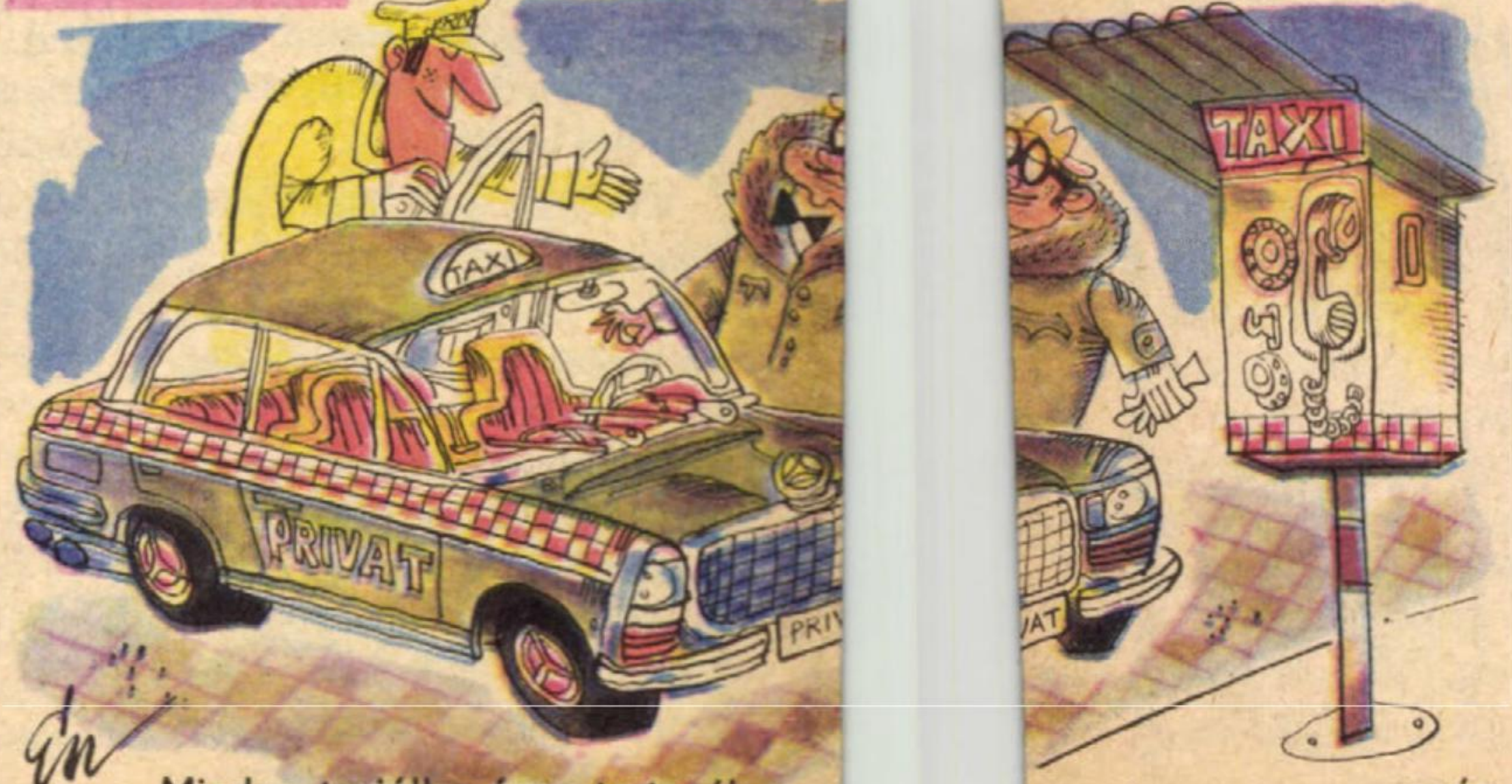

— Minden taxiállomáson tartanék a saját részemre egy magántaxit!...

Minden adósságom.

S. P.

Mészáros András:

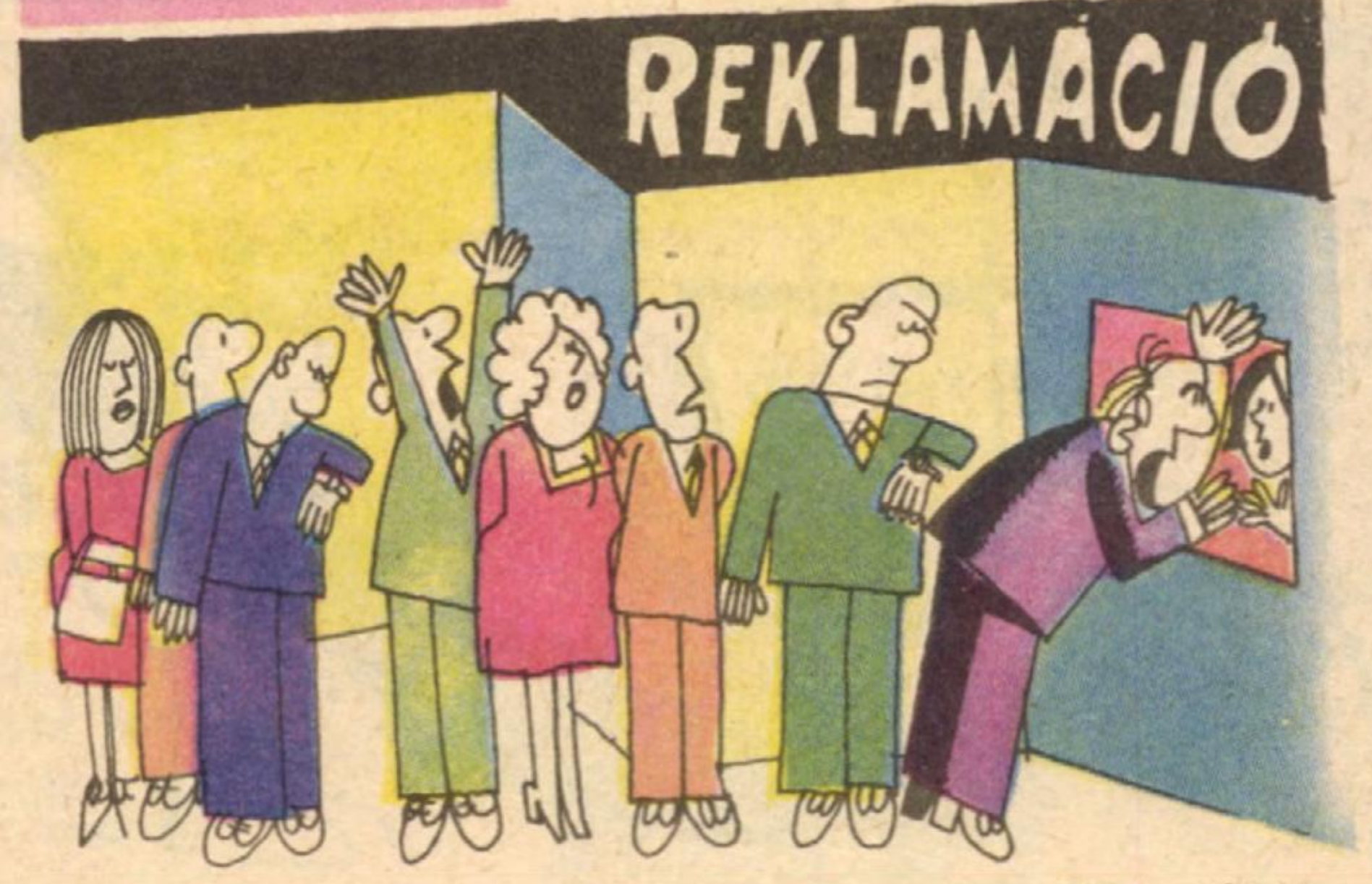

— Még mindig nem kaptam meg a legutóbbi rajzom honoráriumát!

A Váci utcai kirakatok árcédulái.

R. B.

Kár, hogy aprópénzre váltotta a tehetségét.

P. P.

Vasvári Anna:

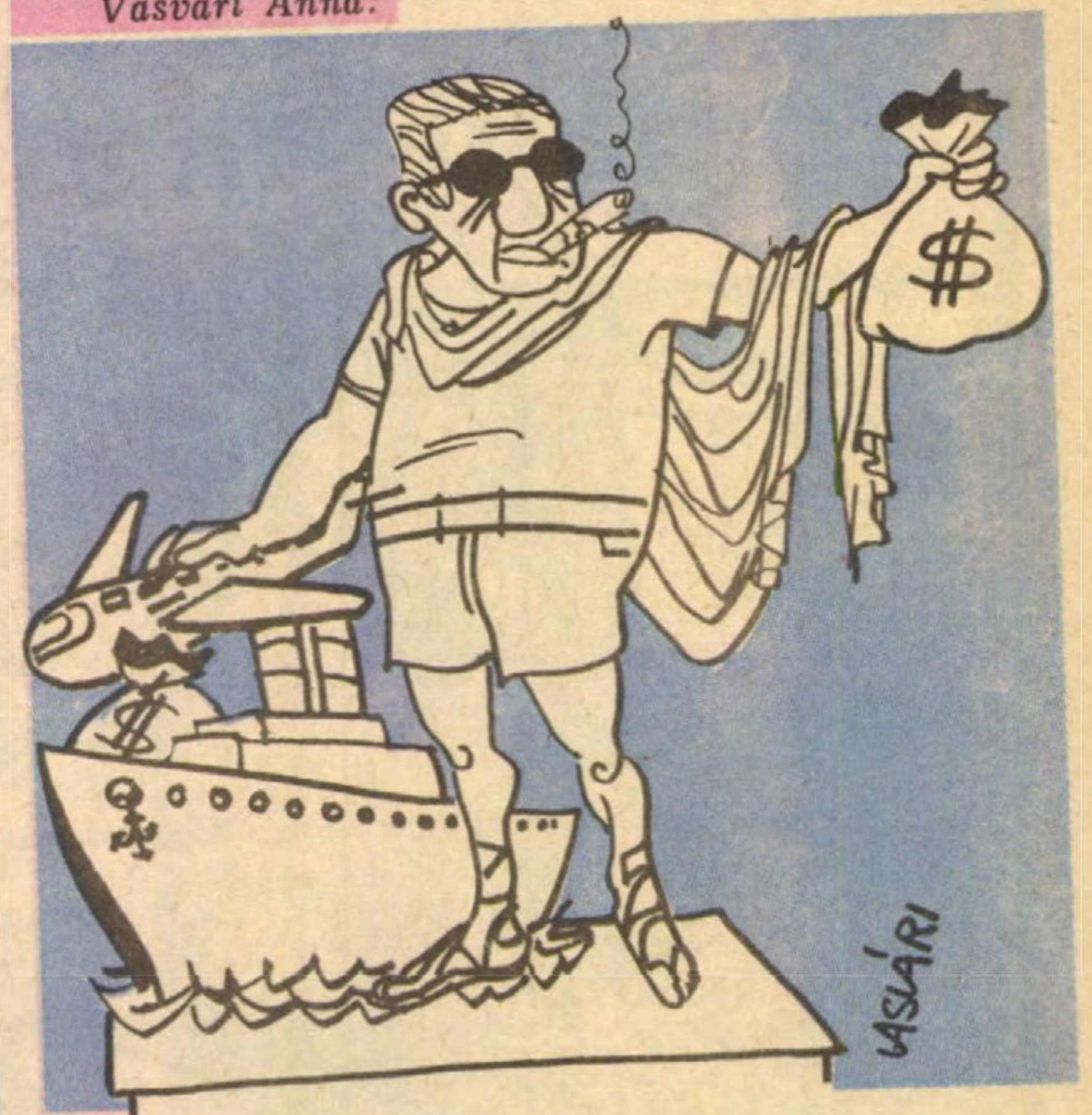

— A görög férfiideái...

Dallos Jenő:

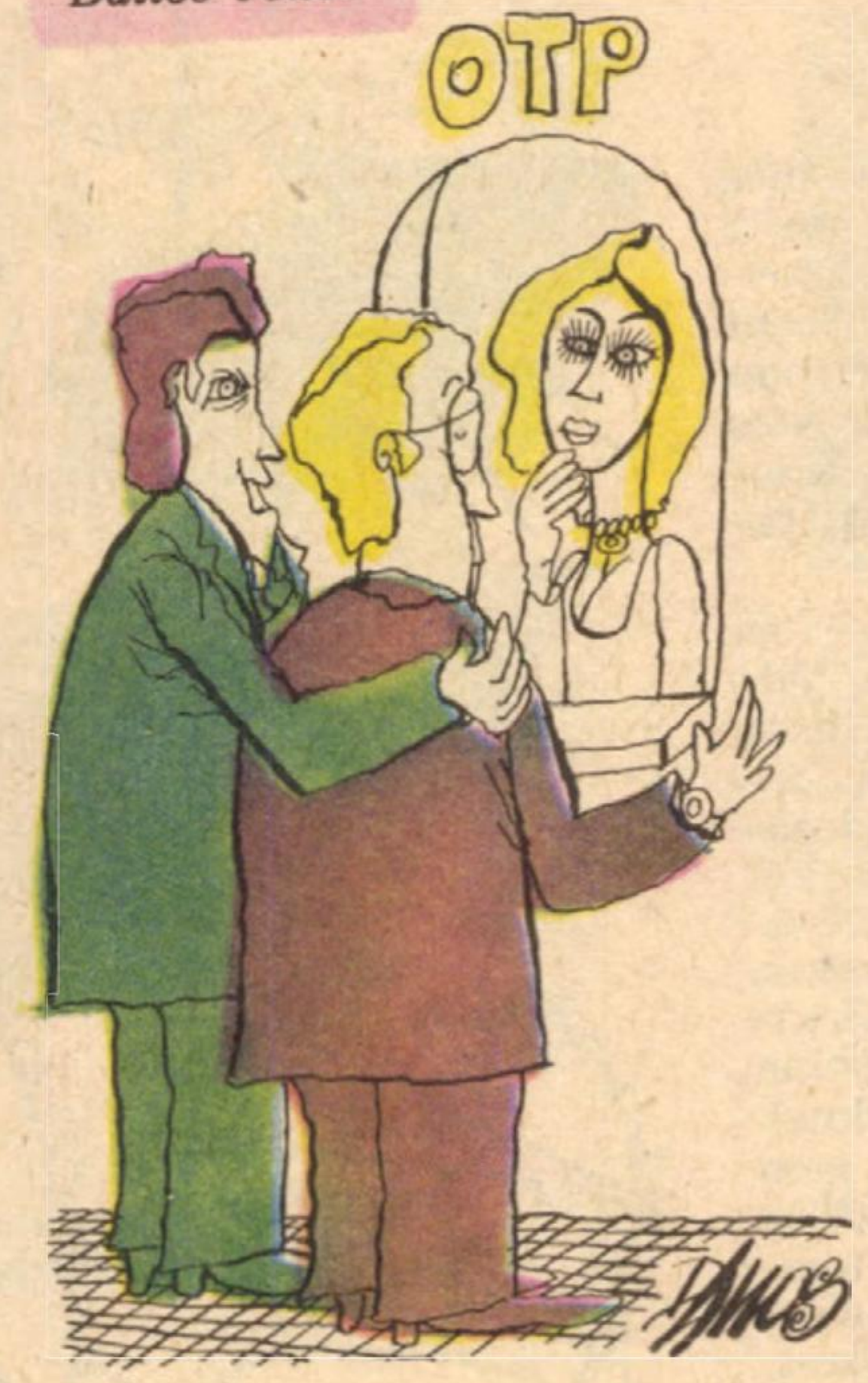

— Onassis úr a kezesem...

Balázs-Piri Balázs:

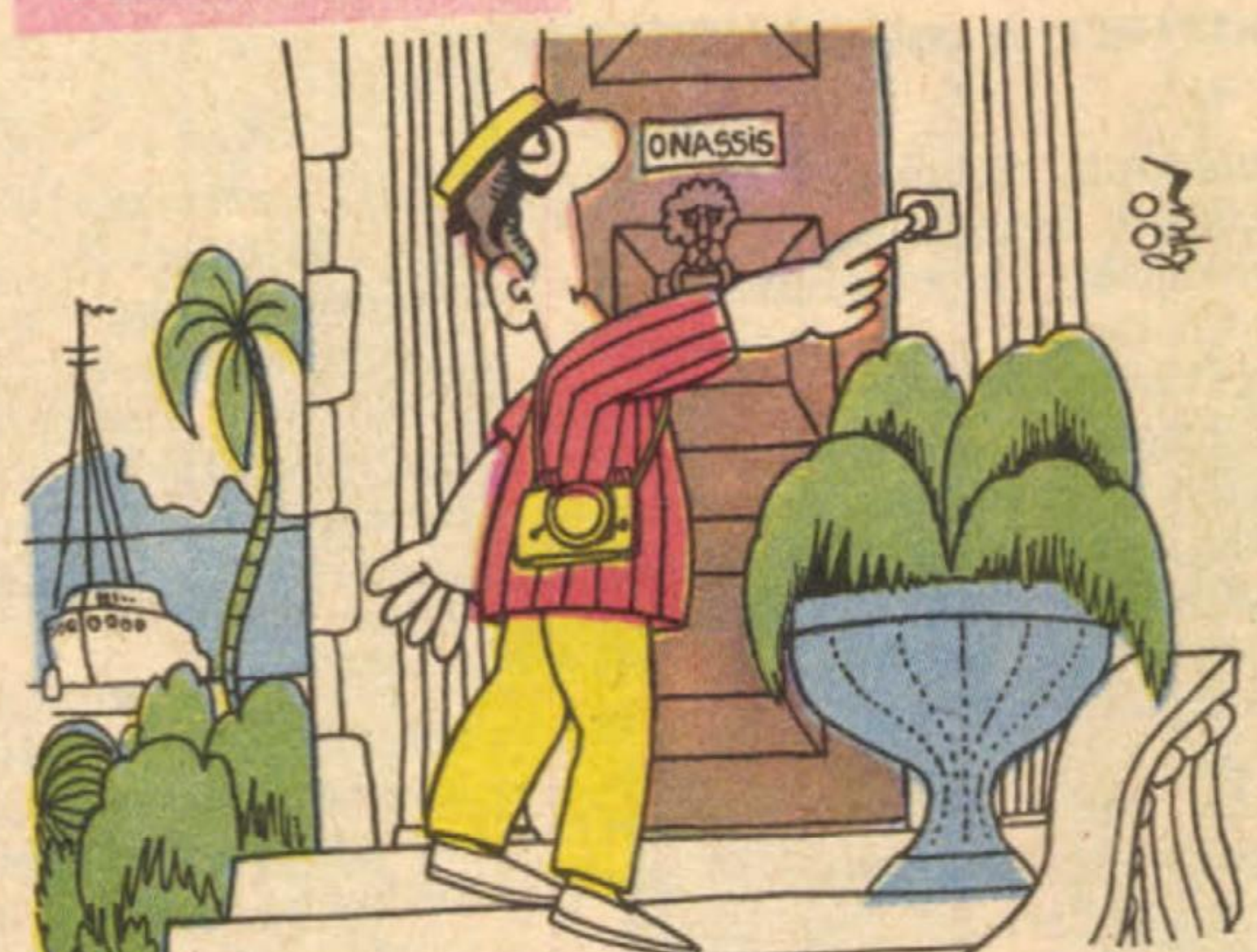

— Szeretném tőle megkérdezni: igaz-e, hogy a pénz nem boldogít?...

Hegedűs István:

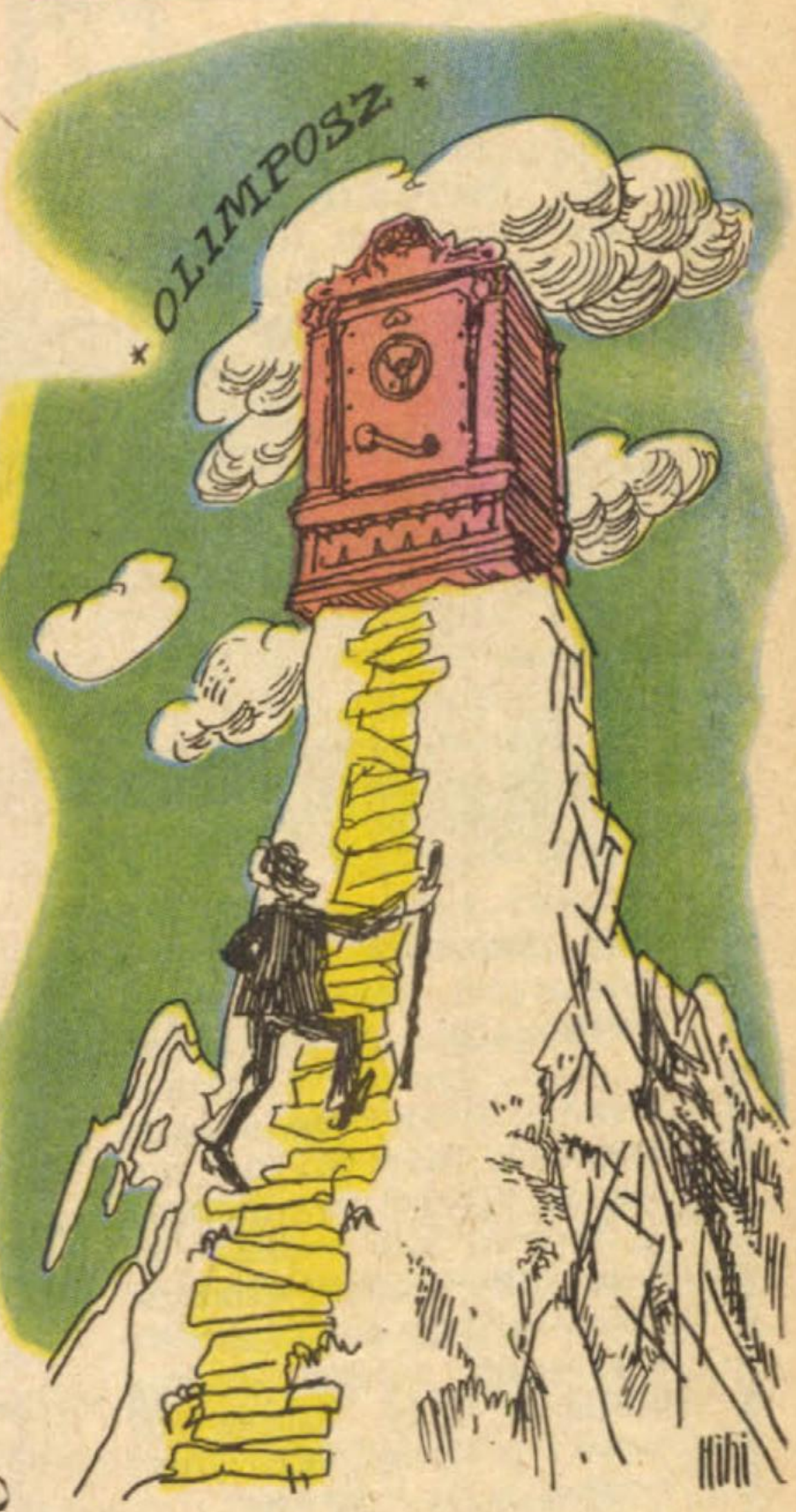

— Egészen lentről kezdte...

Sajdik Ferenc:

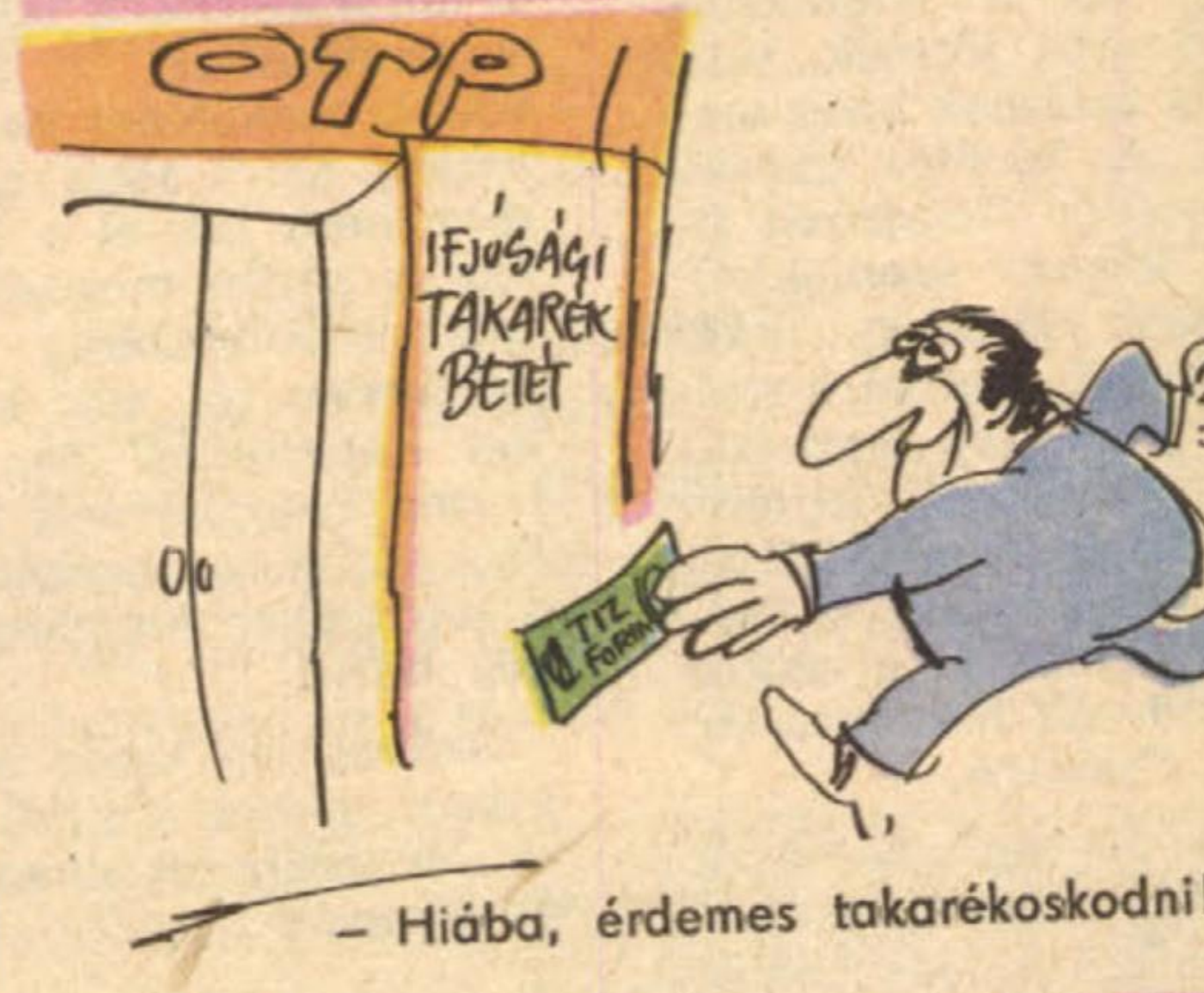

— Hiába, érdemes takarékoskodni!

Valószínűleg hasonlítunk egymásra, mert a feleségem több izben Onassisnak nézett.

M. Gy.

Szűr-Szabó József:

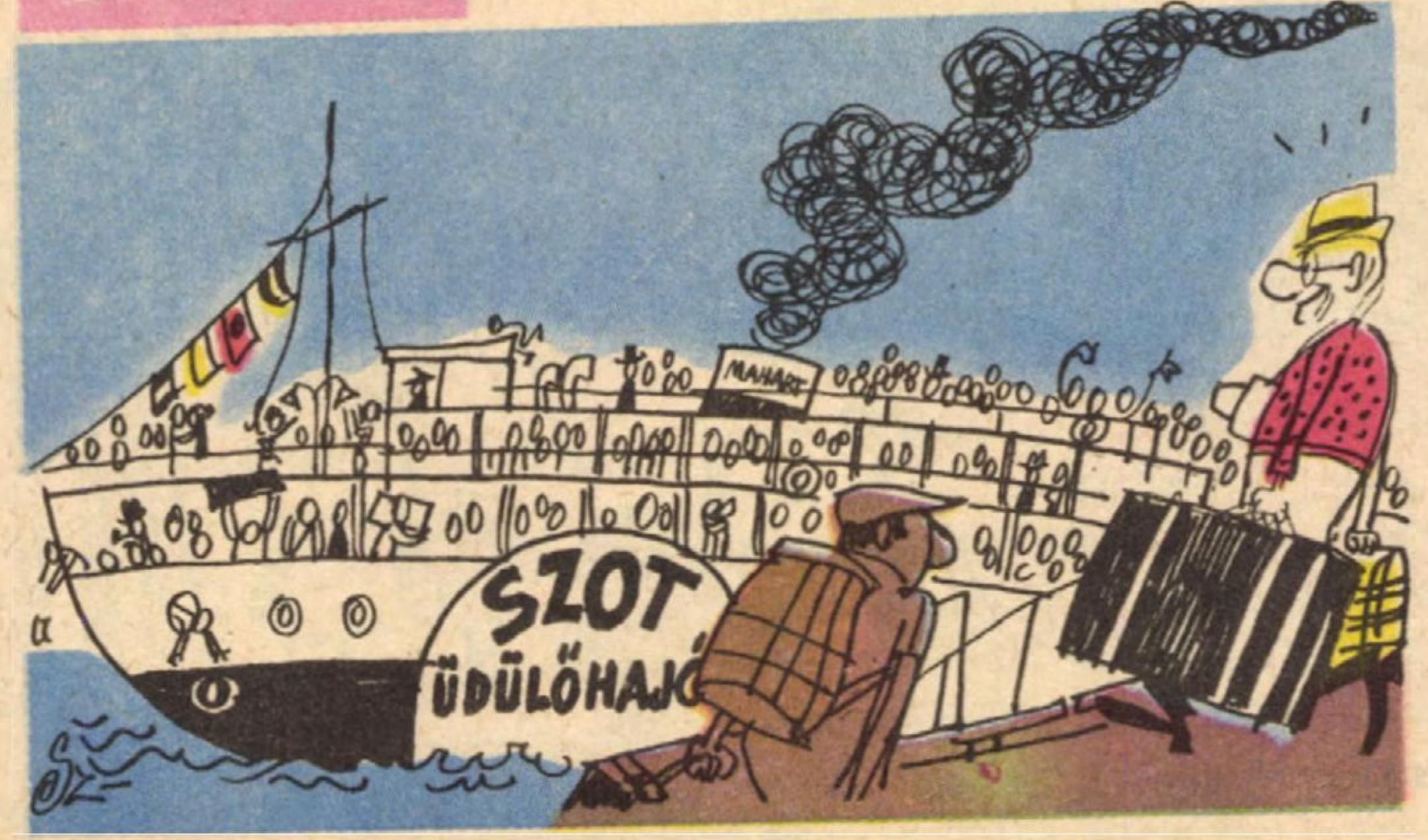

— Ekkora jachtja biztosan nincs neki!

Fülöp György:

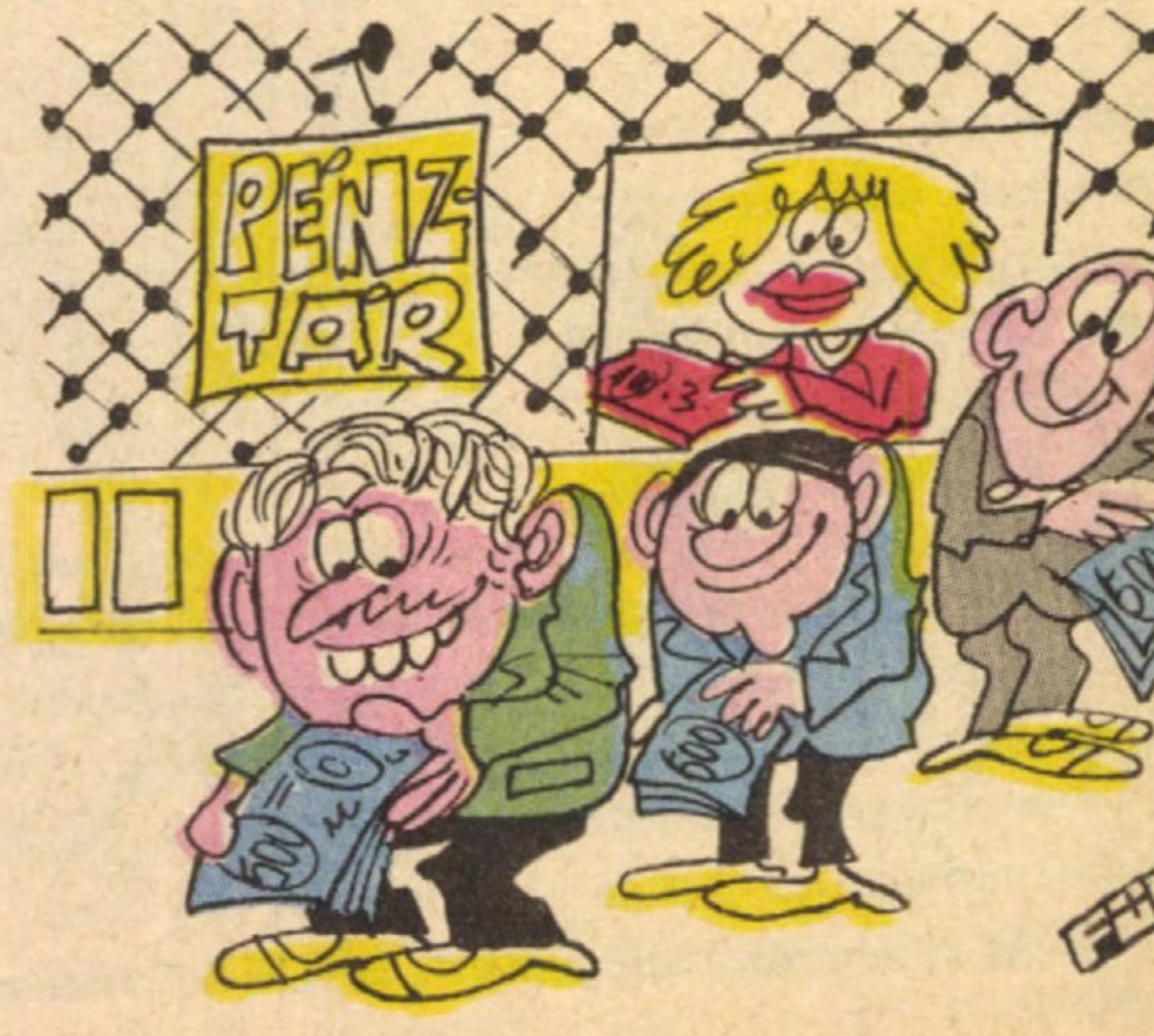

— A fizetésnap.

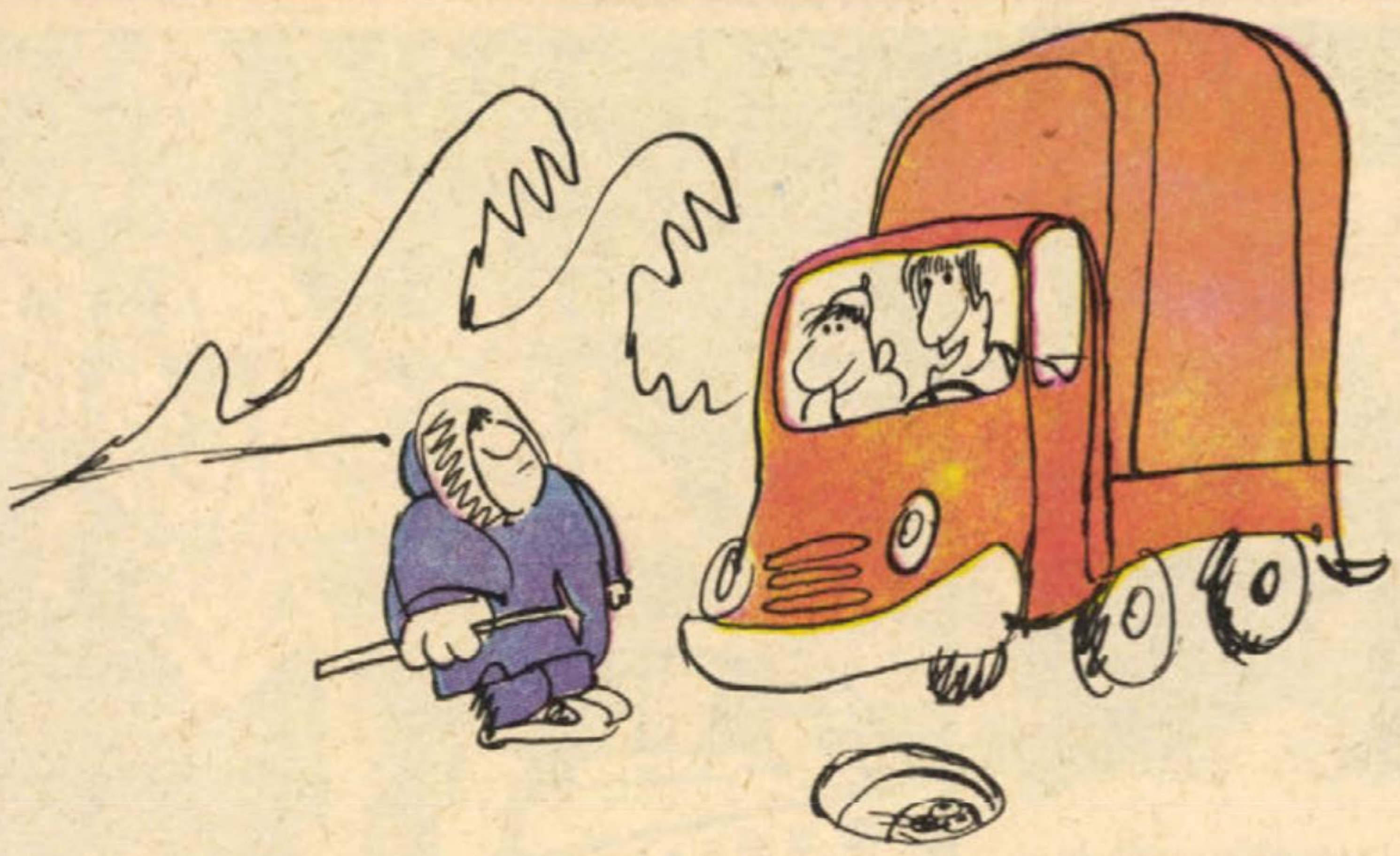

– Tudja, csak azért jövünk erre, hogy elkerüljük a rákoshegyi sorompót . . .

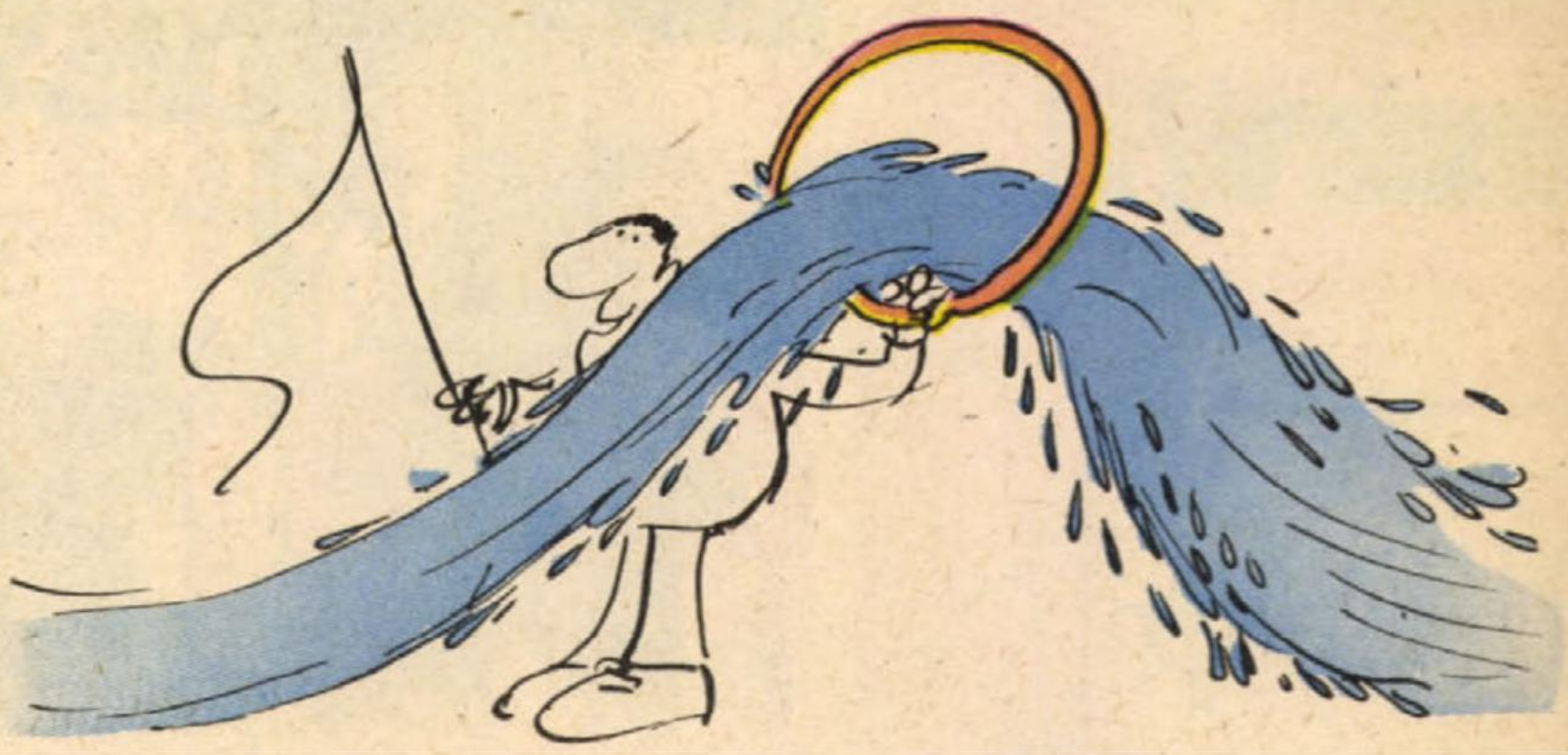

A XVII. kerületiek nagy mutatványa: a Rákospatak megszelídítése.

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

RÖPKE RIPORT A RÁKOS MELLŐL

Az az öt helység, amelyből a főváros XVII. kerülete kialakult, hajdan is egy famíliához tartozott, a „családneve” mindegyiknek Rákos, csak a „keresztnevük” más: Csaba, Keresztúr, Liget, Hegy és Kert.

Keresztúron keresgéltük a kerület közepét, kószálgattunk a főtéren, s azt figyeltük: mennyire kétarcú ez a városrész. Az OTP-székház fölötti modern lakásokból nádfödeles házakra látni. A világvárosi méretű és küllemű ABC áruház mellett ott „díszeleg” a Rákos vendéglő régi vadnyugati filmekre emlékeztető csapszéke. A modern szakorvosi rendelő szomszédságában ott roskadozik a postahivatal földszintes viskója, olyan öreg, mint az országút, vagy tán még annál is vénebb egy nappal. A főtéren két modern telefonfülke (csodák csodája: működik is), de állandóan várakozók serege ácsorog köröttük, úgy állnak itt sorba a kagylóért, mint máshol a jó kenyérért . . .

A kerületnek nincs állandó jellegű lapja, a legfőbb helyi hírforrásnak épp ezért a főtéri gömbakácok számítanak: a törzsükre rajzszögezett hirdetések igen érdekes olvasmányok. Kínálnak itt eladásra hízó disznót, méhcsaládot, hordozható cserépkályhát, de leginkább építőanyagokat: bontási téglát, kúpcserepet, nádpallót, csempét, cementet. Építkező kerület ez: háromszáz házat építenek évente, s legalább annyit megnagyobbítanak. Van is hely a kertes kis házaknak, ez a főváros legnagyobb és leggyérebben lakott kerülete, a népsűrűség, pontosabban a népritkaság: 915 ember négyzetkilométerenként.

Lenne itt hely üzemeknek is, nemcsak magánosoknak, de a vállalatok egyelőre nem jönnek, jobb helyet is találnak még maguknak. A kerület vezetői a szomszédos Kőbányát figyelik árgus szemekkel: majd csak betelik, majd csak jóllakik iparral, s amikor ott már nem lesz szabad hely, akkor kijjebb lesznek kénytelenek helyet keresni maguknak a terjeszkedő üzemek, s akkor majd felvirrad Keresztúrra, Ligetre, Csabára . . .

Ma is jobban jönnének már ide az üzemek, mi tagadás, ha közműves telket kaphatnának. Ám egyelőre itt csak talajvízből van elég, vezetékes vízből még a házakba se jut kellő mennyiségben. A tanácselnök gyakorta álmodik Szent Lászlóval, hogy hipp-hopp megjelenik és varázslatos vesszejével nyolcvan kilométernyi vízvezetéket fakaszt . . .

Több víz kellene — és több fény a kerületbe. Villanyvezeték van elég, csak az áramerősséggel, a feszültség állandó ingadozásával van baj. Tizenkét „zárolt körzet” van a kerületben: ezeken a helyeken nem engednek újabb elektromos háztartási gépeket üzembe helyezni. Ezeknek a körzeteknek a lakói nem vásárolhatnak egyelőre újabb mosógépet vagy televíziót, mert több terhelést már nem bír el a hálózat. Így is sűrűn megesik, hogy esti csúcsidőben, amikor egyszerre túl sok készüléket kapcsolnak be, a túlzottan igénybe vett hálózat felmondja a szolgálatot, s a környékre hirtelen sötétség borul.

Szóval, ha rossz a tévéműsor, akkor a néző alszik el, ha pedig jó, akkor meg a villany . . .

Radványi Barna—

Sajdik Ferenc

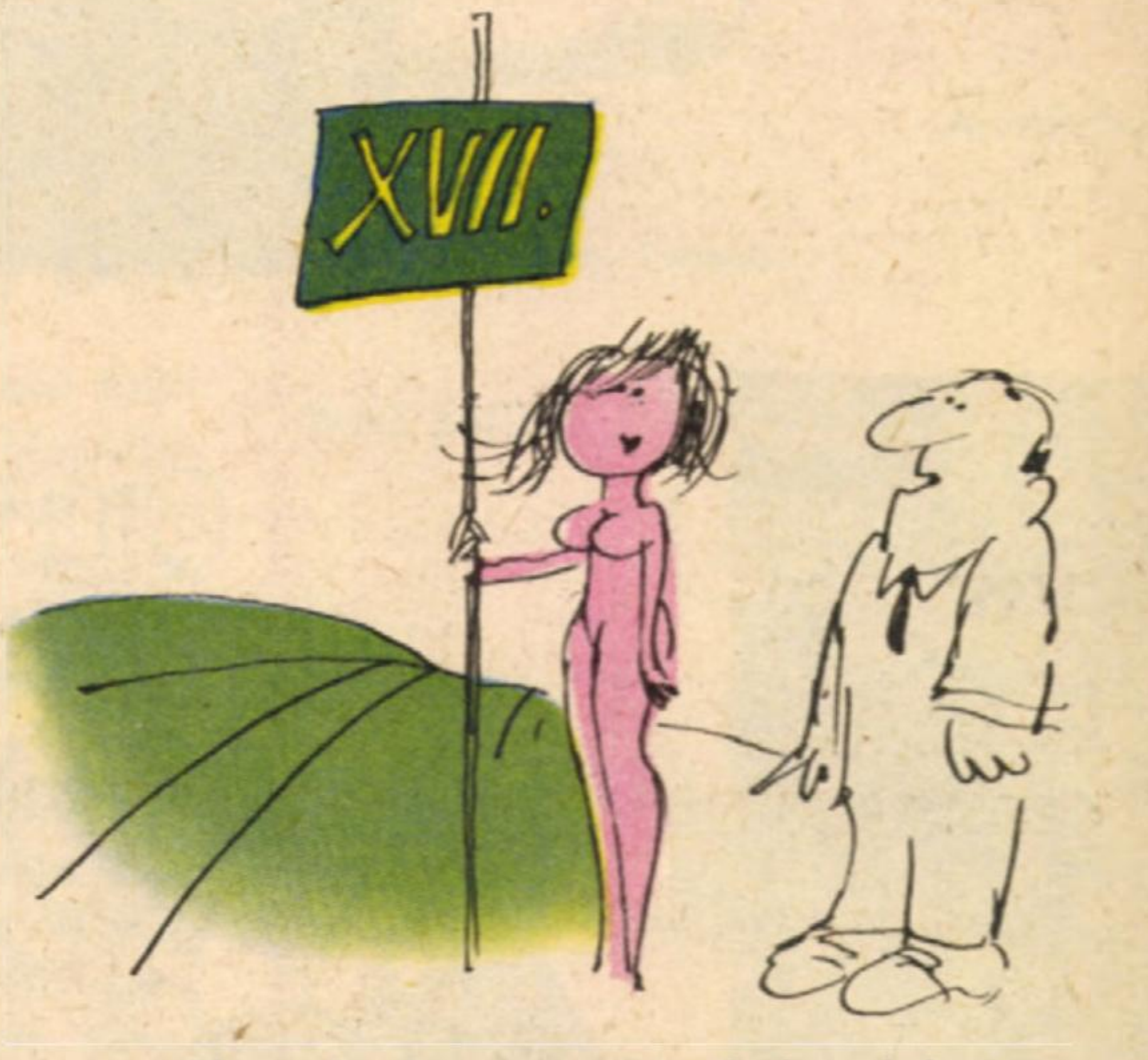

– Ha még így sem jönnek hozzánk ipart telepíteni, akkor már nem tudom, mit gondoljak a gyárakról!

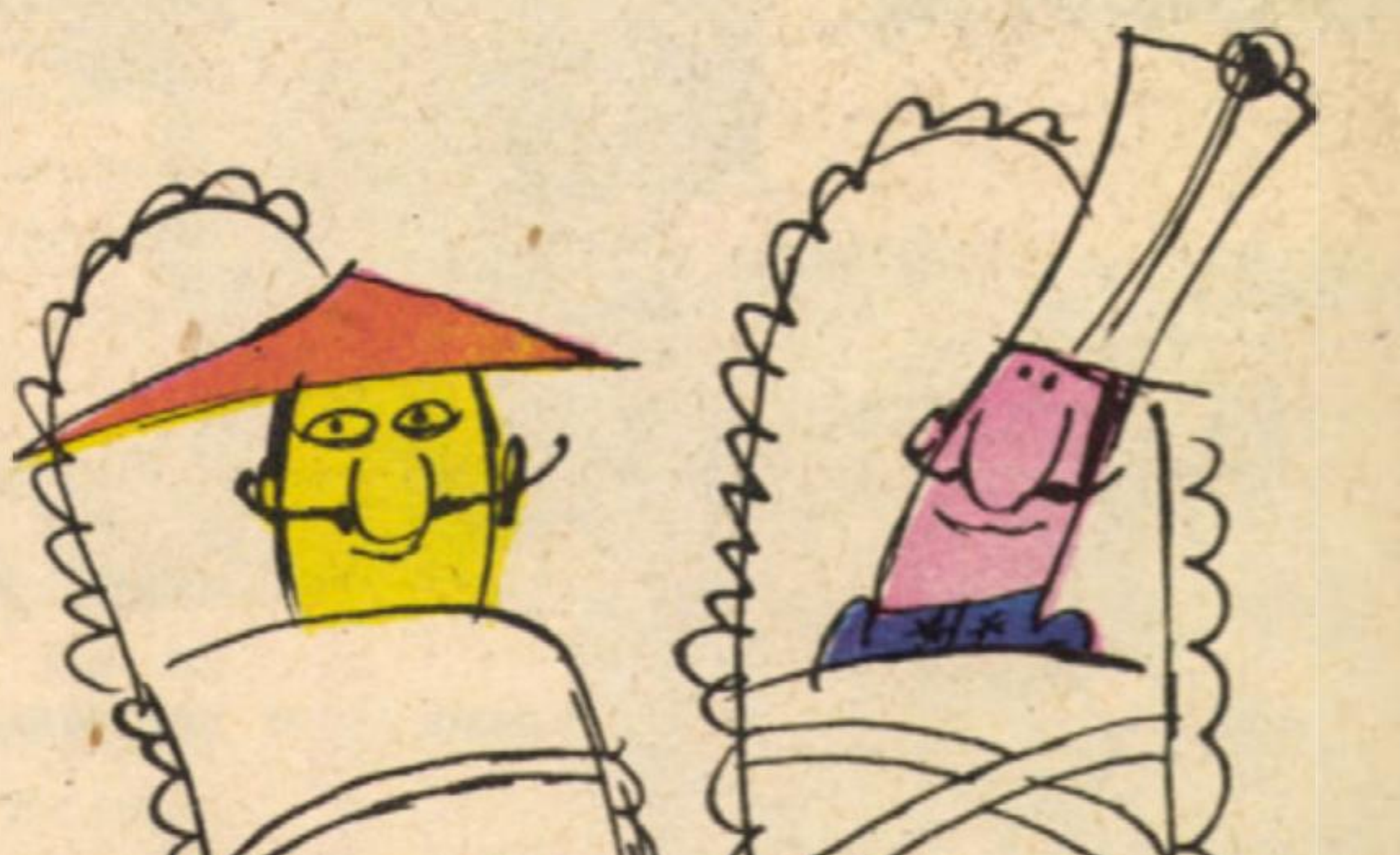

A kerület két híres szülötte: Bartók Csodálatos Mandarinja és Kacsóh Pongrác János vitéze.

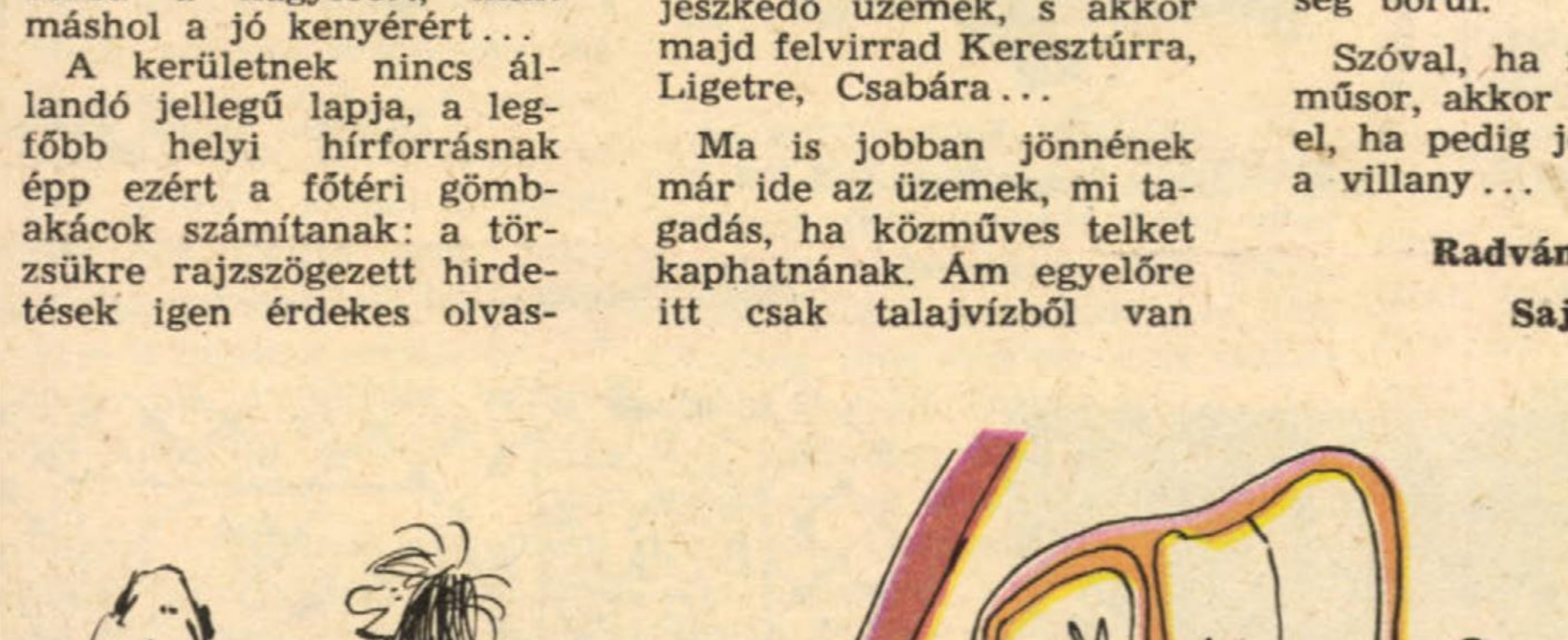

– Jó hírem van, drágám! Az épülő új AFIT-szerviznek mi leszünk az első ügyfelei . . .

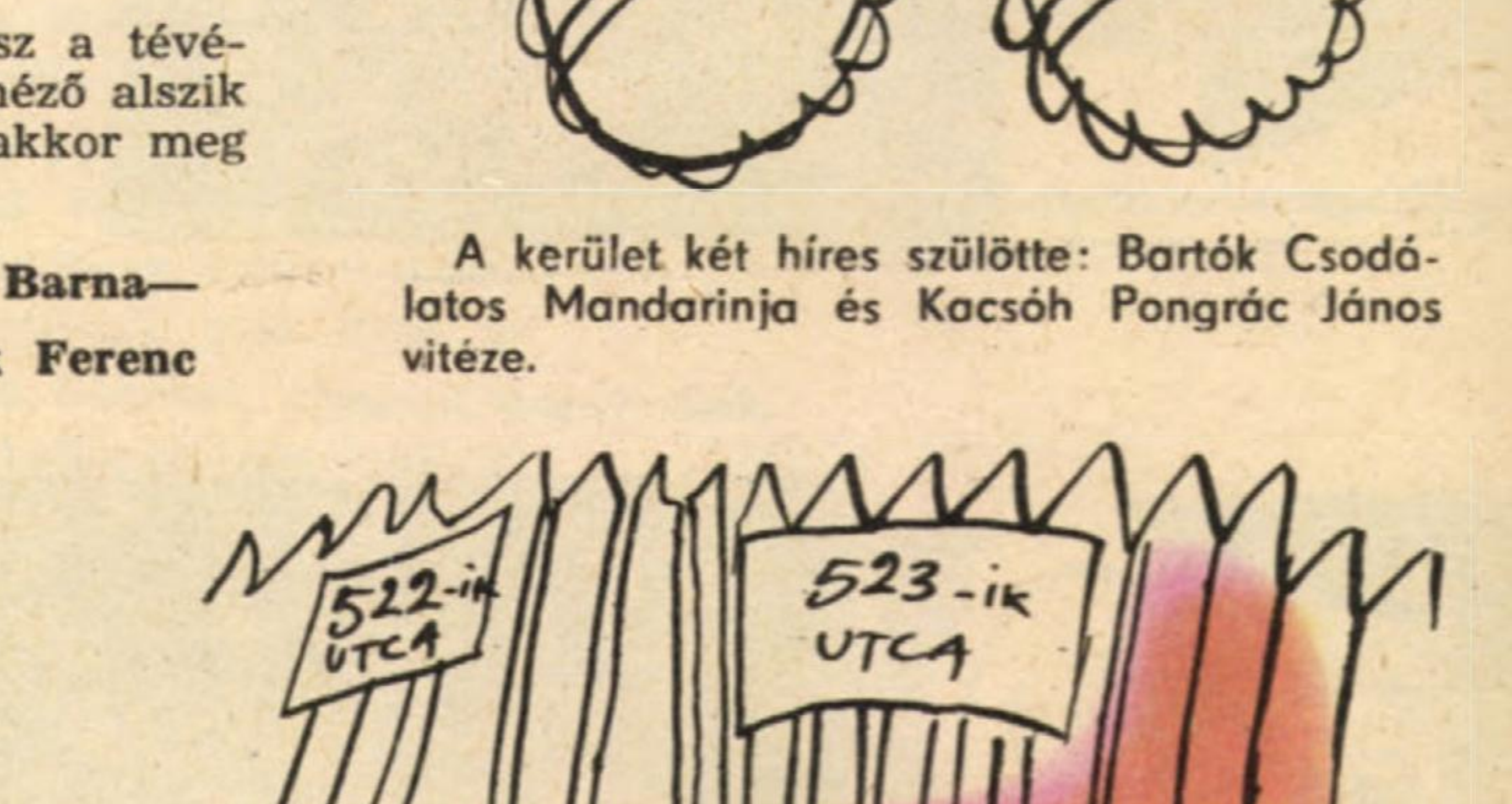

– Tiszta zsarolás! Kénytelen vagyok jól megtanulni a számtant, másképpen nem találok haza!

CSEMPÉSZ

VARNAI,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS,
SAJDIK,
SZŰR-SZABÓ,
HEGEDŰS

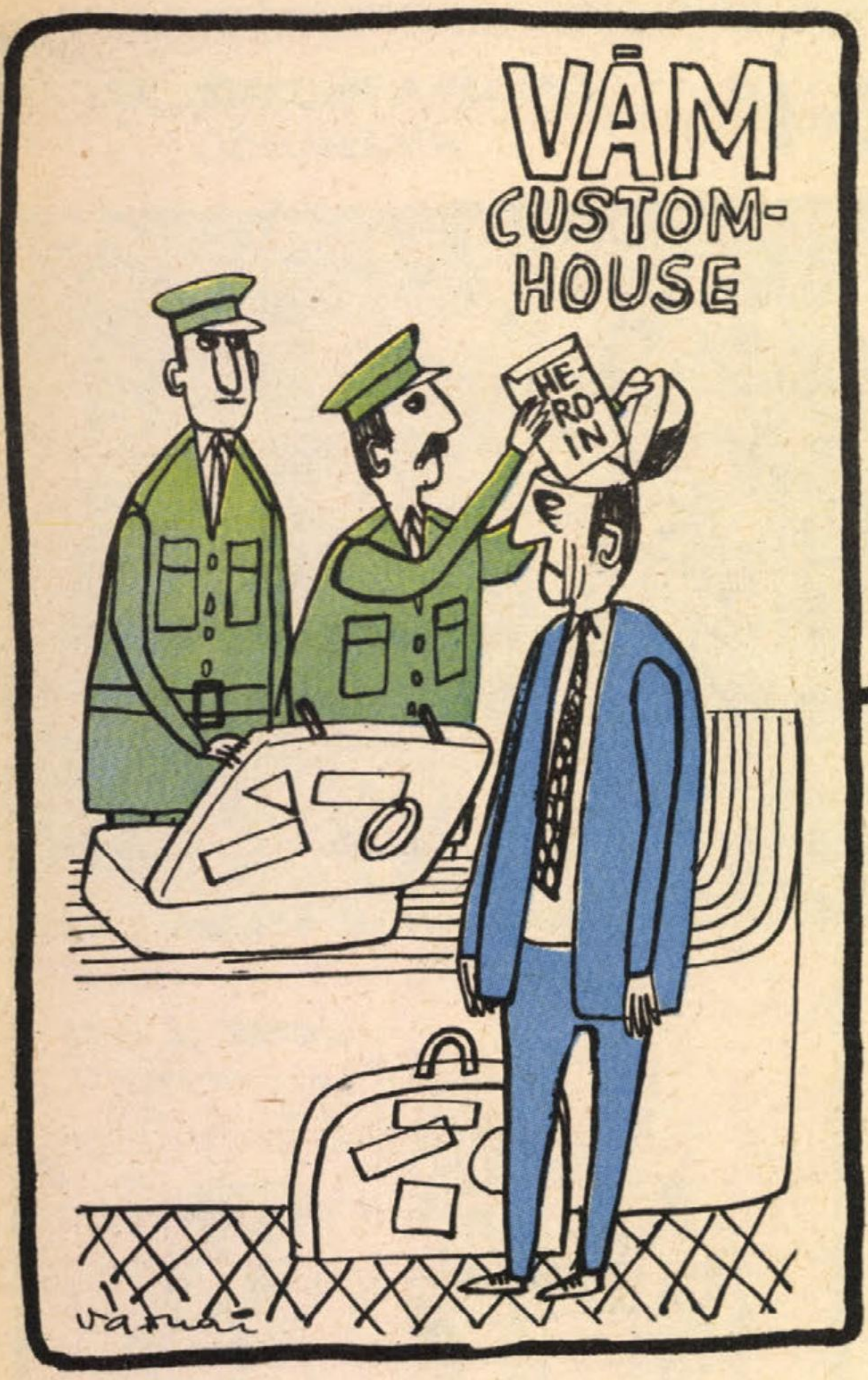
VÁM
CUSTOM-
HOUSE
HE
RO
IN
várnai

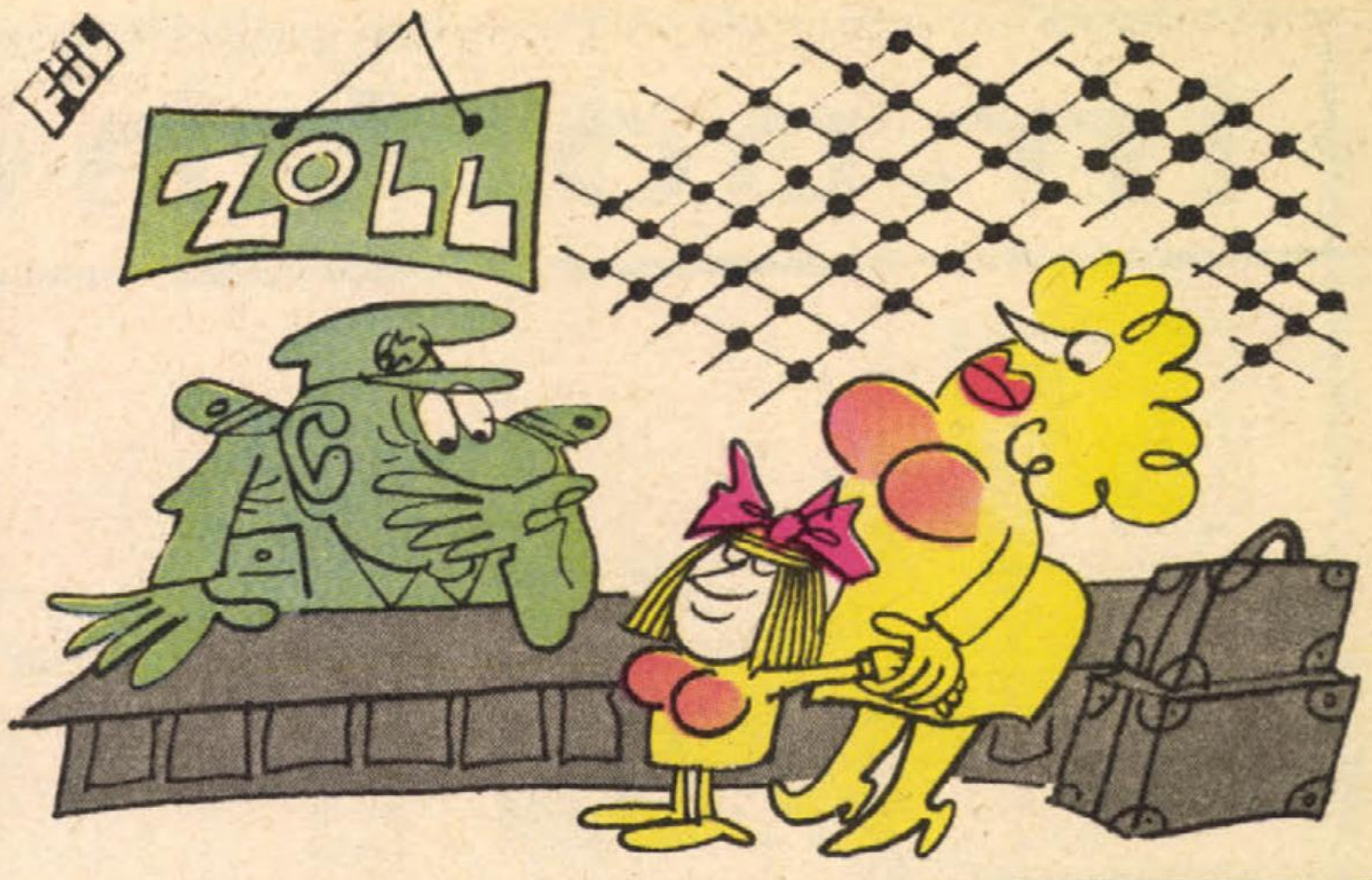

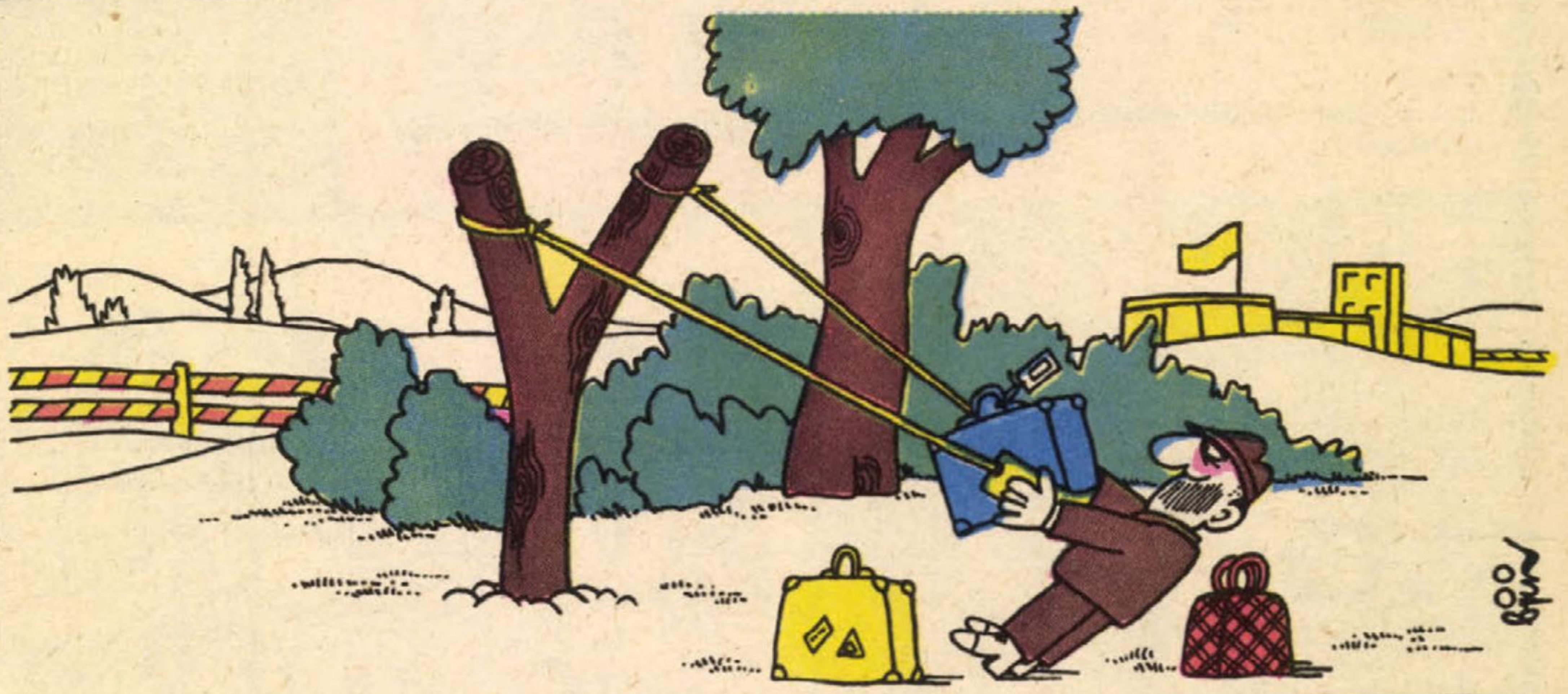

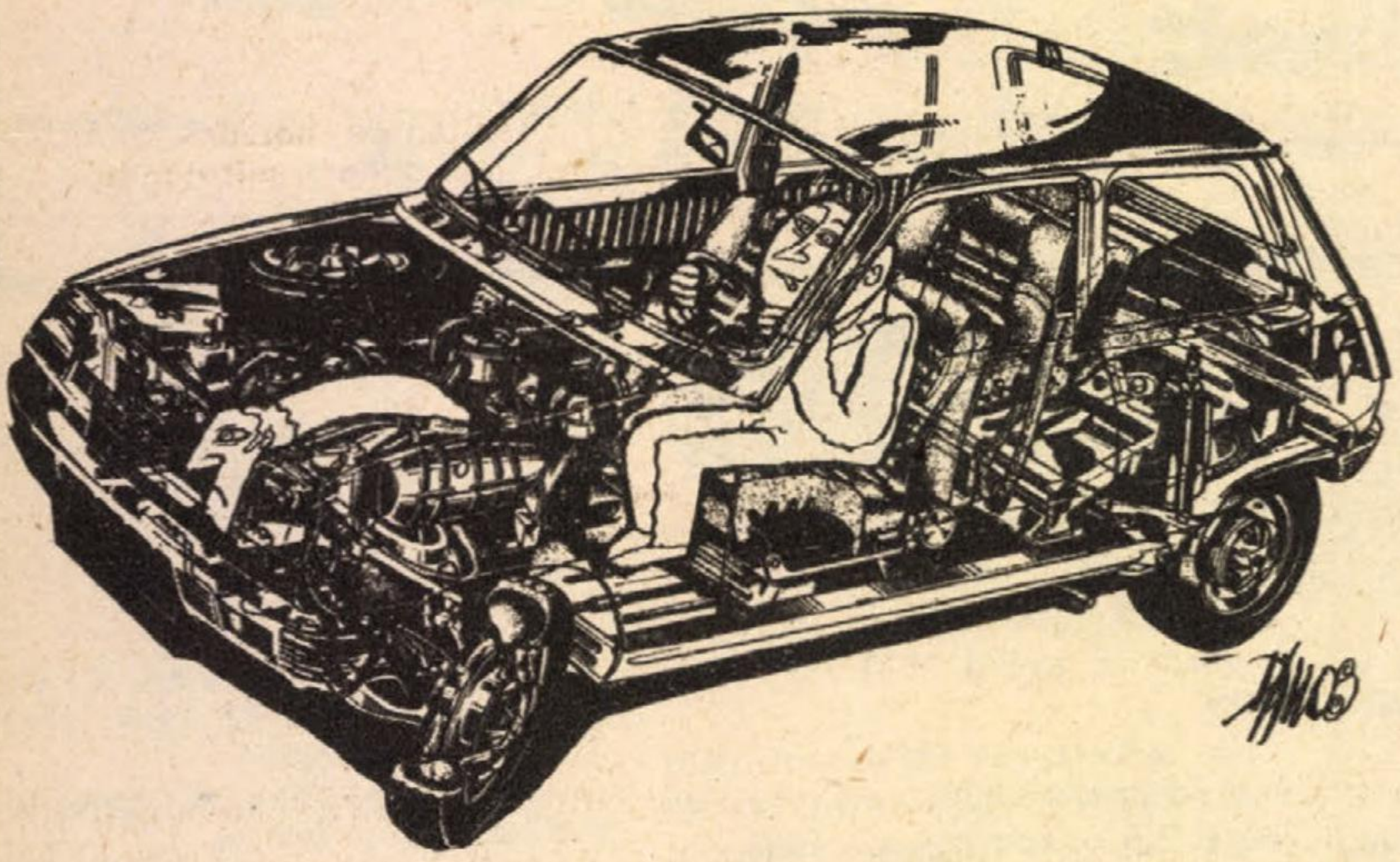

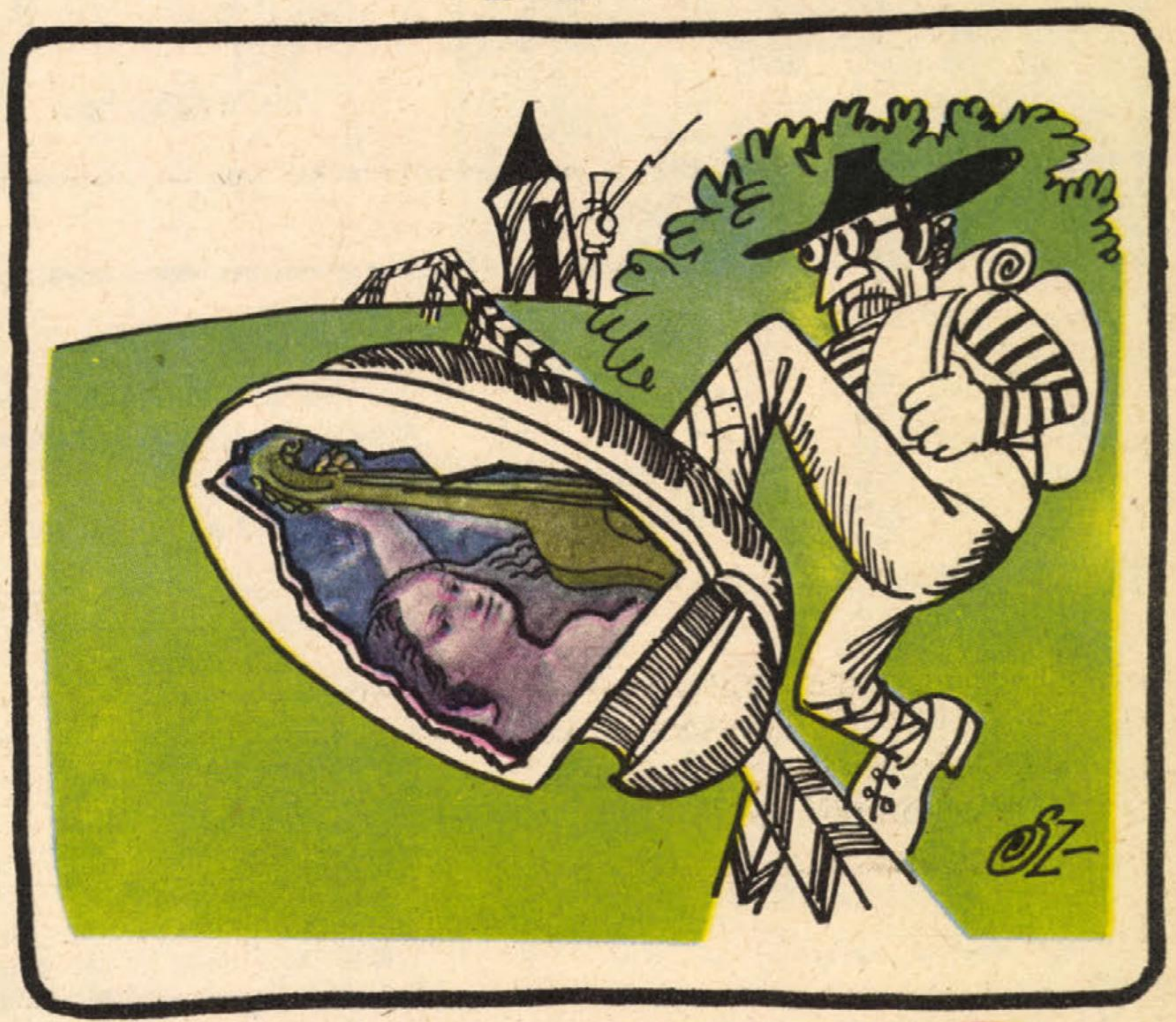

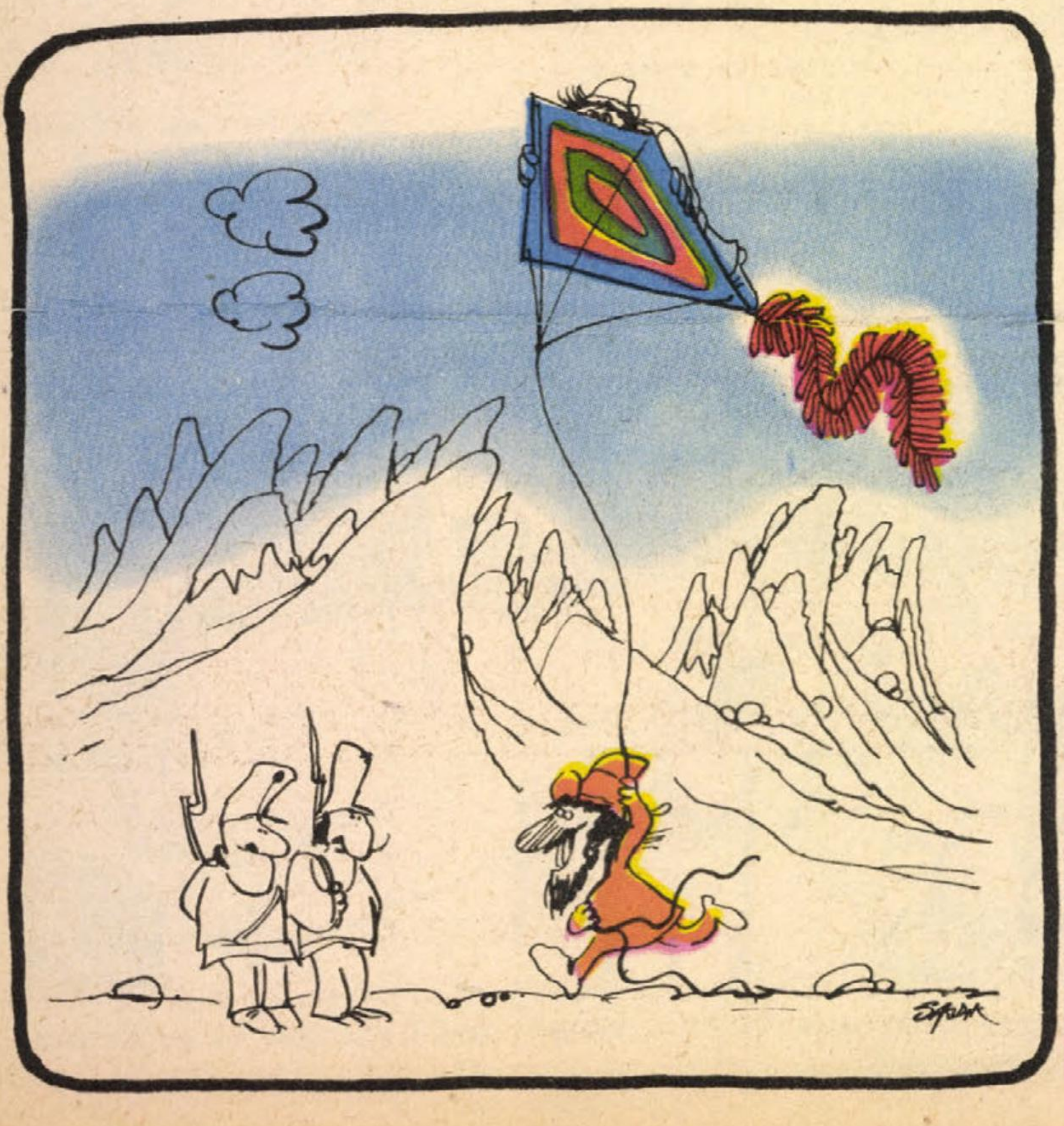

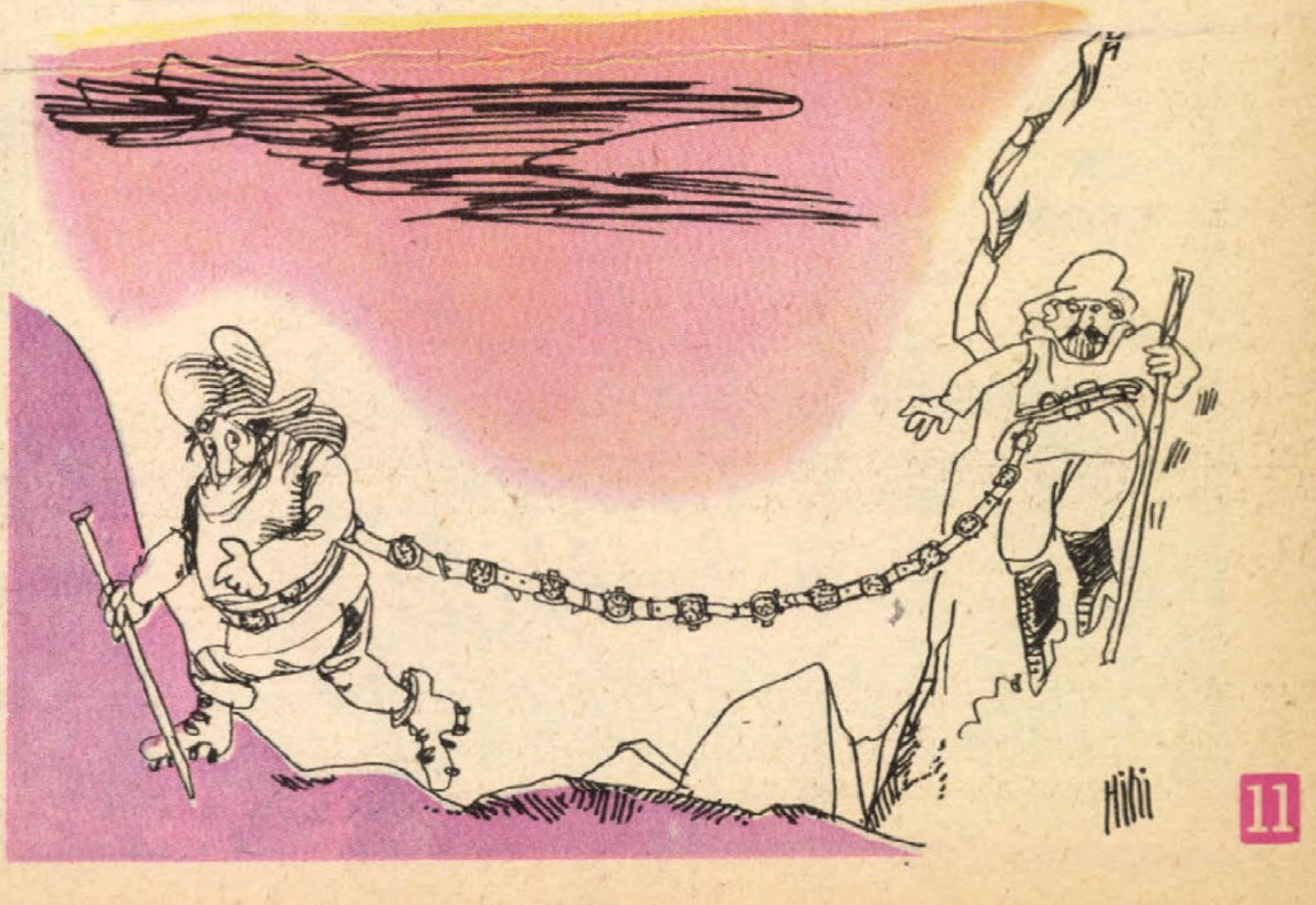

Import humor

(RAJZOK A BELGRÁDI „JEZS" HASÁBJAIRÓL)

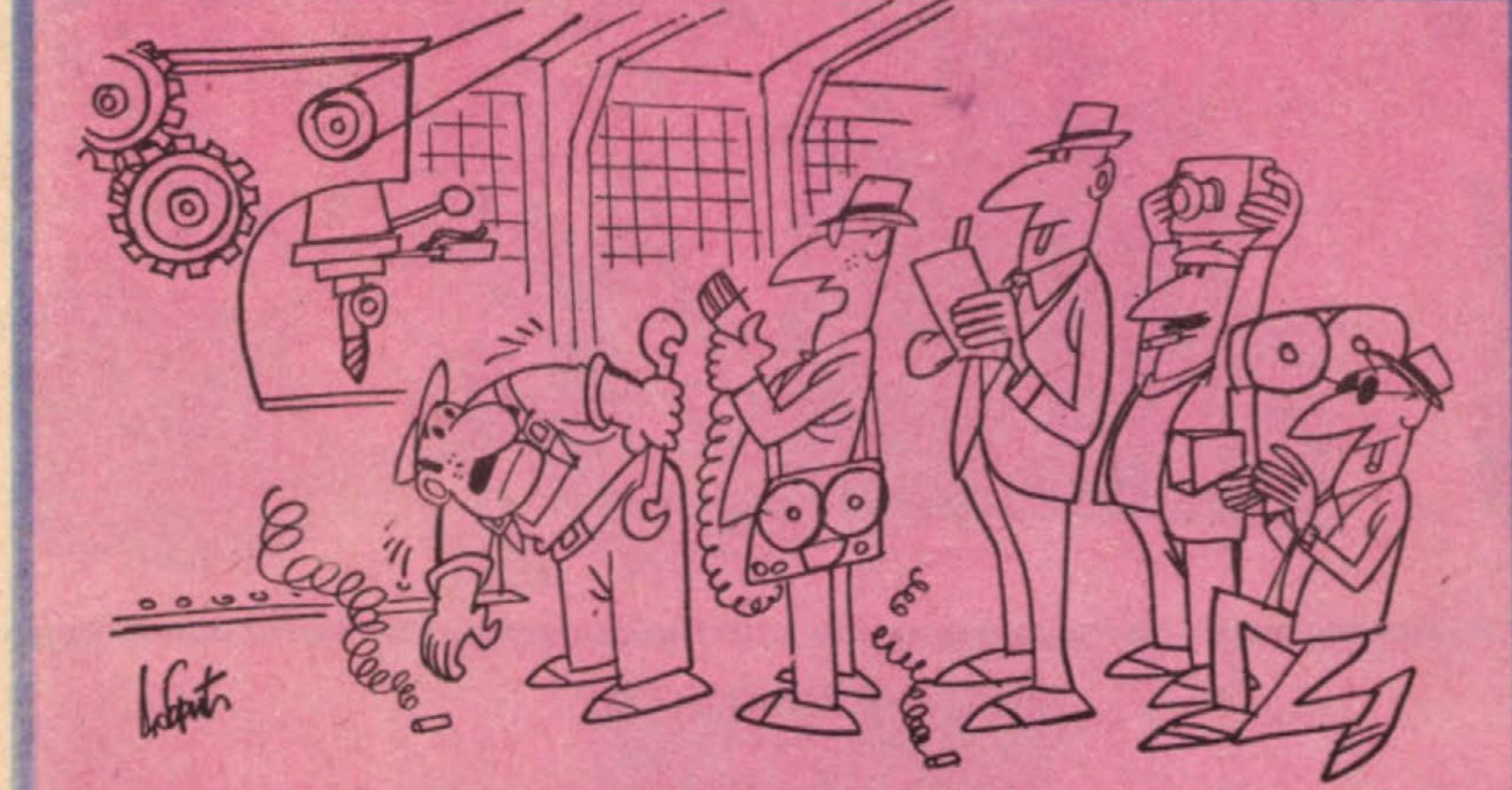

– Hagyja azt most, szakikám… Arra feleljen, hogy hová megy nyaralni…

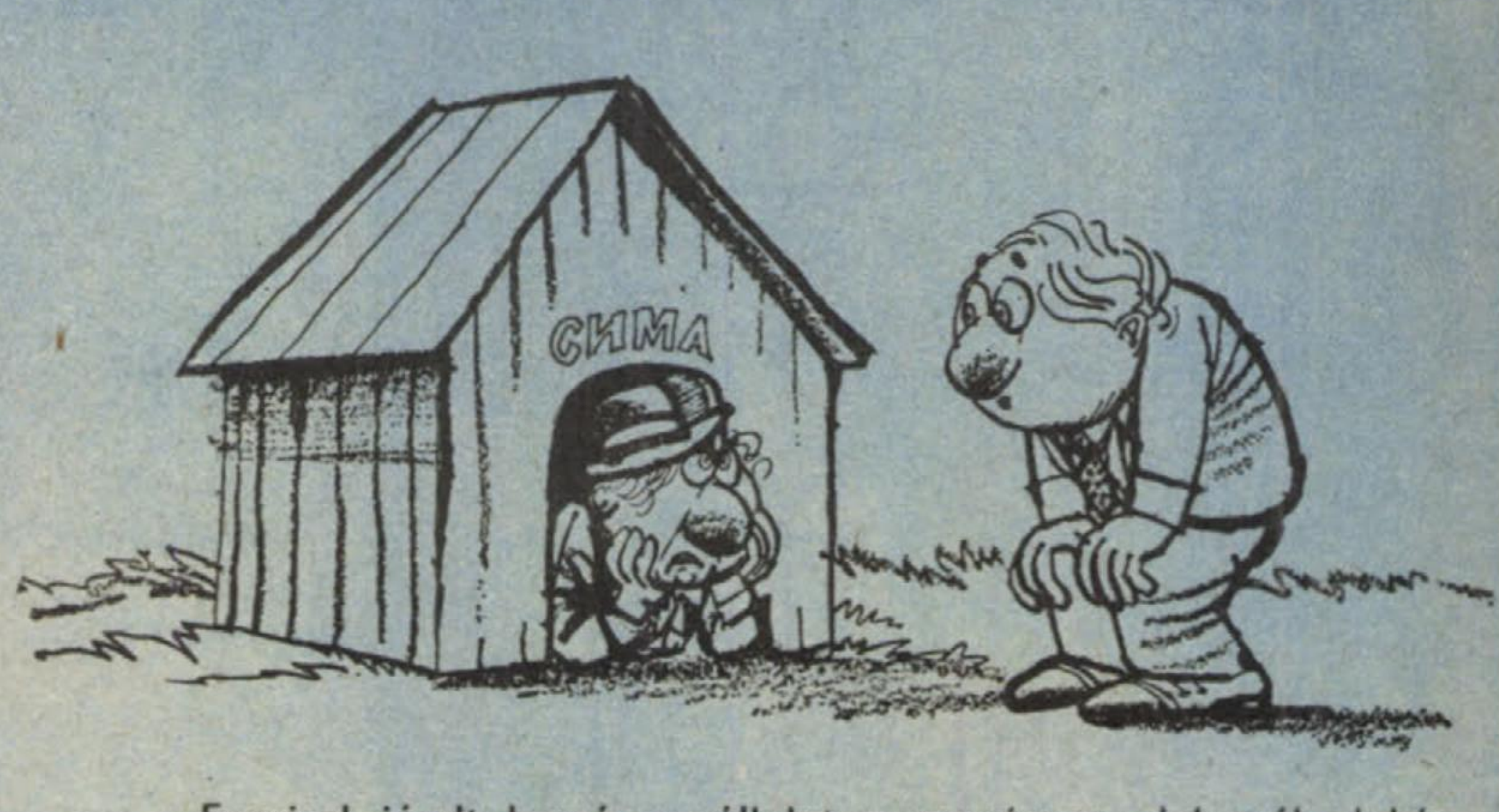

– Ennyivel járult hozzá a vállalat a magányos dolgozók lakásgondjainak megoldásához…

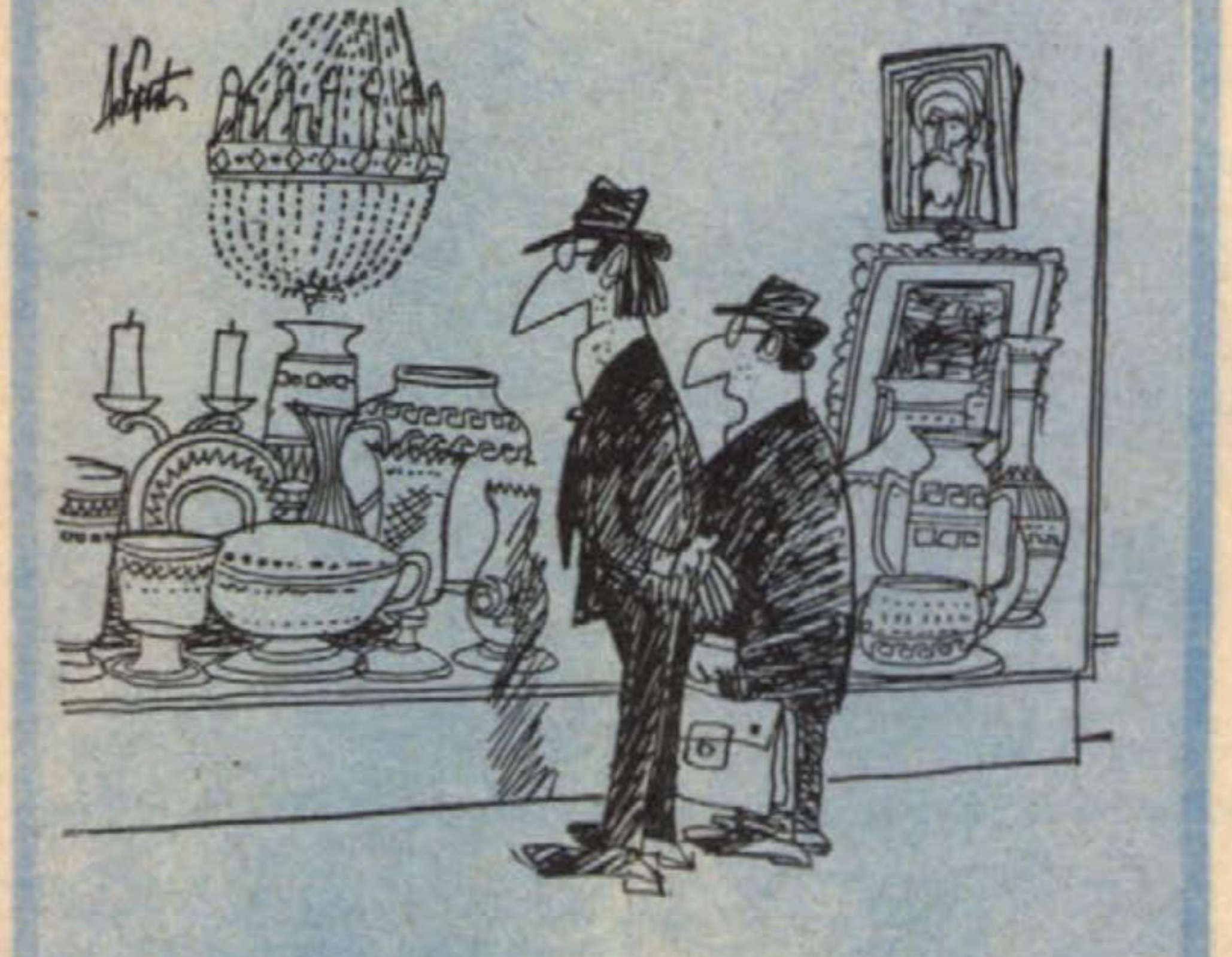

– Nézd, mennyi minden van itt… A diákjaim mégis csak egy aranytollal leptek meg…

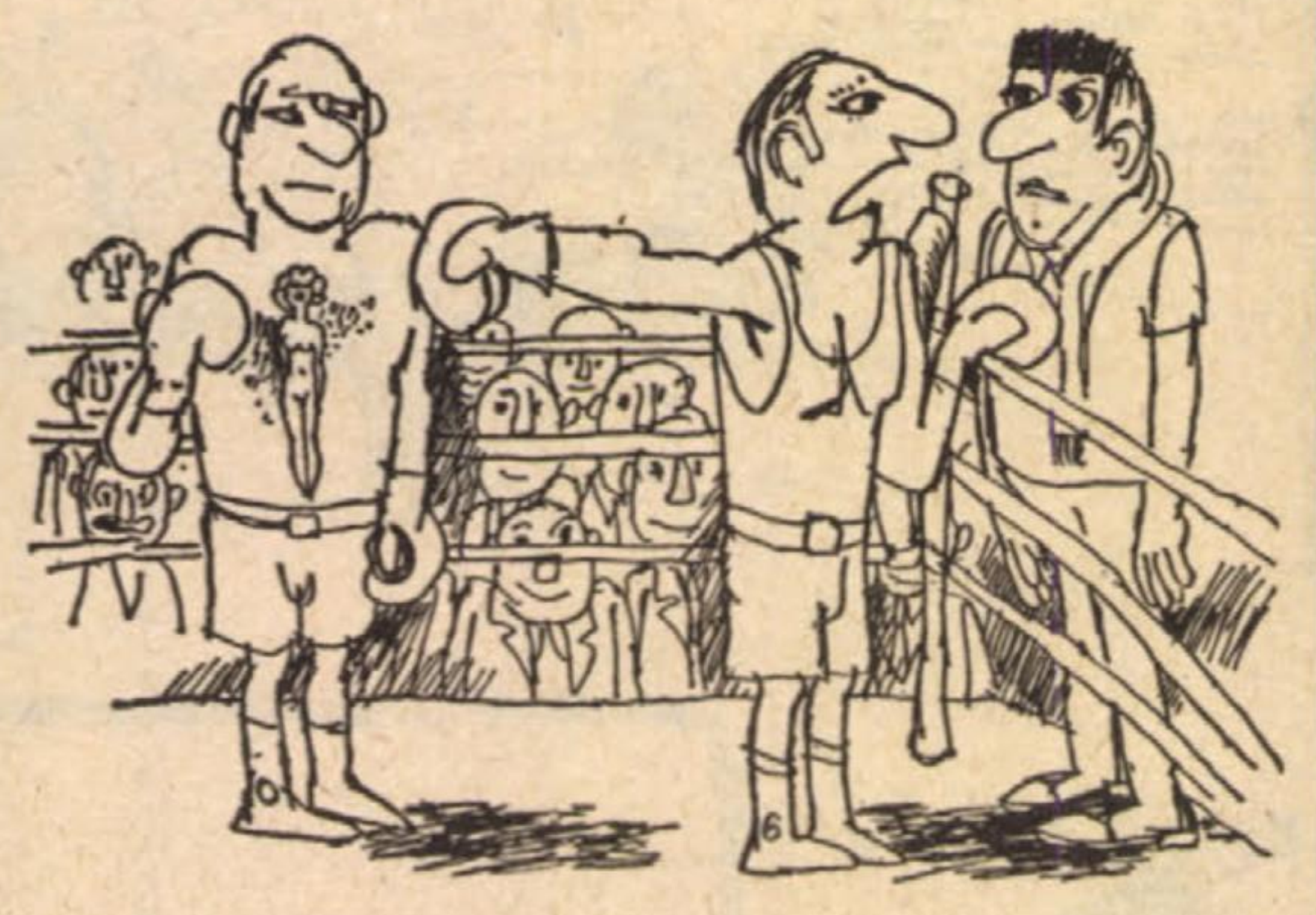

– Képtelen vagyok megütni egy nőt…

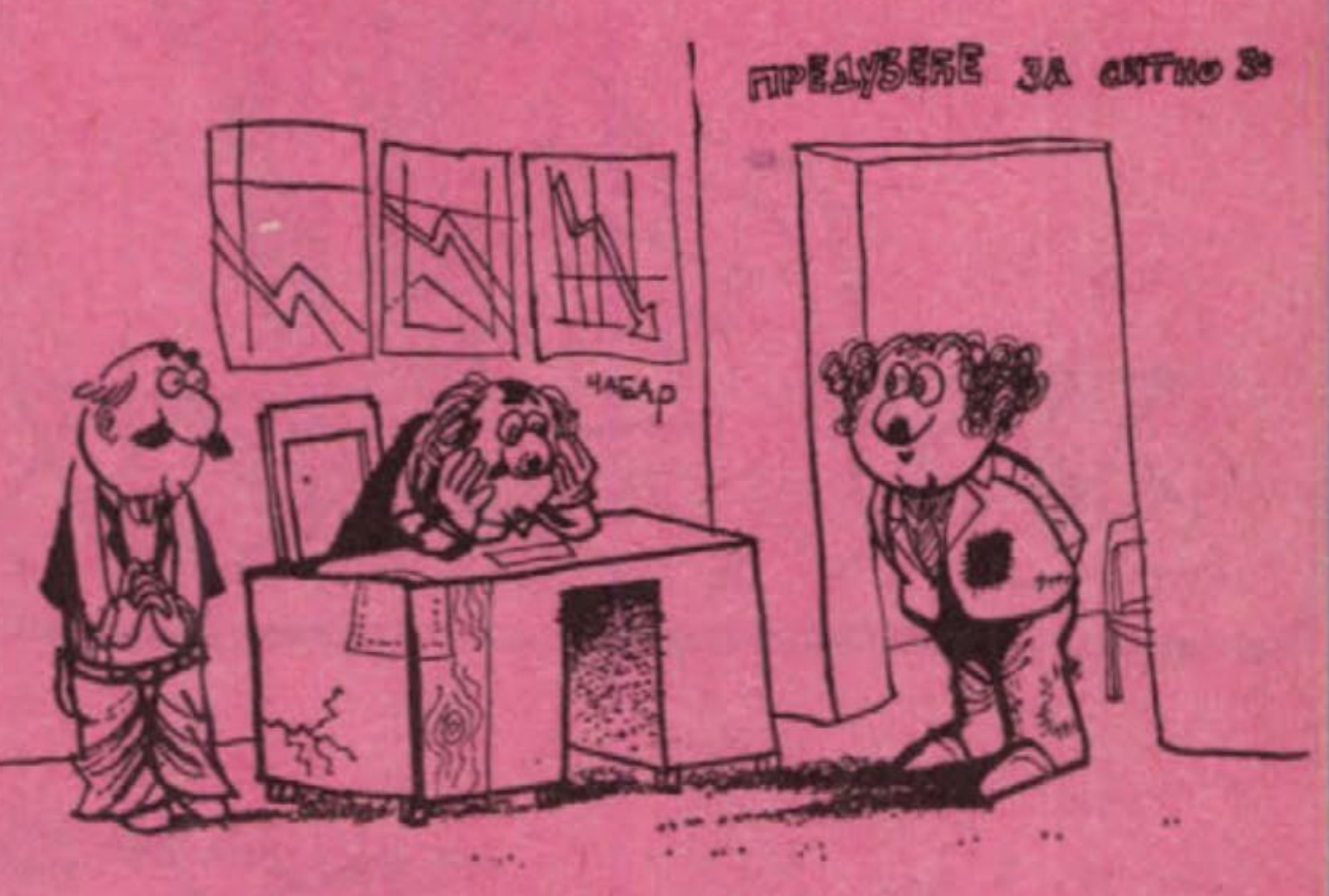

– Hogy áll a vállalat? Vettünk egy lottószelvényt. Ha öt találatunk lesz, semmi baj…

SZEPTEMBERBEN

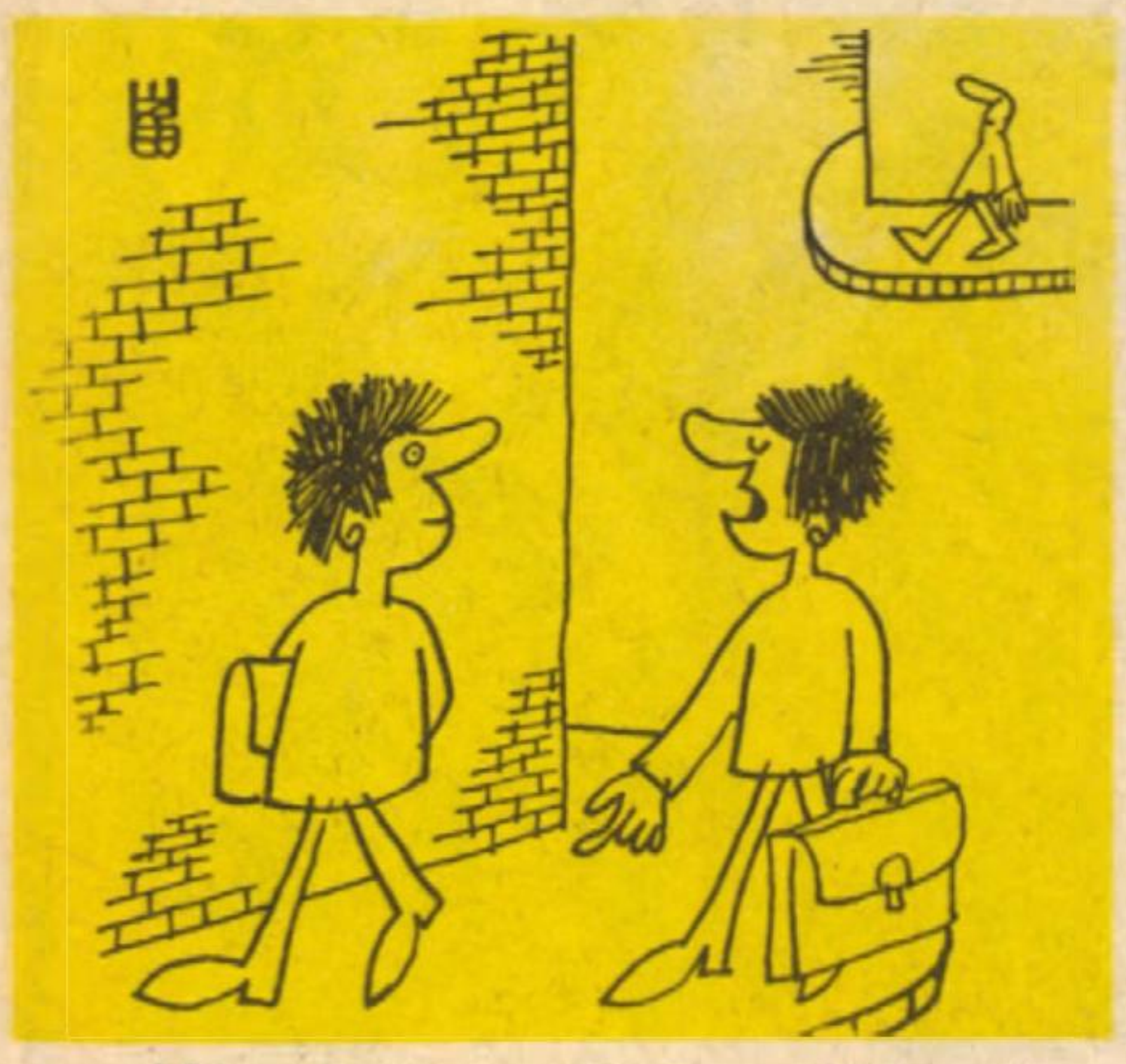

– Már nagyon várom a téli szünetet…

SZILÁNKOK

RÉMES

— Ez az első hasműtétem. Ha sikerül, kitanulok sebésznek.

PÁLYAUDVARON

— Ha megkérem, vigyáz a bőröndjeimre, amíg jegyet váltok?

— Nagyon szívesen.

— Csakhogy én nem kérem, mert már húsz bőröndömet lopták el ilyen módon.

ORSZÁGUTON

Két férfi száll ki az autóból és betérnek az országúti bisztróba. Az udvarias pincér máris érdeklődik:

— Mit hozhatok?

Mire az egyik férfi így válaszol:

— Nekem egy fél rumot, neki egy málnaszörpöt, mert jó, ha legalább a kocsikísérő józan.

ILYEN IS VAN

— Csak a legnagyobb titokban találkozhatom a férjemmel, mert az udvarlóm rettenetesen féltékeny.

EGOISTA

— Megmondom őszintén, engem zavar, ha másra is süt a nap.

GYOMOREMBER

— Maga egy tál lencséért képes lenne eladni az egész jövőjét, a boldogságát?

— Igen. Feltéve, ha egy kis csülök is főtt benne.

ZENÉS ÉTTEREM

— Ötven forintért eljátszom a vendég úr nótáját, de ha nyolcvanat ad, akkor nem molesztálom…

g. sz.

NOÉ BÁRKÁJÁN

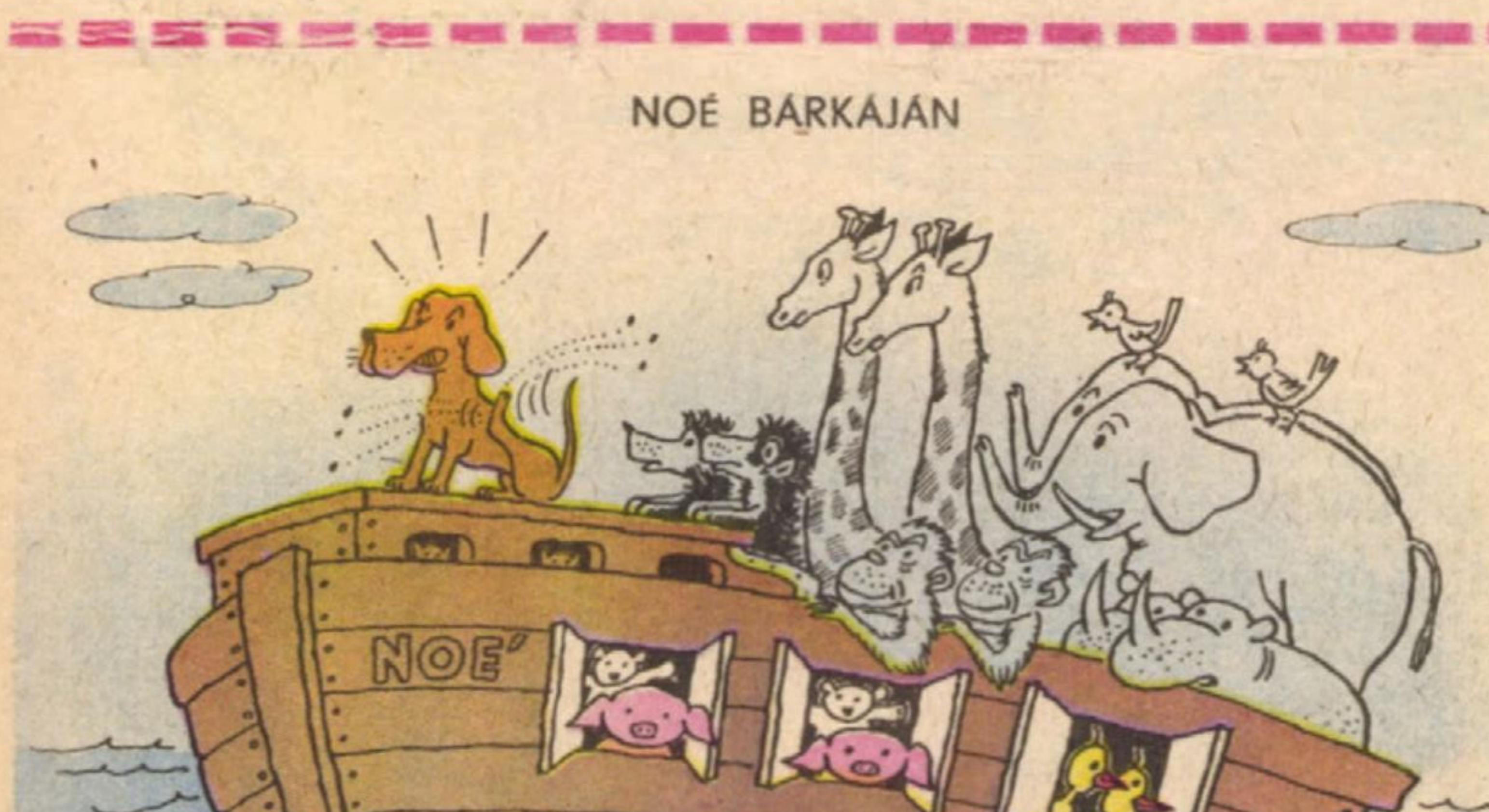

– Fogadni mernék, hogy itt több van, mint két bolha.

MEGKEZDŐDÖTT A TANÉV

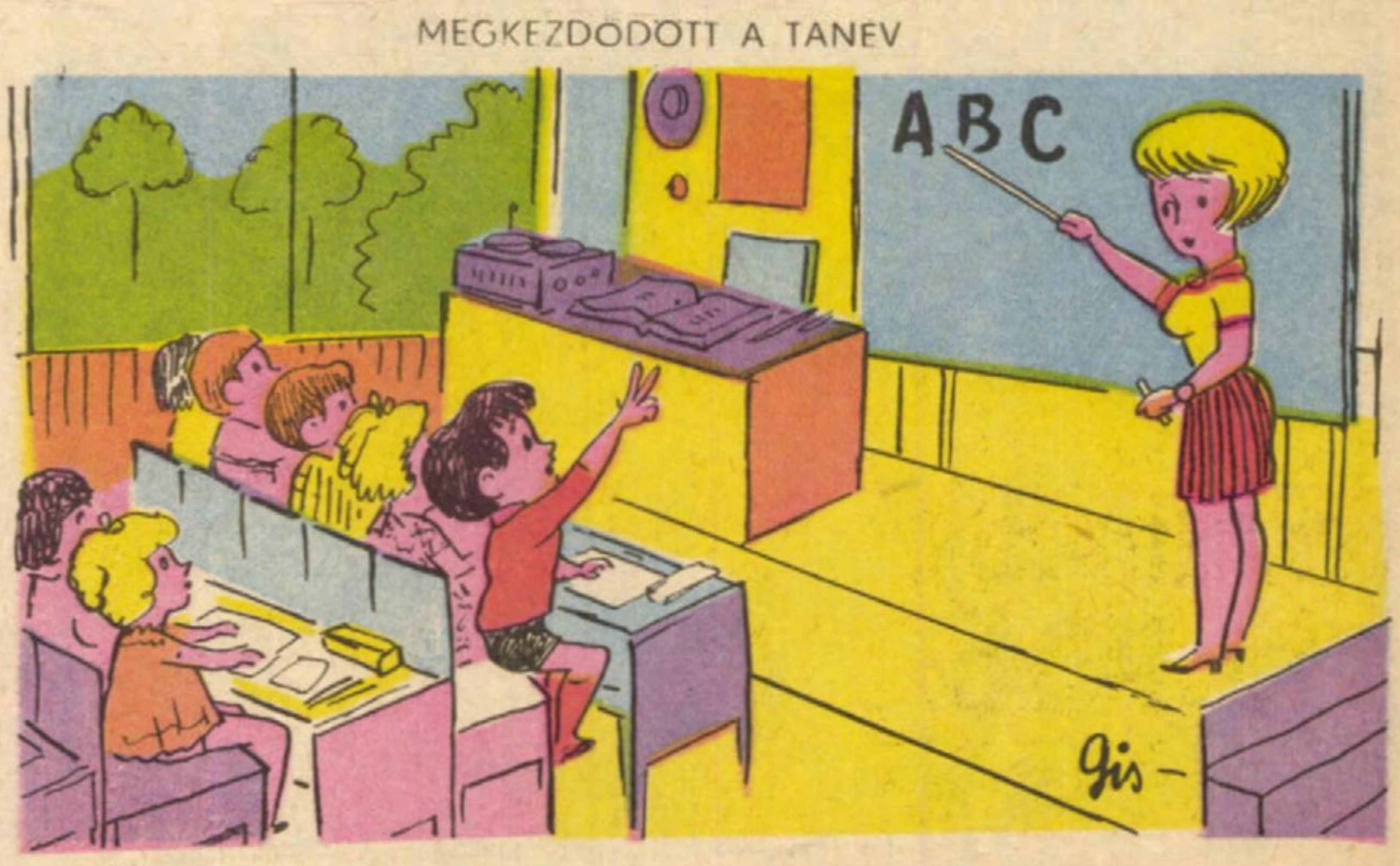

– Tanító néni, miért kell minden betűt megtanulni, ha csökkentették a tananyagot?

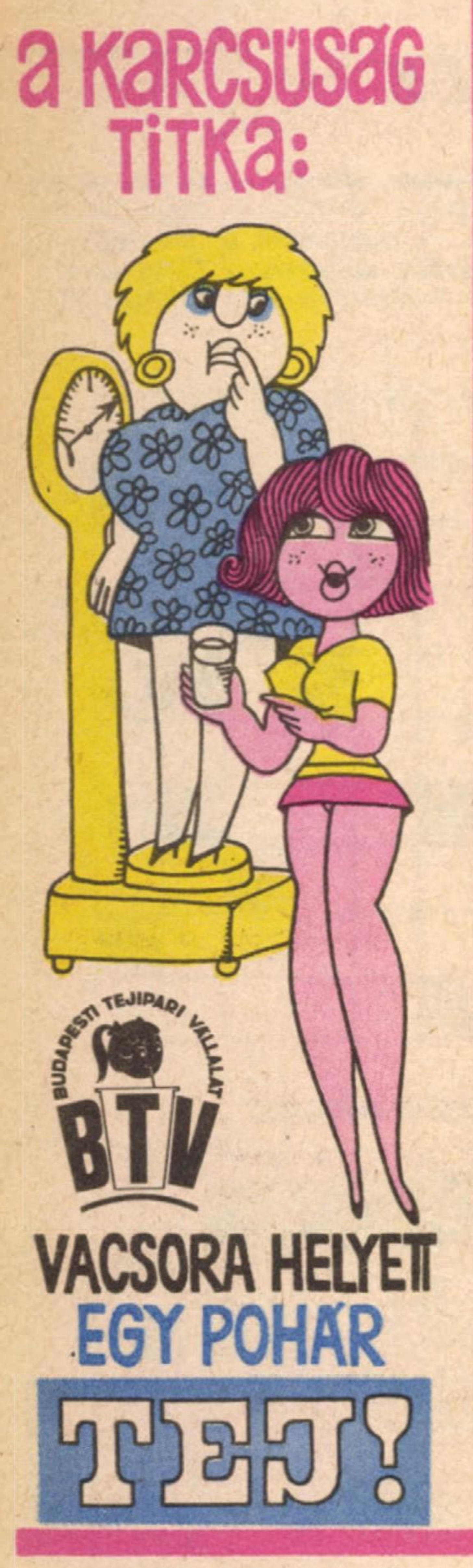

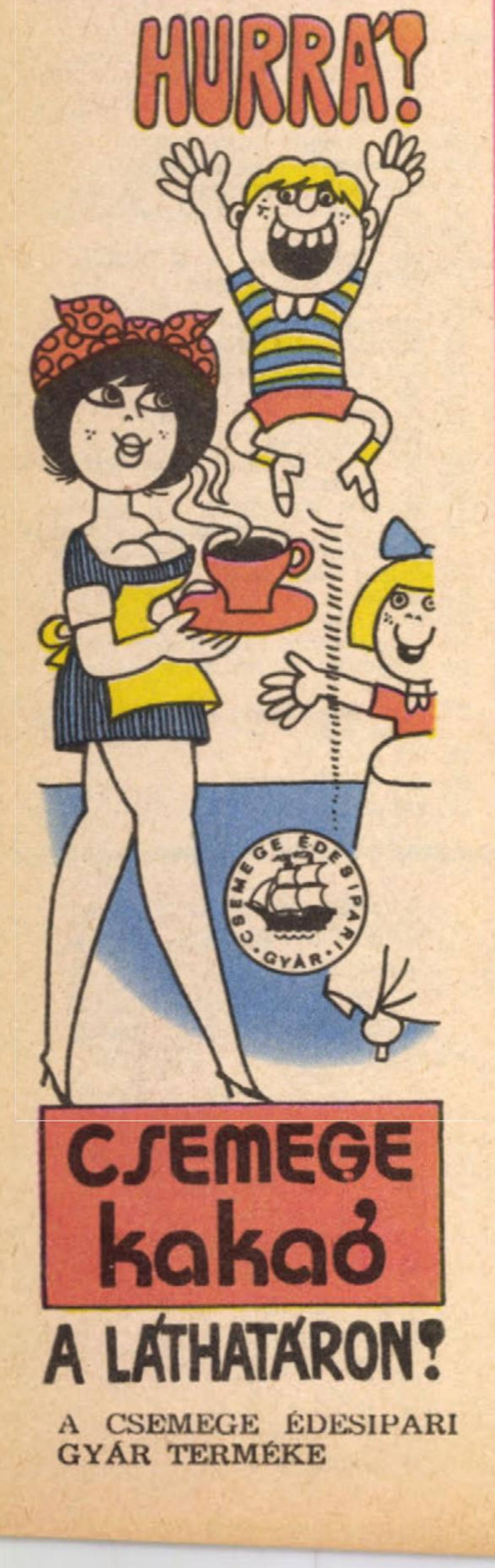

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

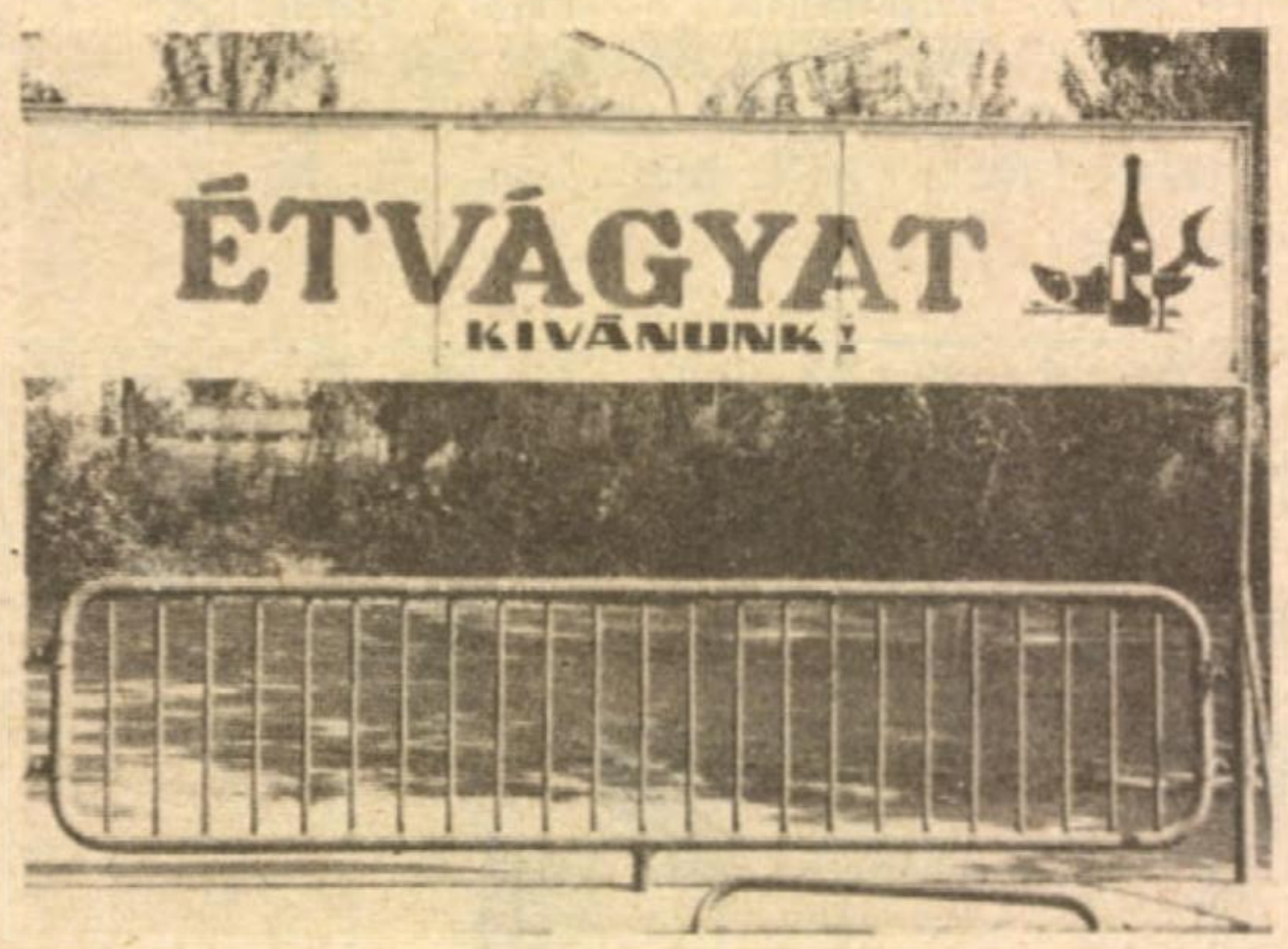

Hogy milyet, arról a kedves vendég maga dönthet...

(Káptalanfüreden fényképezte Győri Lajos)

EGY BASEBALL MÉRKŐZÉS VISZONYLAG SZOLIDNAK MONDHATÓ JELENETEI

Legfeljebb az olvasó lesz viszonylag zaklatott. Az ügy ugyanis távolról sem baseball, hanem a rögbi szigorúbb változata, amelyet az ottani szurkolók – ki tudja miért? – american footballnak neveznek.

(Az Ifjúsági Magazinból ollózta Joó Ferenc)

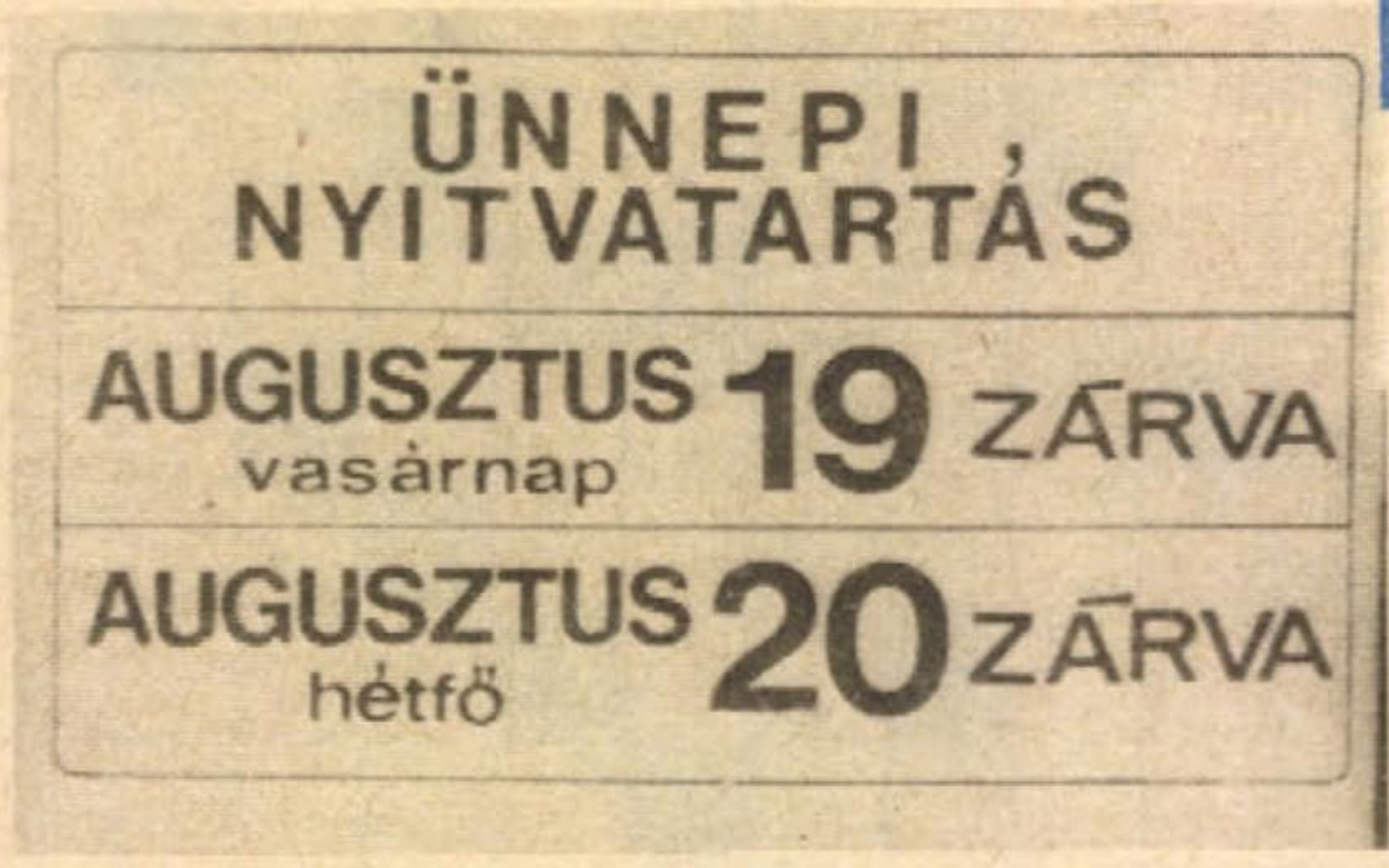

ÜNNEPI, NYITVATARTÁS

AUGUSZTUS vasárnap 19 ZÁRVA

AUGUSZTUS hétfő 20 ZÁRVA

A hétköznapi zárvatartásokat ugyan nem közölték, mégis nyitva volt az üzlet.

(A József körúton fotózta Mihályi István)

A rémülettől elcsukló hangon rebegte az őzike is:

– Vadász, ó, egy vadász közeledik, milyen rettenetes! – És félelmében mintha gyökeret vert volna a lába, meg sem tudott mozdulni. Édesanyja, a szép, fehér agancsos szarvas is nagyon megijedt, nem is annyira magát féltette, mint inkább őzikéjét, akit képtelen volt szaladásra bírni.

Óh, mesék csodálatos világa! Mert a valóságban többnyire inkább a papák viselik az agancsot. A szarvasok között is.

(A Nők Lapjából ollózta dr. Farkas Elekné)

TÉVÉ ÉS KÖRNYÉKE

BOLTBAN

Lidi nénénk tévét venne,
És a boltos szól eképp:
– Milyent tetszik parancsolni,
Színeset vagy feketét?

– Csakis színest – volt a válasz –,
És szép vajszínű legyen,
Mivel a mi bútorunkhoz
A fekete nem megyen.

UTCÁN

– Mióta a tévét nézem,
Alig alszom eleget,
Későn fekszem, korán kelek,
Hogy ne mondjak egyebet.

– Csodálom, mert nálam egész
Másképpen fest a dolog:
Az utolsó műsorszámnál
Jóízűen horkolok.

Zsombok Zoltán

NYARALTAK A SZÜLŐK

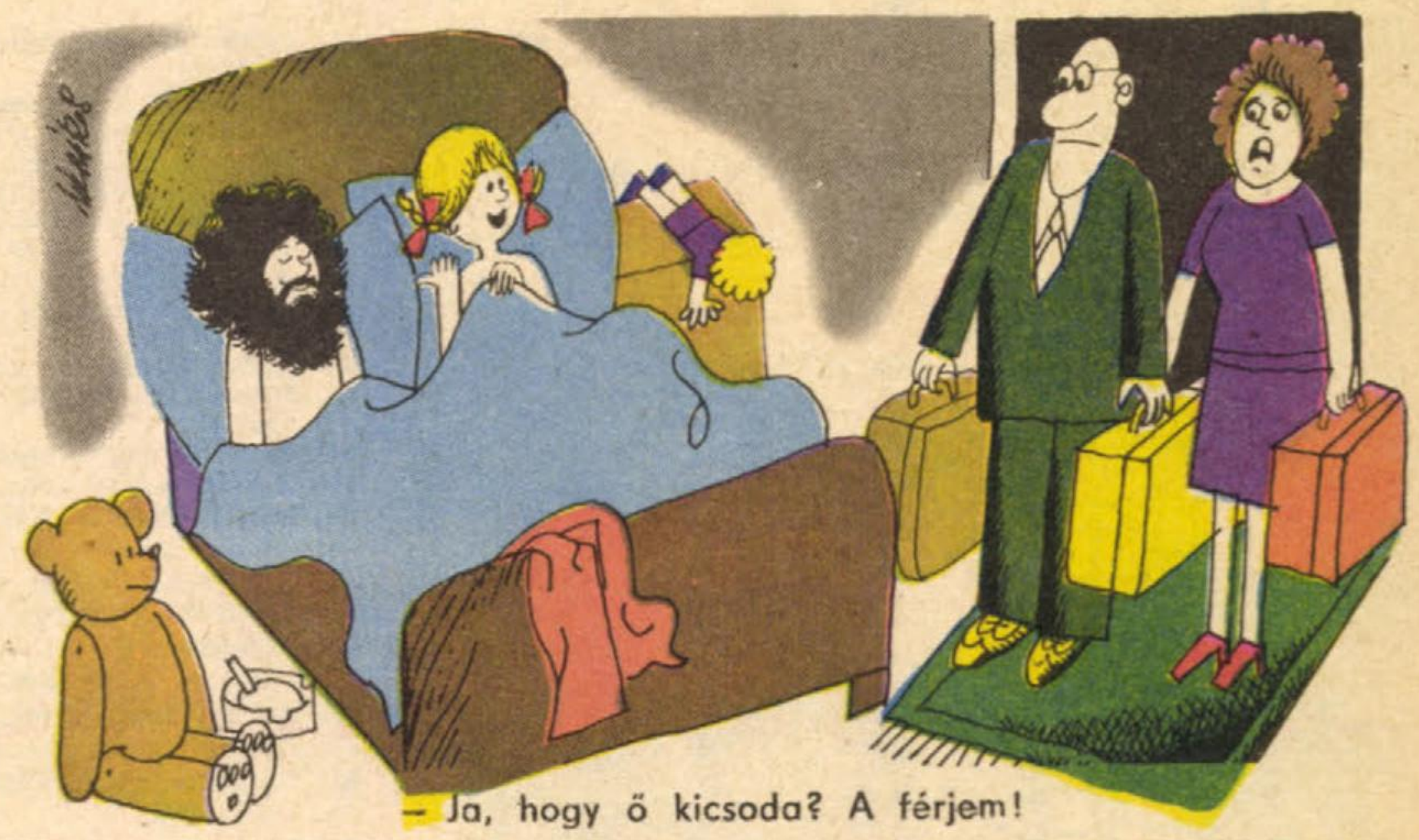

– Ja, hogy ő kicsoda? A férjem!

ORSZÁGÚTON

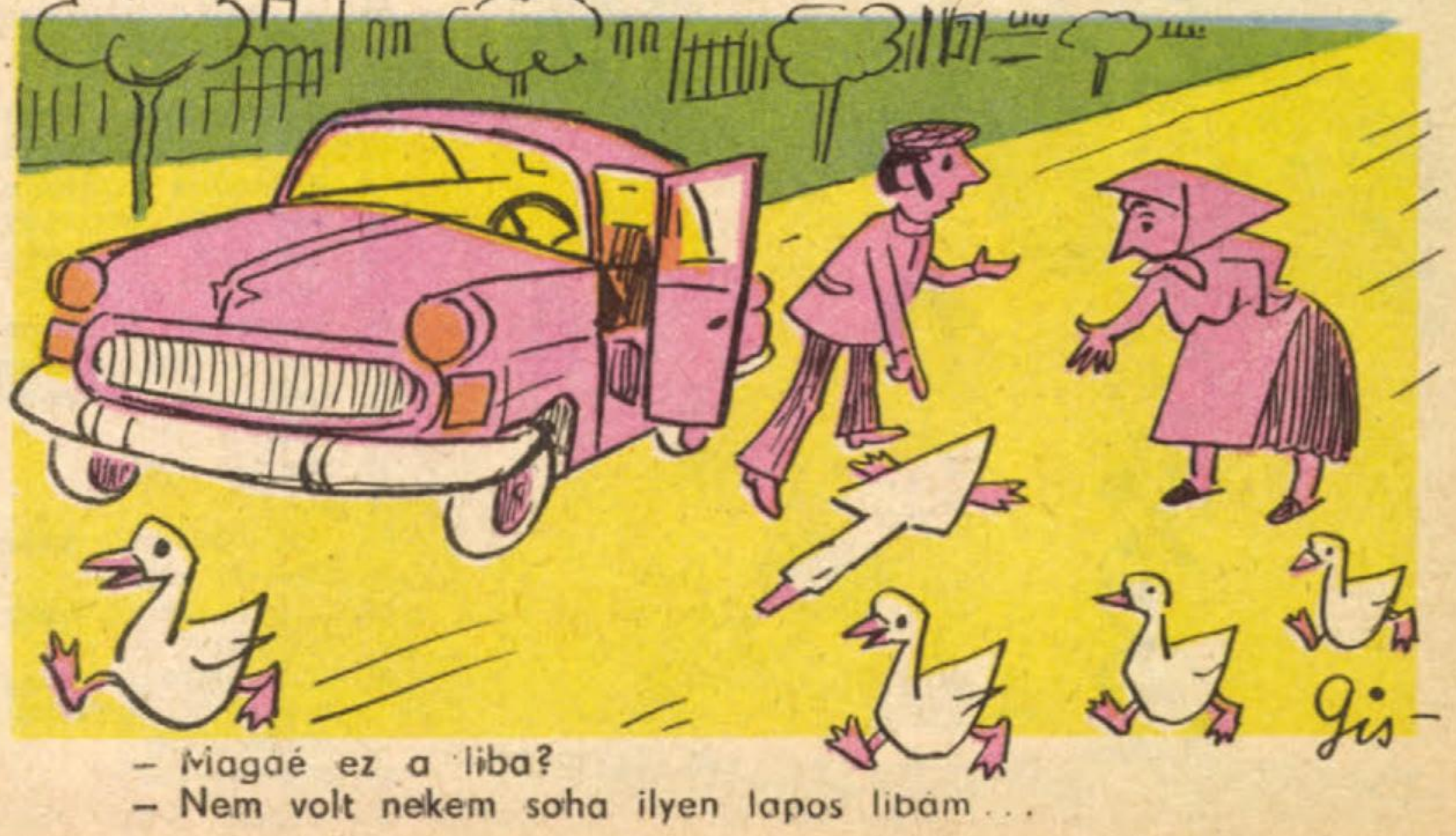

– Magáé ez a liba?
– Nem volt nekem soha ilyen lapos libám...

A HORTOBÁGYON

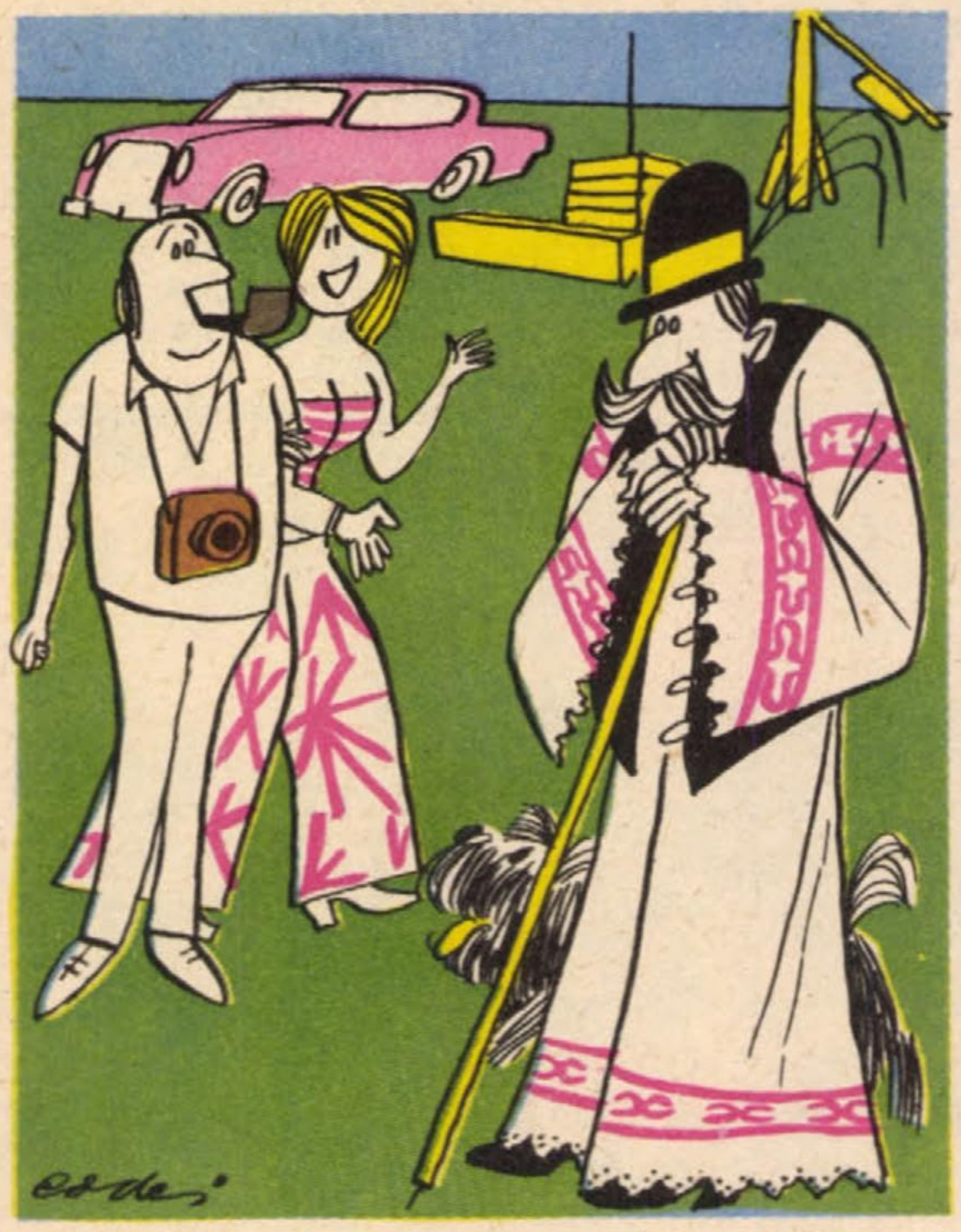

– Darling, kérdezd meg, melyik butikban vette ezt a remek cuccot.

A SZOKÁS HATALMA

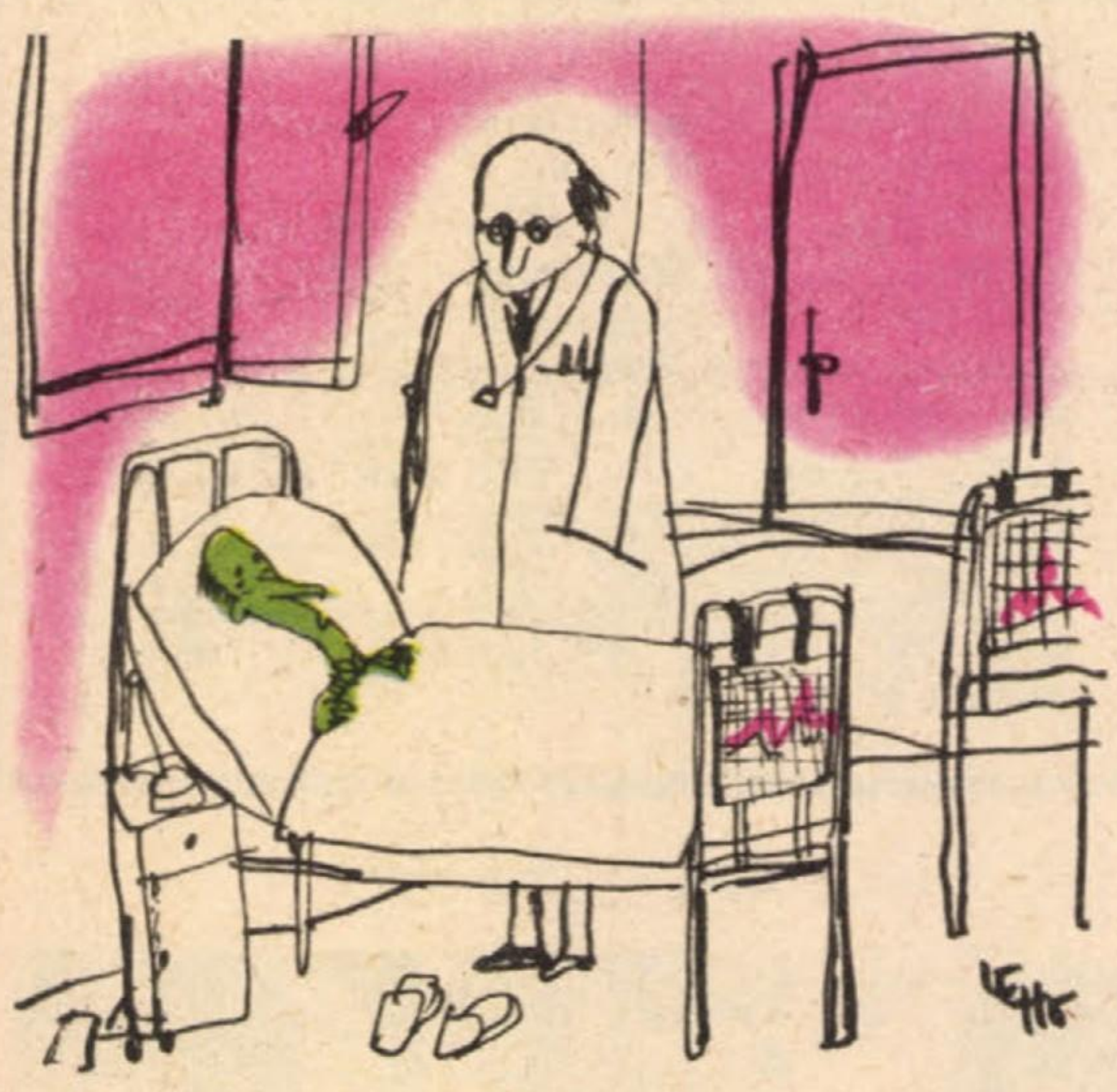

– Doktor úr, nem vállalhatnám el harmadállásban az osztály takarítását?

ÖNZŐ FOCISTA

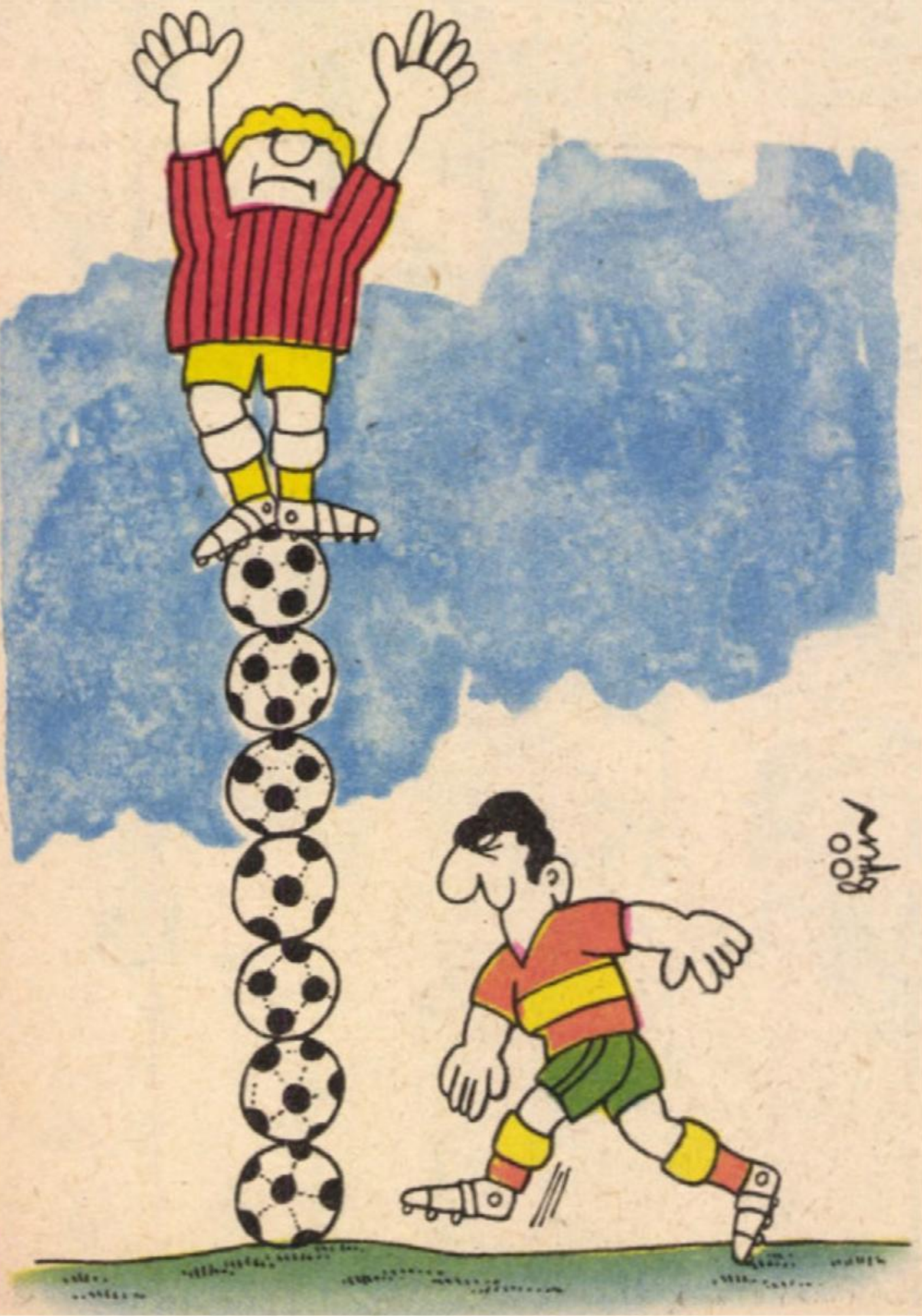

JOGOS KÉRDÉS

Kapornyai találkozik Klováccsal, aki éppen egy gyógyszertárból jön ki. — Mi az, maga beteg? — kérdi Kapornyai. — Miért gondolja? — kérdez vissza a másik. — Mert látom, hogy a patikából jön. Erre Klovács azt mondja:— Vízszintes 1 — függőleges 5. Megfejtésül Klovács válaszát kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 17-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	T	10	11	Ő	12	13	14	15	16	↴
17									■	18		■	19					
20							■	21	22			23		■	24			
■	25				■	26	27							28		■	29	
30					31	■	32								■	33	■	Ö
	■	34				35	■		■	36		■	37		38			
	■	39			■	40	41		42		■	43	■	44			■	N
45	46				47			■	48		49		50			■	51	
52		■	■	53		■	54	55		■	56					57		■
58		59	60			61							■	62				
63									■									
64		■	65				■	66	67									
68		69			■	■	70											
	■	71			72	73		■										
74	75						■	76										
77			■	78		■	79											
80			81		■	82												
■	83				84													
■	85		■	↳			■	86										

JOGOS KÉRDÉS

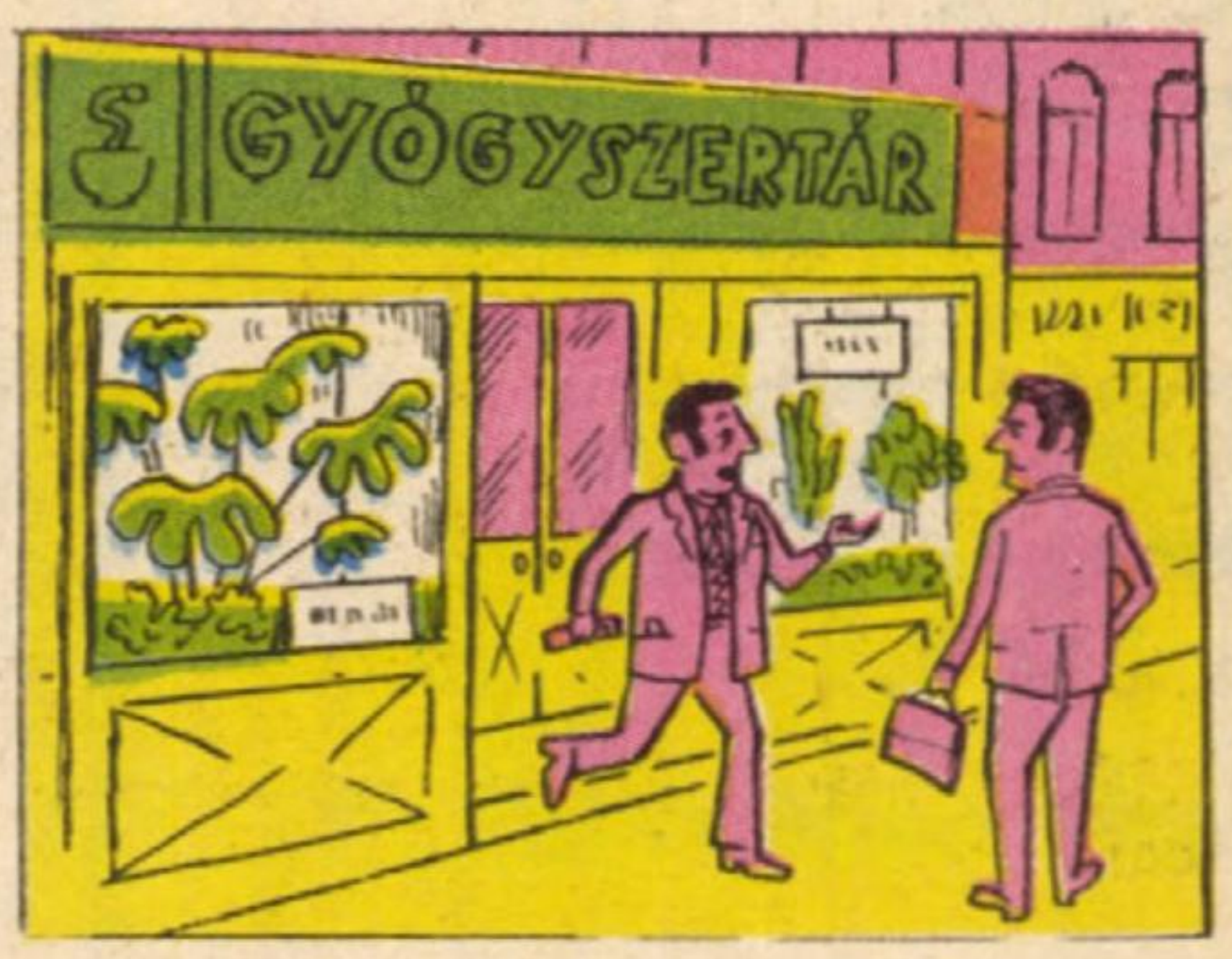

Vízszintes 1 — függőleges 5.

VÍZSZINTES

17. Jellemes embernek nem szokása
18. Hullanak a könnyei
19. Kocsonyaszerű eledel
20. Bőséges csapadék
21. „Tudomásom volt róla”
24. Az FTC futballistája
25. Régi angol költő és regényíró
26. Az igazságszolgáltatás egyik legfőbb bírósága volt 1949-ig
29. P. J.
30. Kölyök, fickó, tacskó
32. Nem kell belőle több — egy szóval
34. A szögfüggvények egyike
36. A világmindenség
37. Nagy francia költő
39. Á. O. N.
40. Egyiptomi isten volt, ma: magyar kereskedelmi vállalat
44. Fehérnemű
45. „Túl a határidőn”
48. A nyilasok formaruhája volt
51. Azonos magánhangzók
52. Rangmegkülönböztető
53. Csapadék
54. Folyó — spanyolul
56. Nem valami luxuskivitelű heverő
58. A század első évtizedeiben számos népszerű dal szerzője
62. Ezen a helyen
63. Sajtótermék-kereskedő
64. Játékvezető Testület
65. Amerikai sarkkutató
66. Rövidítés zeneműveken
68. Külföldi utazáshoz szükséges
70. Nyugati hírügynökség
71. Korszerű energiahordozó
74. Nobel-díjas fizikus, az orvostudomány fellendítője
76. Állóvíz
77. Az időt jelzi
78. H. J.
79. Folytonossági hiány
80. Konyha-eszköz
82. ... merült el szép szemed világa?
83. Hangulatos, nyugalmas helyre mondjuk (valahol kint a szabadban)
85. Kemény dolog
86. Kerek szám mássalhangzói

FÜGGŐLEGES

1. Többet ér, mint az erő
2. Kiváló novellista, a Nyugat köréhez tartozott
3. Napsütötte hómezőkön fenyegető ártalom
4. Rostand drámája
6. Reggeli ital
7. Kitűnő színművész és rendező
8. Z-vel a végén: nagyon édes
9. Kivételes alkalmakra készült női ruha jelzője
10. Egykor az az egyházi személy, aki a gonosz lelket megtörte
11. Keserű — németül
12. A görög ábécé L betűje
13. L. S.
14. A „fázva” ikerszava
15. T. P. É.
16. Apró dísztárgy
22. U. L. E.
23. Így végződik a Kanaán
27. Személyes névmás
28. Nagyközség a Zagyva völgyében
30. Veres Péter szülőhelye (Hajdú megye)
31. A réz vegyjele
33. Kenyere javát már rég megette
35. Kb. annyi mint csik
38. Félelem — németül
41. Tegeződő viszony
42. Határállomás Pesthez közel
43. Ötlet
46. Az ügyész néha a vádat
47. Mohón vágyakozó
49. L. H. L.
50. Izomkötő szalag
51. Menni — latinul
55. Illatos dísznövény
57. És — latinul
59. A leghíresebb betyár monogramja
60. Nincs teljesen az eszméleténél
61. ... és mondd
67. Becses kártyalap az ultiban
69. Az óra egészszámú többszörösével tér el a világidőtől
70. Elege van belőle
72. A függ. 1. tartózkodási helye
73. Mint az 50. függ.
75. „Gondosan vigyáznak rá”
76. Idejében vissza kell fordulni róla
79. Egy jugoszláv tévésorozat hőse volt
81. Te meg ő
82. Az egyik nem
84. Olasz névelő

„AZ MÁS!”

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Nekem hiába beszél, én miskolci vagyok.”

A 100 forintos díjak nyertesei:

Schiller Aurél, 5900 Orosháza, Egyetértés u. 5.

Matuska Judit, 1115 Bp., Szakasits Á. u. 66/b.

Deményi Istvánné, 8900 Zalaegerszeg, Mártírok u. 75.

A nyereményeket postán küldjük el.

nekemhiábabeszél ss
évezred aratás ecet
peleskei akaratos a
szer ua em pv ipő r
zéta s alispán ámit
es radames régről
r ücsörög si k drot
üi u nibelungok ina
szu ocsa alceste ab
értesit dnyeszter u
garda oirt
ea kátsa
élv arezzo
n aa ul s
melpomené
igor isa i
sy omn nád
kő fát cső
olcivagyok

Két kis vers

RÉSZVÉTLENSÉG

Senki sem törődik vele! Ez mégis furcsa.
Közömbösen nézik a járókelők.
Pedig ez ifjú férfi az utolsókat rúgja!
Segíteni kéne rajta mielőbb.
Ama végső rúgással kimúlna.
Csak nézik, részvétlen körülveszik itt, ni.
Részvétteljes megindítót mond végre valaki,
És lám, megindul – ez a motorbicikli.

A PADON BESZÉLGETNEK

– Tudja, akihez a sors oly mostoha,
hogy ő egy semmi és senki, csak ostoba,
az mindig azt hiszi, hogy akkor okosabb,
ha sosem ád igazat az okosnak.
– Miket dumál itt maga össze? Ugyan!
Én nem adok ebben igazat önnek, uram.

György Ferenc

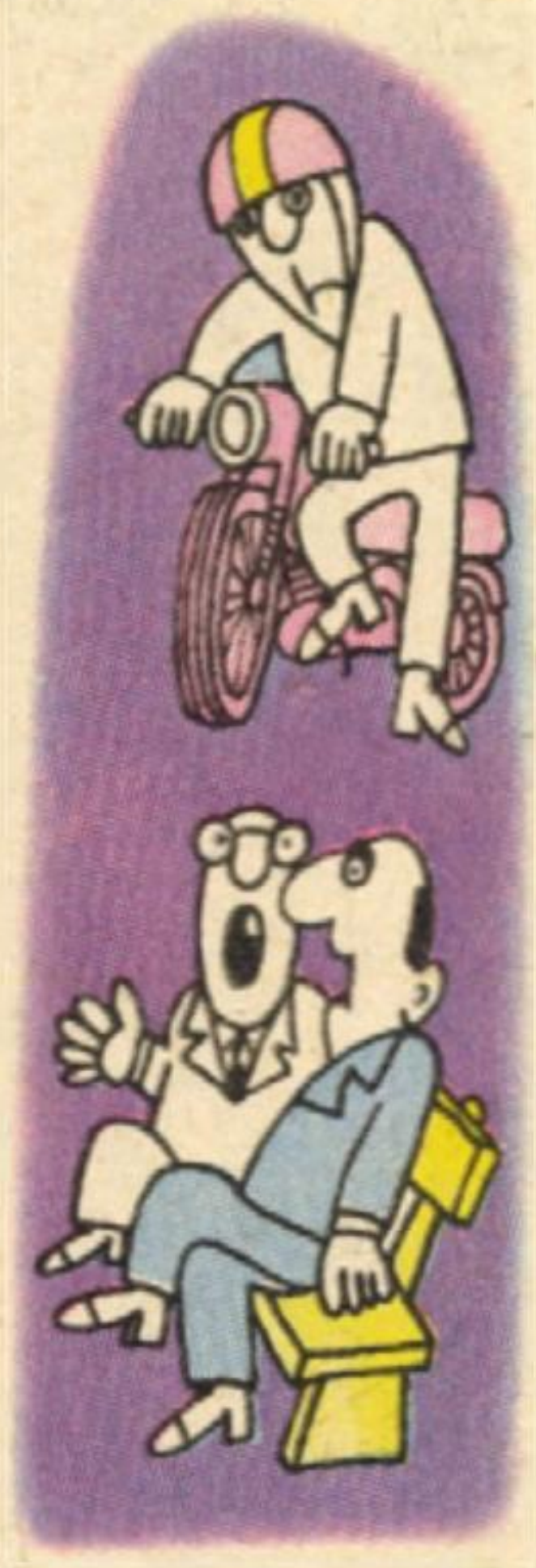

KIS KIRÁNDULÁS...

SZNOBÉK

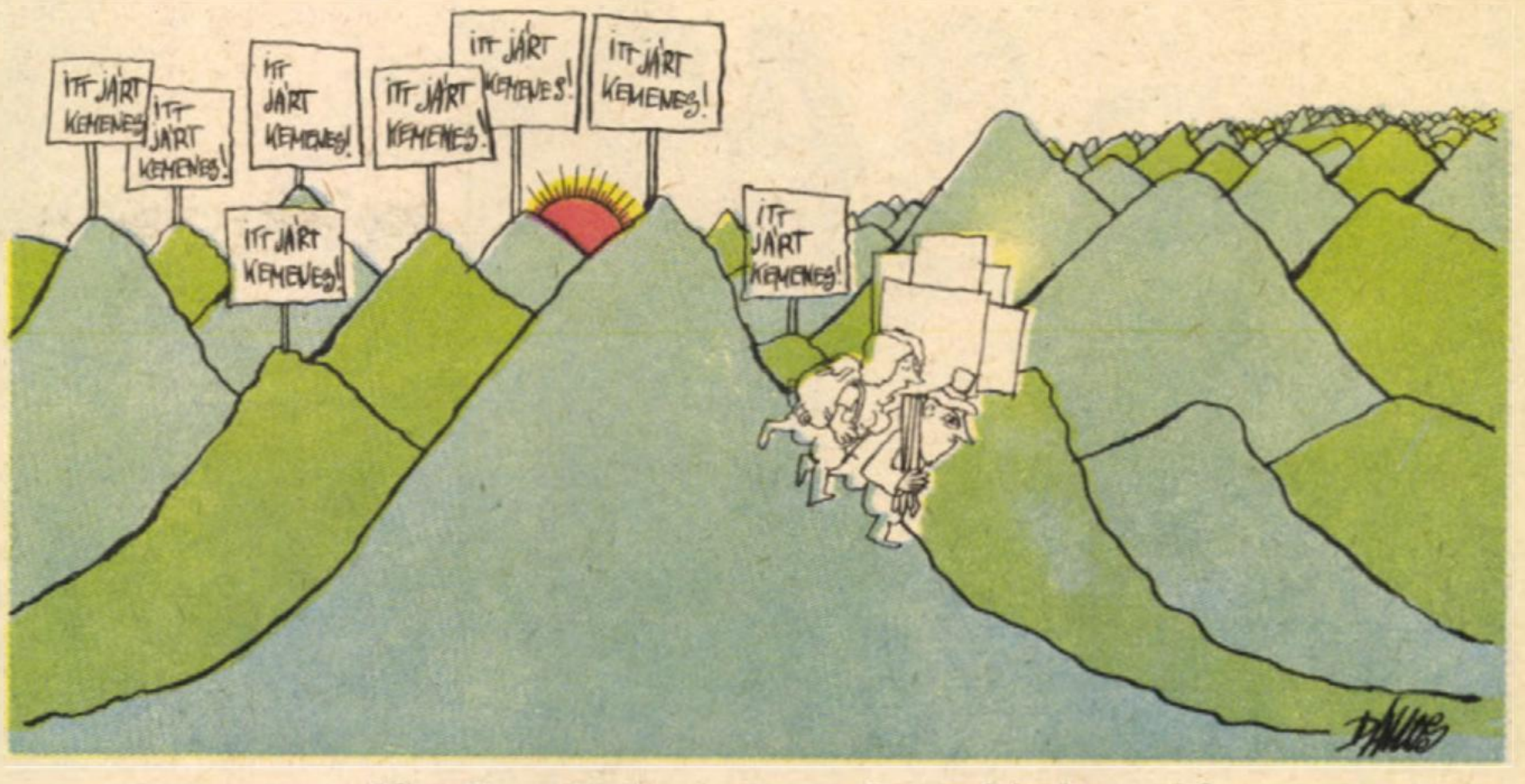
ITT JÁRT KEMENES!
ITT JÁRT KEMENES!
ITT JÁRT KEMENES!
ITT JÁRT KEMENES!
ITT JÁRT KEMENES!
ITT JÁRT KEMENES!
ITT JÁRT KEMENES!
ITT JÁRT KEMENES!
DALLOS

– Muszáj nekünk minden csúcsra felmásznunk?

FÜSTJELZÉS

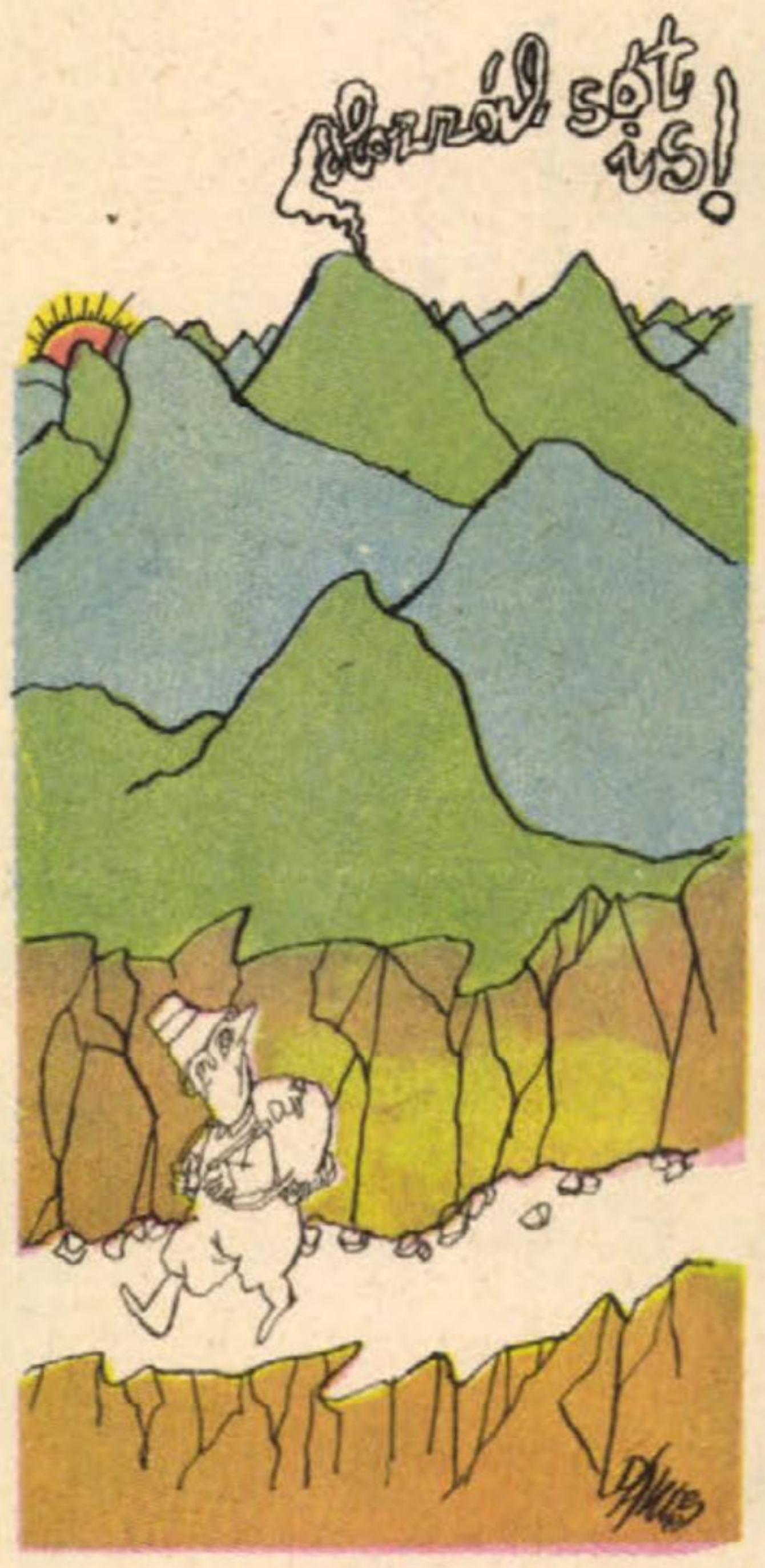
sőt is!
DALLOS

KISPOLGÁROK

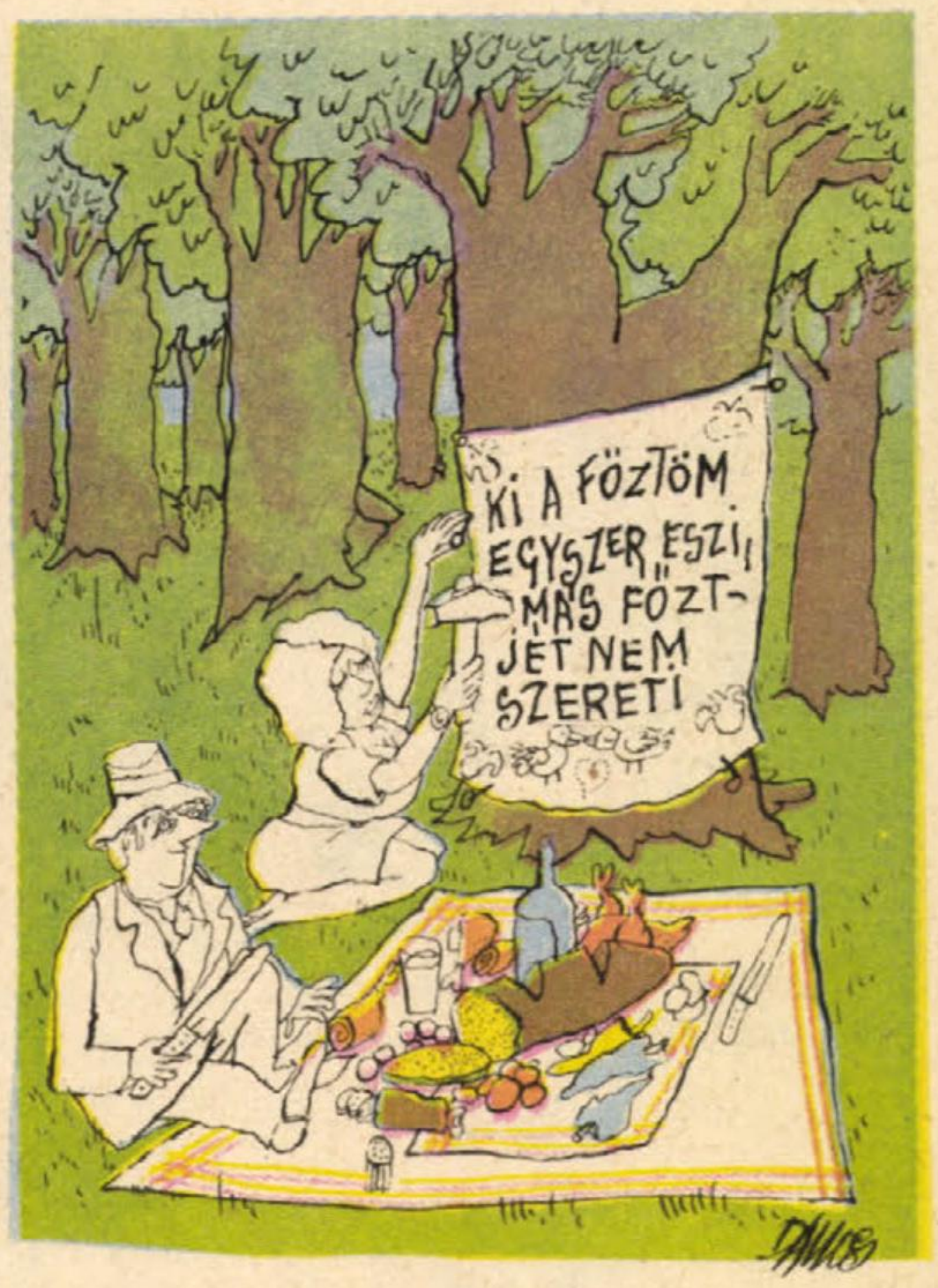
KI A FÖZTÖM EGYSZER ESZI, MÁS FÖZTJÉT NEM SZERETI
DALLOS

ÚTIBESZÁMOLÓ

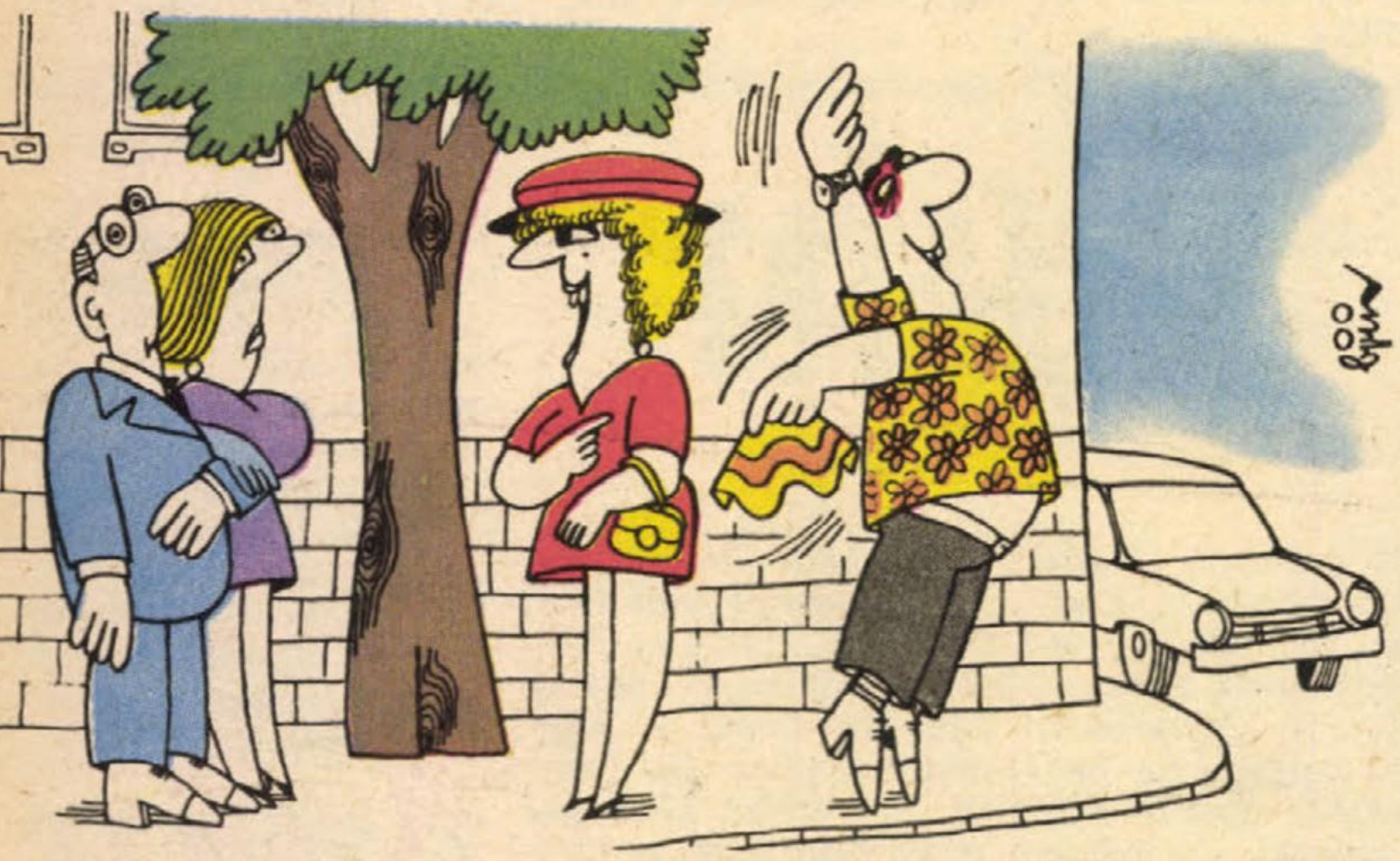

– Egyszer nektek is meg kell néznetek egy bikaviadalt Spanyolországban!...

FEKETE HUMOR

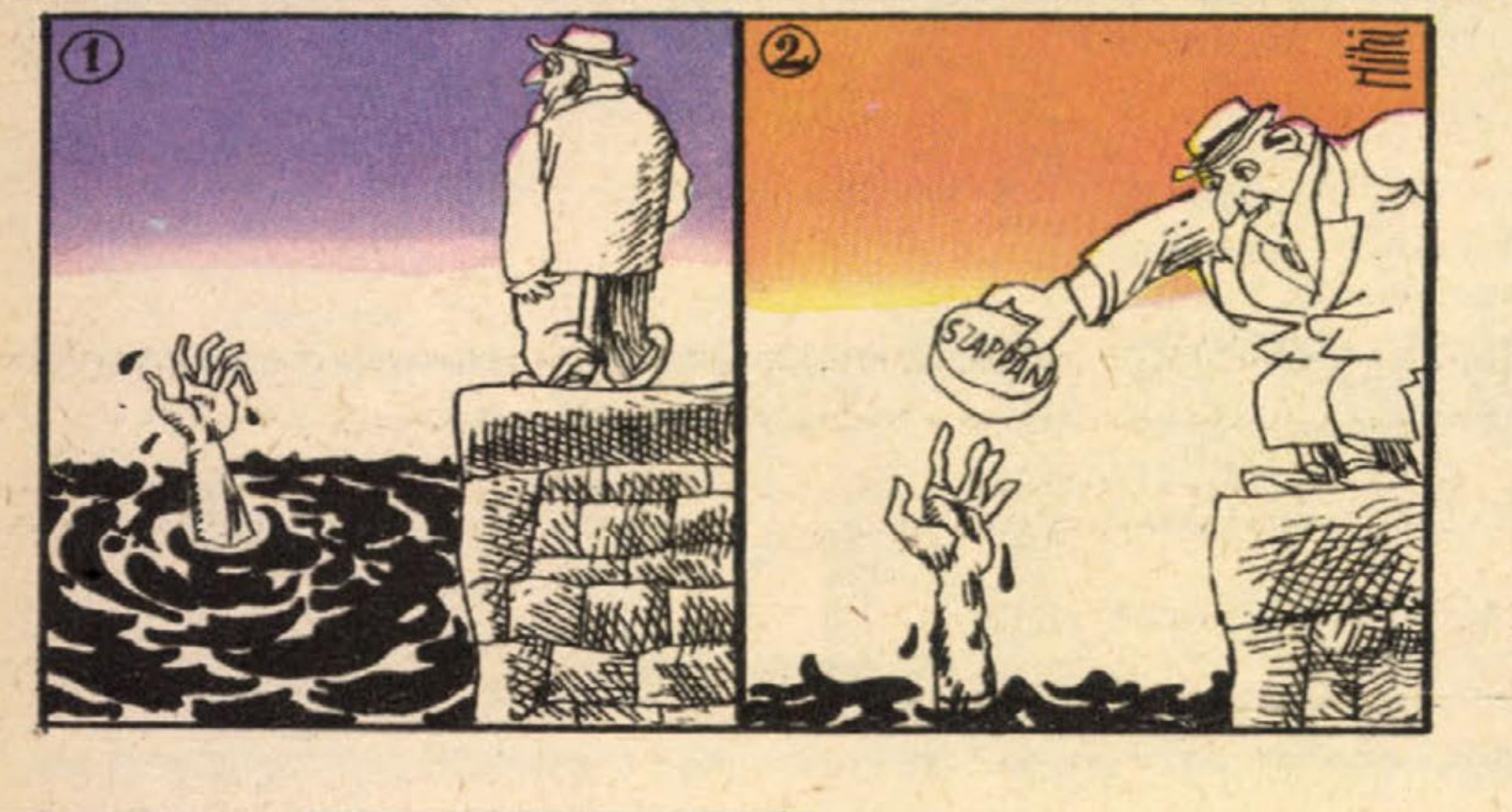

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy fatelep éjjeliőrt keresett. Az egyik jelentkezőnek azt mondja a fatelep vezetője:

– Rendelkezik maga azokkal a képességekkel, amelyek egy éjjeliőri állás betöltéséhez szükségesek?

– Hogyne – feleli az éjjeliőr –, a legkisebb zajra felébredek.

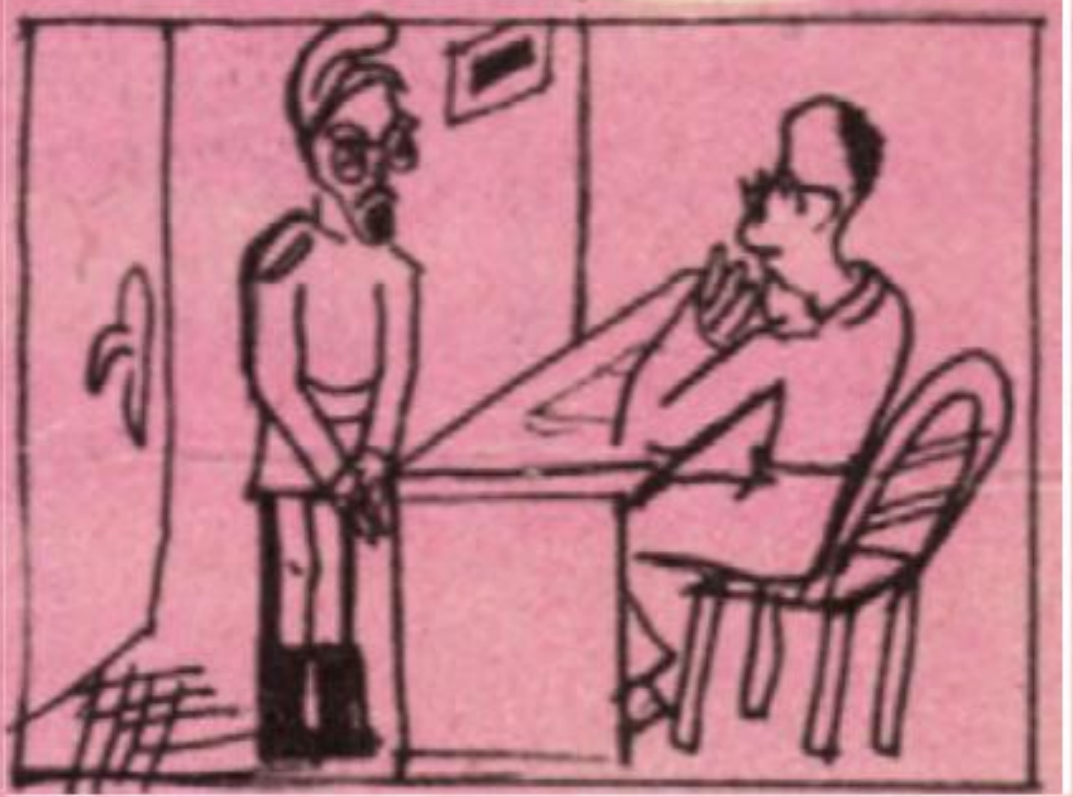

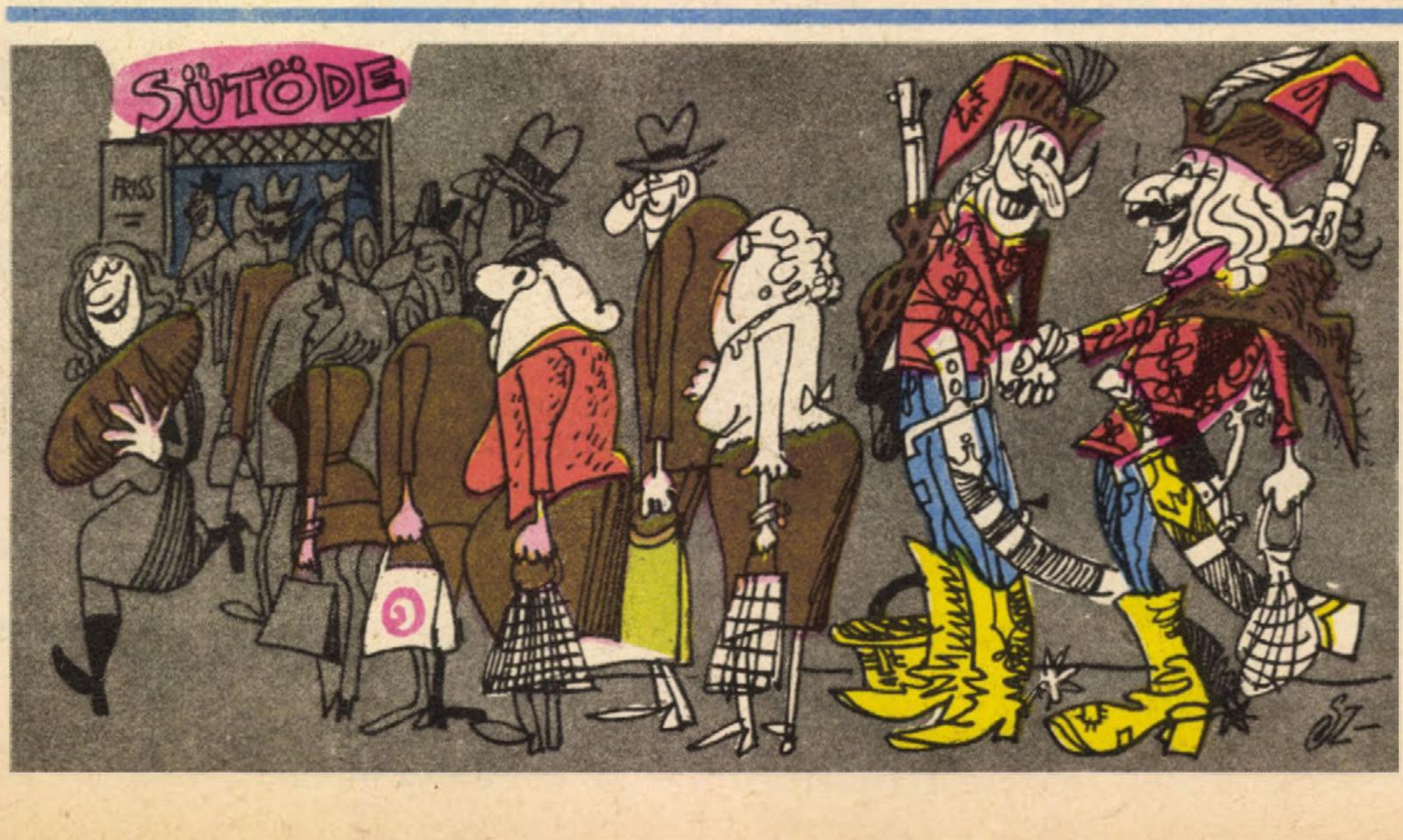
SÜTÖDE
FRISS

MEGÉRI
A SORBANÁLLÁST

– »Itt a« kenyér sokkal jobb, mint másutt. Nincs igazam, kenyeres pajtás?

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-37 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

AKT-uális dolgok

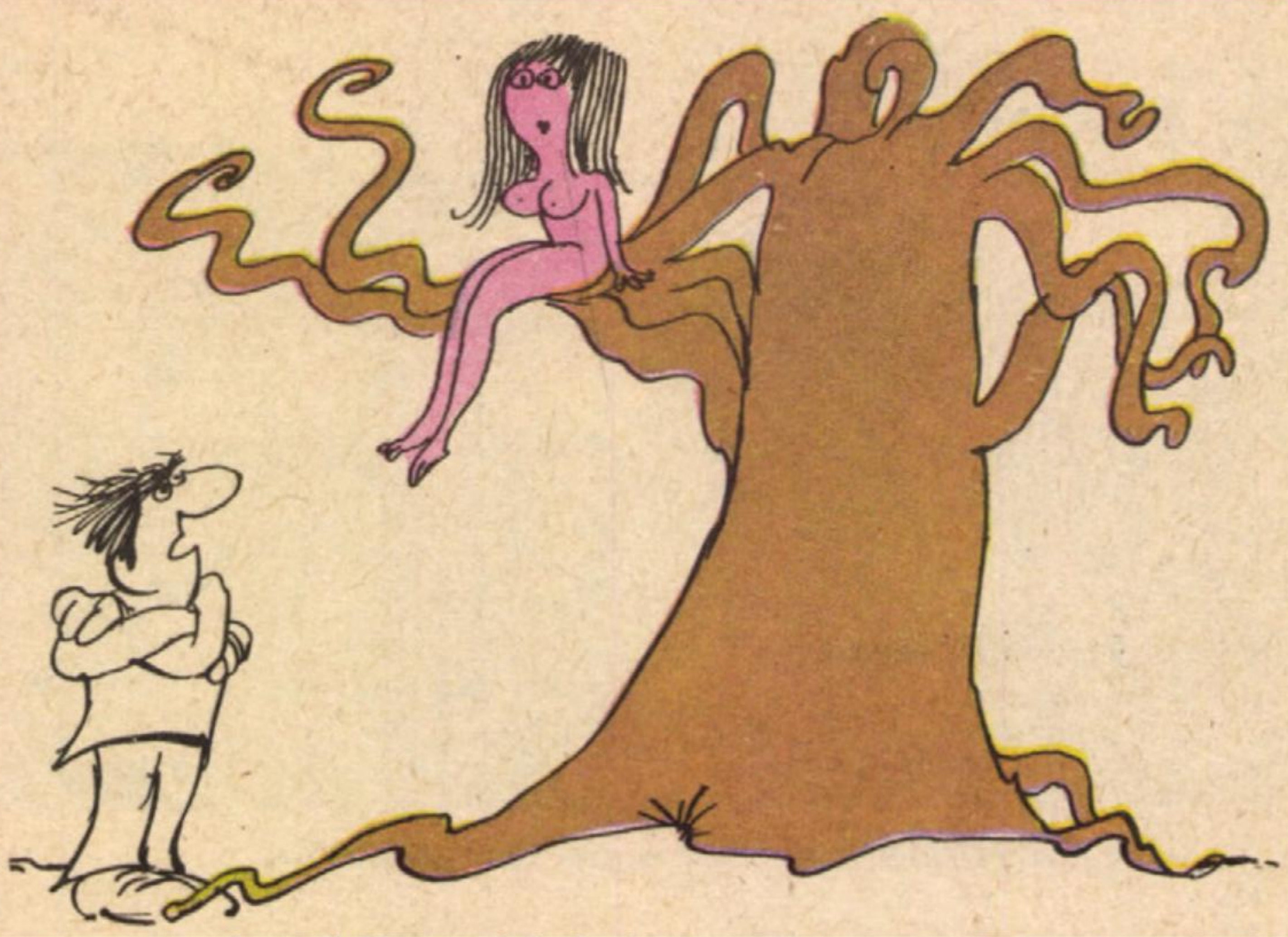

– ... és miből gondolod, hogy pont most jön erre egy filmrendező?

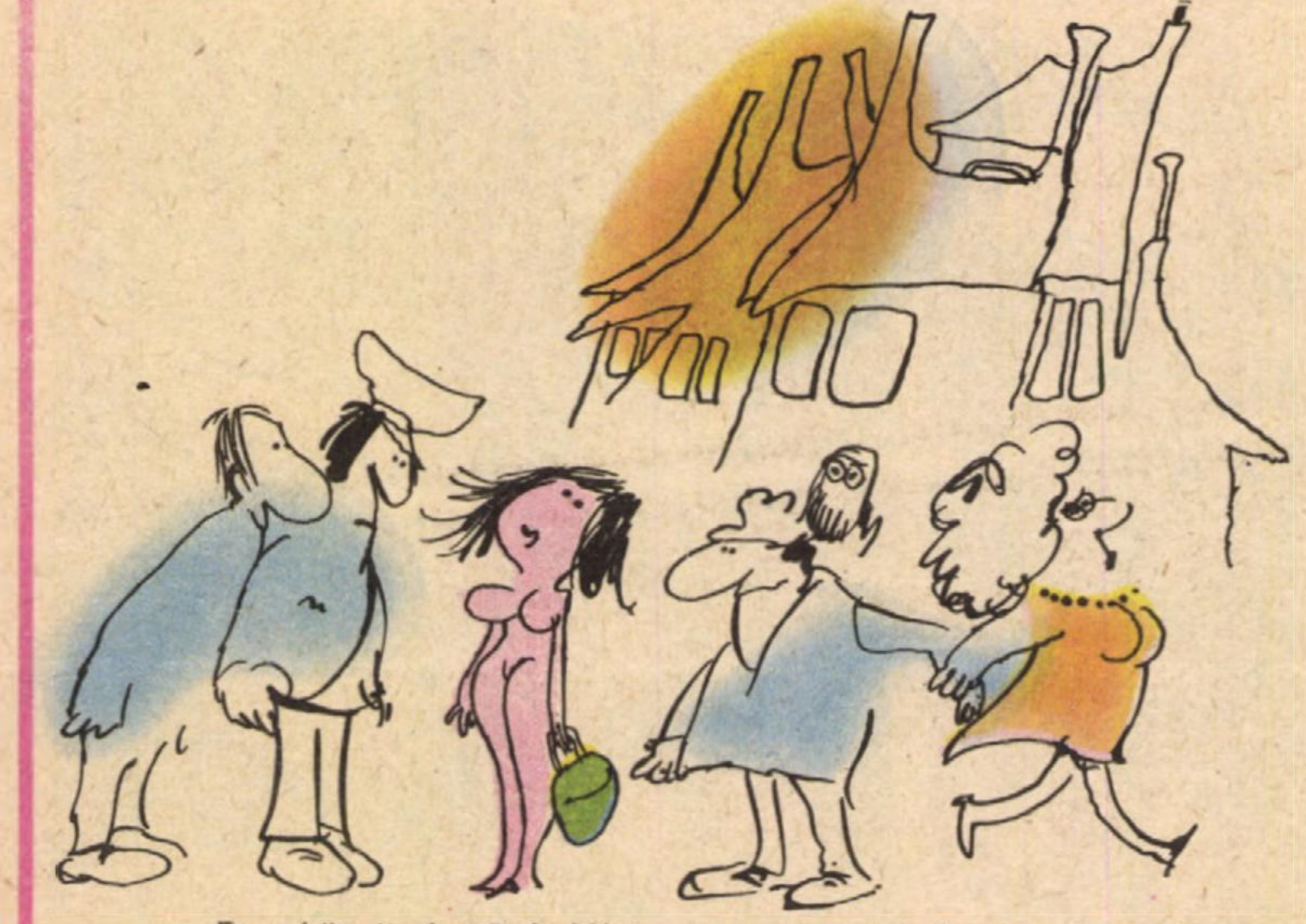

– Egy közeli festőiskolában vagyok modell, és olyan rövid a szünet, hogy nem érdemes felöltözni.

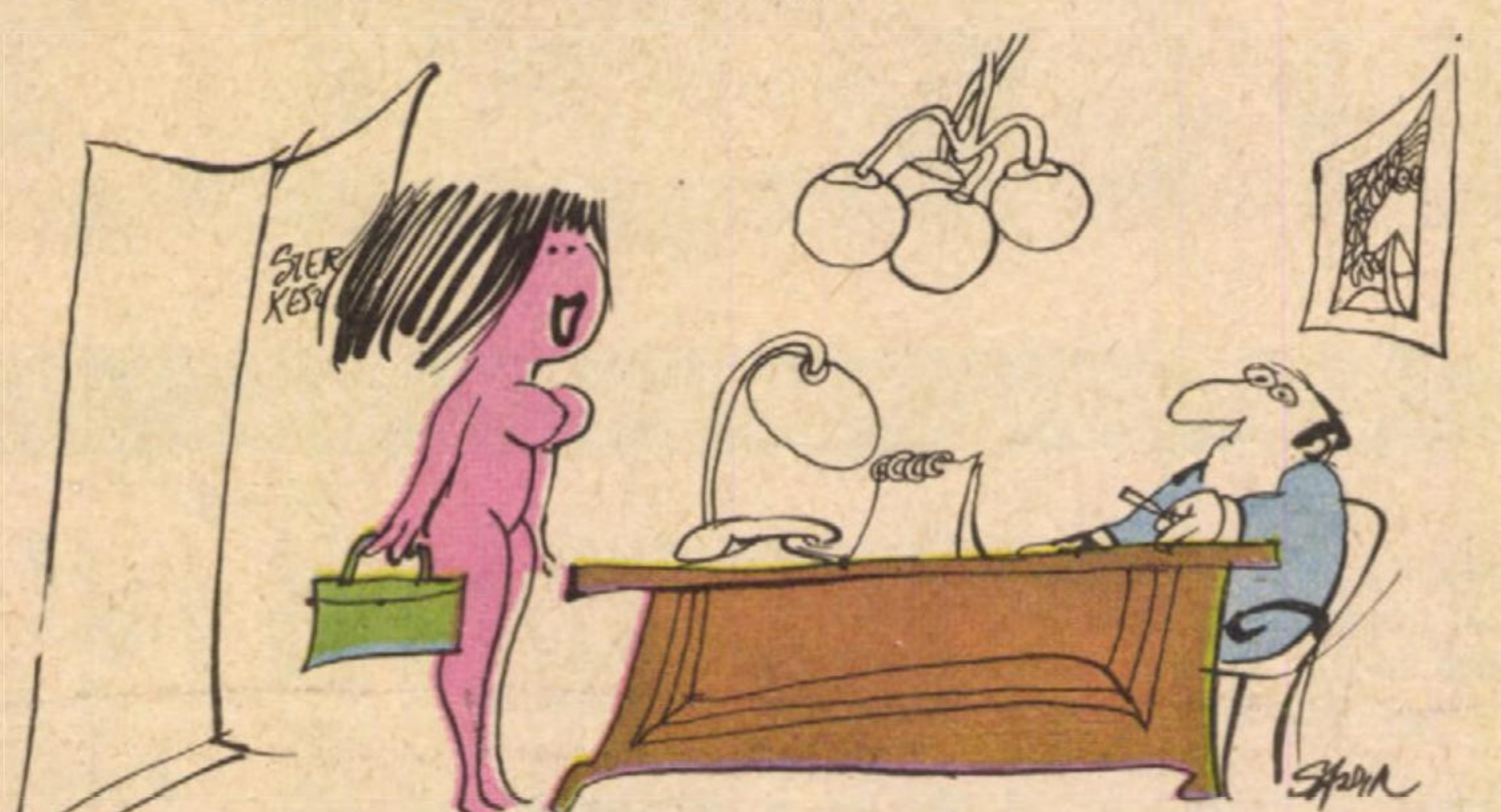

– Mondja, hogyan dőlt el a lapjukban az a vita a nudizmusról?

INFORMÁCIÓ-ÁRADAT

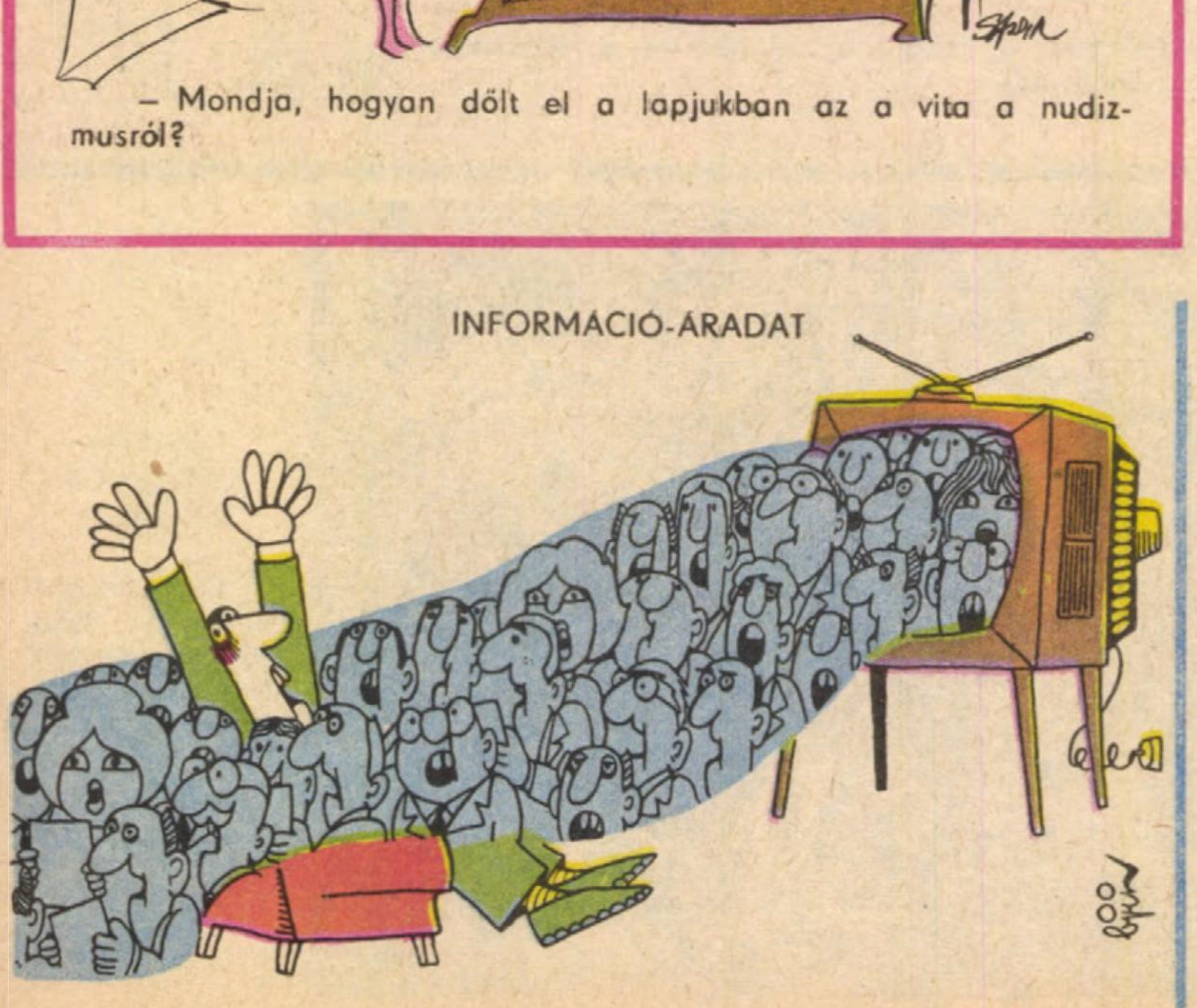

RENDEZETLEN STÁTUS

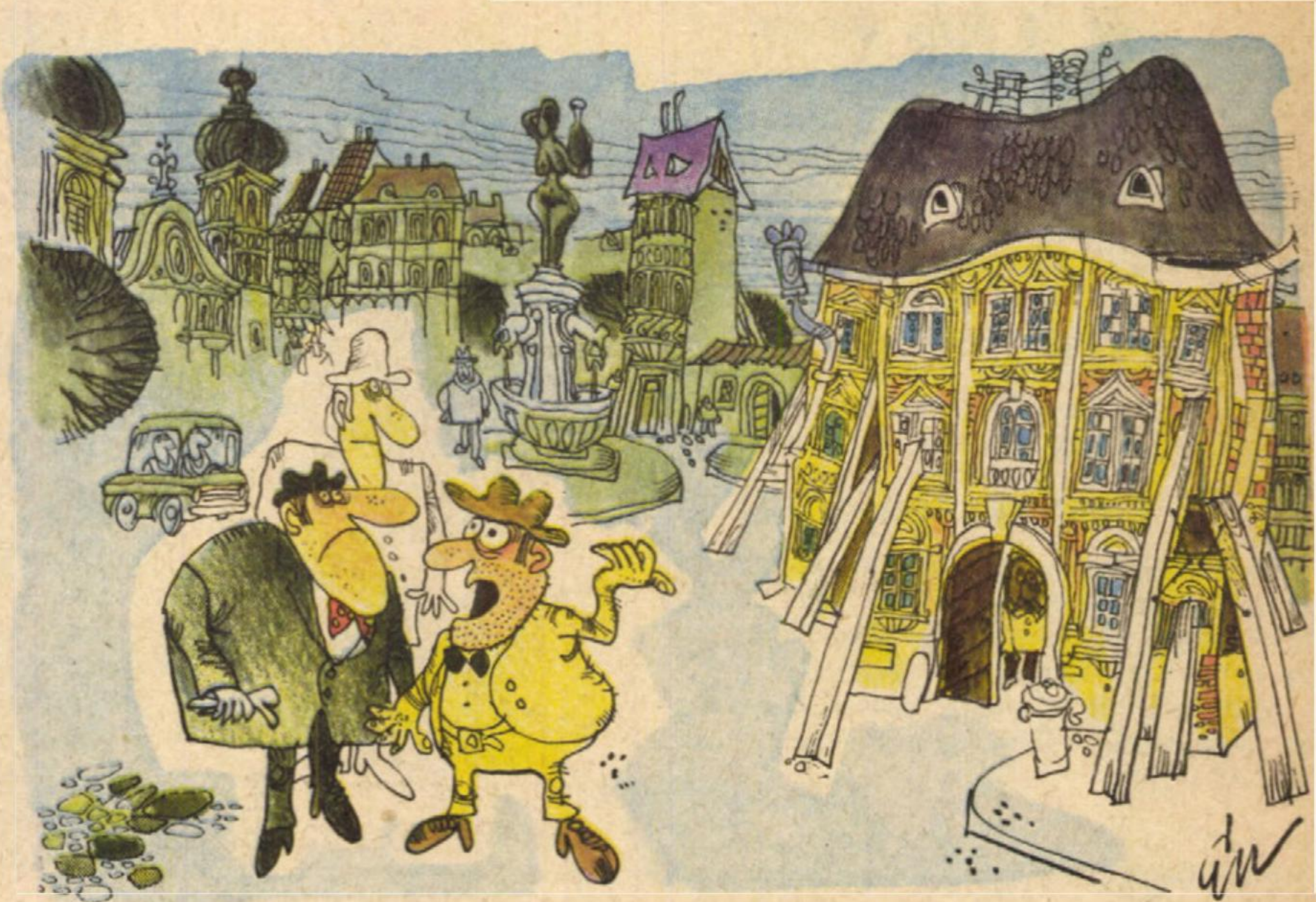

– Tudja, az a baj, hogy a mi házunk már nem lakható, de még nem műemlék.

TRIBÜN

Csihi-puhi. A kanadai ifibajnokság során az Oshawa Generals korongozói a Montreal Junior Canadiensszel játszottak. Az ötödik percben apróbb botrány tört ki. A játékvezetők rendet teremtettek, majd kiosztottak néhány büntetést. Pontosabban: 14 kisbüntetést, 25 nagybüntetést, 15 fegyelmi büntetést és 7 egész mérkőzésre szóló kiállítást. Vagyis 373 büntetőpercet.

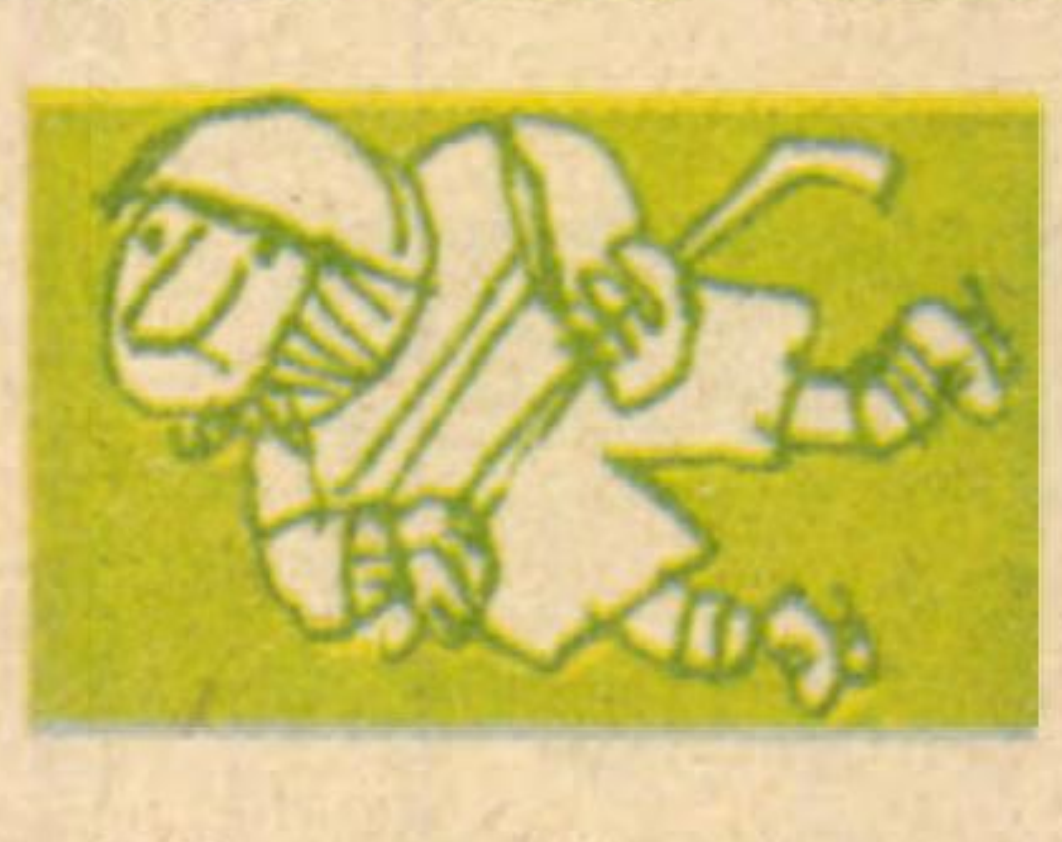

Mi lesz, ha felnőnek ezek az ifik?

A brazil kosárlabdabajnokságban a CB Forrante 214:10-re verte az Olimpia Seccát. Eduardo Colle, a jegyzőkönyv vezetője már az első félidő vége felé heves fejfájásra panaszkodott. A második félidő elejétől nem is tudott lépést tartani az eseményekkel. Amikor aztán a hajrában még sűrűbben hullottak a pontok, Colle hirtelen elsápadt, reszketni, rángatózni, végül zokogni kezdett.

A mentők vitték el.

Esőben gazdag az angol labdarúgó-bajnokság. Peter Bonettinek, a válogatott kapusnak legutóbb több ízben is bokáig érő tócsákba kellett vetődnie.

— Én leszek a futball történetének első kapusa — mondta a félidőben —, aki kötelességének teljesítése közben a vízbe fullad.

Ed Runge, az amerikai profi-rögbiliga egyik főfoglalkozású játékvezetője:

— Ez az egyetlen szakma, ahol elvárják az embertől, hogy már az első napon tökéleteset nyújtson. S aztán állandóan tovább javuljon.

(p. p.)

AUTÓBUSZVÁSÁRLÁS

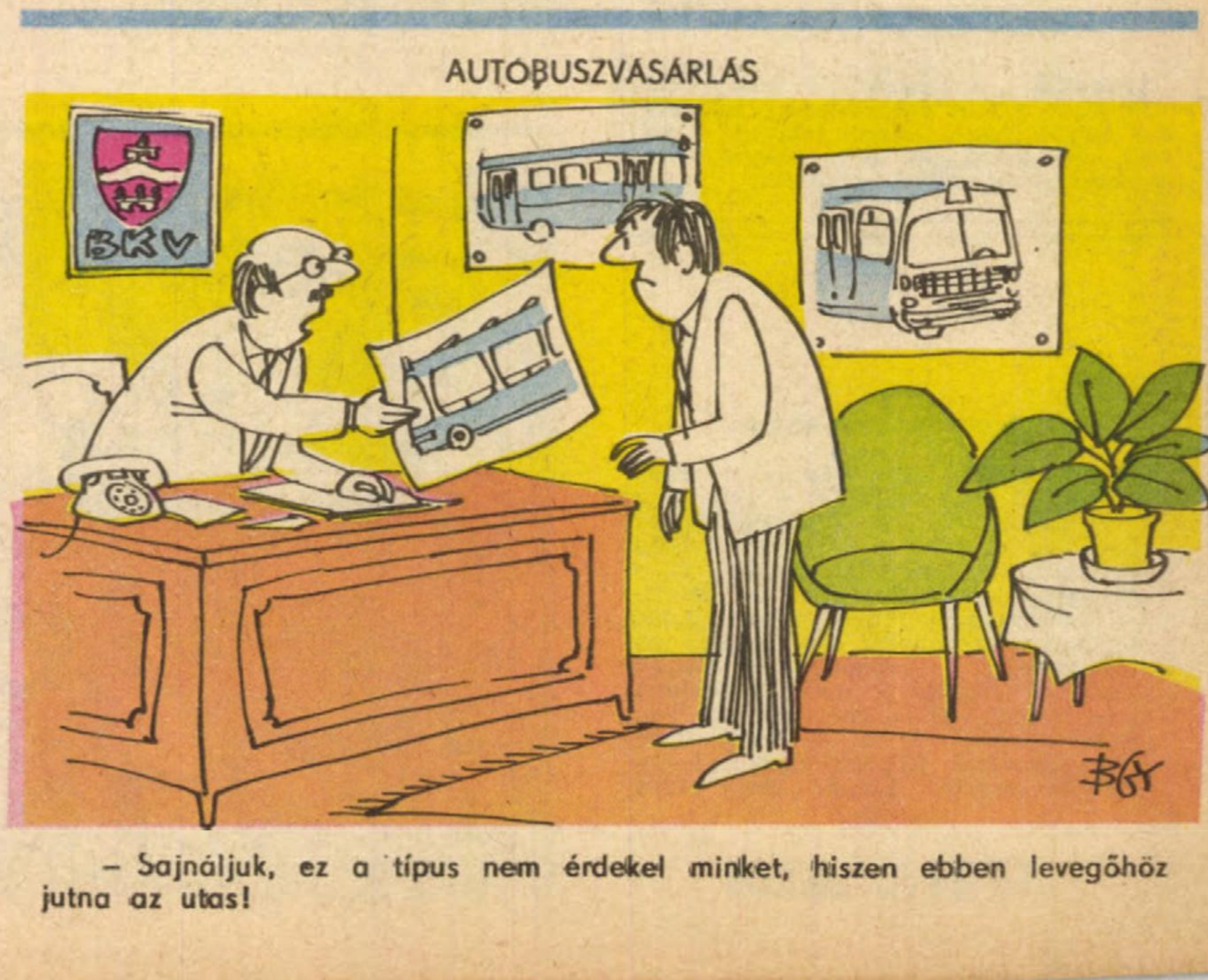

– Sajnáljuk, ez a típus nem érdekel minket, hiszen ebben levegőhöz jutna az utas!